

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

របាយការណ៍វិភាគស៊ីជម្រៅទិន្នន័យពី
ការអង្កេតប្រជាសាស្ត្រនិងសុខភាពកម្ពុជា ២០២១-២០២២

ការងារអំពើហិង្សា ក្នុងគ្រួសារ

មករា
២០២៤

Bloomberg
Philanthropies

DATA FOR
HEALTH INITIATIVE

Vital
Strategies

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

របាយការណ៍វិនិច្ឆ័យស្តីពីជម្រកស្ត្រីជនរងគ្រោះ
ការអន្តេតប្រជាសាស្ត្រនិងសុខភាពកម្ពុជា
២០២១-២០២២

អំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ

មករា ២០២៤

Bloomberg
Philanthropies

DATA FOR
HEALTH INITIATIVE

Vital
Strategies

មាតិកា

មាតិកា.....	i
អារម្ភកថា.....	ii
ពាក្យគន្លឹះ.....	២
សេចក្តីសង្ខេប.....	៤
របកគំហើញសំខាន់ៗ.....	៤
១. សេចក្តីផ្តើម.....	៨
១.១. លក្ខណៈសាវតា.....	៨
១.២. ទំហំការងារ និងដែនកំណត់.....	៩
២. វិធីសាស្ត្រអង្កេត.....	៩
៣. ការវិភាគ.....	១០
៣.១. ប្រភេទអំពើហិង្សា.....	១០
៣.២. ធ្លាប់បានរងអំពើហិង្សាលើរាងកាយដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាល.....	១១
៣.៣. ធ្លាប់រងអំពើហិង្សាផ្លូវភេទដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាល.....	១៦
៣.៤. អំពើហិង្សាលើផ្លូវចិត្ត និងការគ្រប់គ្រងឥរិយាបថ.....	២០
៣.៥. កត្តាដែលទាក់ទងនឹងការកើតឡើងនៃអំពើហិង្សាដៃគូ.....	២៤
៣.៦. ការងាររបស់សារអំពើហិង្សាលើរាងកាយ ឬផ្លូវភេទដោយដៃគូបច្ចុប្បន្ន ឬថ្មីៗបំផុត។.....	២៧
៣.៧. អំពើហិង្សាកំឡុងពេលមានផ្ទៃពោះ.....	២៨
៣.៨. អំពើហិង្សាលើរាងកាយរបស់ស្ត្រីលើដៃគូស្និទ្ធស្នាលរបស់ពួកគេ.....	២៩
៣.៩. ការទទួលអំពើហិង្សាផ្សេងៗទៀត.....	៣០
៣.១០. ឥរិយាបថស្វែងរកជំនួយ.....	៣៣
៤. និន្នាការអំពើហិង្សាលើដៃគូស្និទ្ធស្នាលកំឡុងពេលកន្លងមក.....	៣៥
៤.១. ភាពខុសគ្នានៃវិធីសាស្ត្រស្រាវជ្រាវ.....	៣៥
៤.២. និន្នាការអំពើហិង្សាដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាលក្នុងរយៈពេលកន្លងមក.....	៣៨
៤.៣ សូចនាករ.....	៤១
៤.៤ ការផ្តល់មតិយោបល់ និងអនុសាសន៍ពីផលប៉ះពាល់នៃគោលនយោបាយ.....	៤២
ឧបសម្ព័ន្ធ៖ តារាងស្ថិតិ.....	៤៦
ឧបសម្ព័ន្ធ A: តារាងព័ត៌មាន អំពើហិង្សាពីដៃគូស្និទ្ធស្នាល.....	៤៦

អារម្ភកថា

របាយការណ៍ការអង្កេតប្រជាសាស្ត្រ និងសុខភាពឆ្នាំ ២០២១-២០២២ (CDHS 2021-2022) ផ្តល់នូវនិន្នាការ បច្ចុប្បន្ននៃអំពើហិង្សាលើយេនឌ័រ (GBV) ដែលជាកាលានុវត្តន៍ភាពដ៏សំខាន់មួយសម្រាប់ពិនិត្យមើលសមិទ្ធផល កន្លងមក និងជាមគ្គុទេសការអភិវឌ្ឍផែនការ និងយុទ្ធសាស្ត្រនៃការផ្តល់សេវាពេលអនាគត ដើម្បីទប់ស្កាត់អំពើ ហិង្សាលើស្ត្រី និងក្មេងស្រីនៅកម្ពុជា ។ ការយល់ដឹងពីសារៈសំខាន់ដ៏មានតម្លៃនៃគម្រោងនេះ រដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា បានបែងចែកធនធានជាតិសំខាន់ៗសម្រាប់ការអនុវត្តការអង្កេត ប្រជាសាស្ត្រ និងសុខភាព (CDHS) ។

យើងពិតជាមានសេចក្តីសោមនស្សរីករាយ ចំពោះការសម្រេចបានការអង្កេតប្រជាសាស្ត្រ និងសុខភាព ឆ្នាំ២០២១- ២០២២ ដែលជាប្រភពទិន្នន័យដែលមានគុណភាព និងទាន់ពេលវេលាសម្រាប់អ្នកប្រើប្រាស់ និងបានផ្សព្វផ្សាយជា សាធារណៈ។ លើសពីនេះទៅទៀត ការអង្កេតប្រជាសាស្ត្រ និងសុខភាព ជាឯកសារ សម្រាប់ផលិតរបាយ ការណ៍វិភាគស៊ីជម្រៅបានជាច្រើនទៀត ដែលបានដឹកនាំដោយវិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិ នៃក្រសួងផែនការ ដូចជា របាយការណ៍ស្តីពីលទ្ធភាពបង្កកំណើត មរណភាពនៅកម្ពុជា ដោយមានការគាំទ្រពី អង្គការ Vital Strategies និង ដៃគូអភិវឌ្ឍនានា ។

យើងខ្ញុំសូមថ្លែងអំណរគុណយ៉ាងជ្រាលជ្រៅចំពោះ **ឯកឧត្តម កិត្តិសេដ្ឋាបណ្ឌិត នាយ ថន អតិស ទេសរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងផែនការ** ដែលបានគាំទ្រការធ្វើអង្កេតប្រជាសាស្ត្រ និងសុខភាពកម្ពុជា (CDHS) ទាំងប្រាំសិរី ដែលជាប្រភពដល់ការបំផុសគំនិត និងលើកទឹកចិត្ត ទាំងក្រុមការងារថ្នាក់ជាតិ ថ្នាក់អន្តរ ជាតិ ព្រមទាំងអ្នកប្រើប្រាស់ទិន្នន័យ ។ យើងខ្ញុំសូមថ្លែងអំណរគុណ និងដឹងគុណចំពោះ **ឯកឧត្តម ប៊ិន ត្រសែល** រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងផែនការ លោកជំទាវ **ប័ន្ទ សុរិយ័** រដ្ឋលេខាធិការក្រសួងកិច្ចការនារី ដែលបានជួយ សម្របសម្រួលក្នុងការសរសេររបាយការណ៍វិភាគស៊ីជម្រៅអោយទទួលបានជោគជ័យ។

ក្នុងនាមក្រុមការងារបច្ចេកទេសមកពីវិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិ នៃក្រសួងផែនការ និងក្រសួងកិច្ចការនារី យើងសូមថ្លែង អំណរគុណដល់សមាជិកទាំងអស់នៃក្រុមការងារបច្ចេកទេសដែលដឹកនាំដោយវិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិ នៃក្រសួងផែនការ និងក្រសួងកិច្ចការនារី សម្រាប់ការបង្កើតរបាយការណ៍វិភាគស៊ីជម្រៅស្តីពី អំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ ។ ក្រុមការងារ បានធ្វើការរួមគ្នាជាក្រុមដ៏ល្អមួយ ក្នុងការអនុវត្តសកម្មភាពដែលបានគ្រោងទុកតាមផែនការដោយជោគជ័យ និង ទទួលបានលទ្ធផលដ៏មានតម្លៃ ។

វិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិនៃក្រសួងផែនការ និងក្រសួងកិច្ចការនារី សូមថ្លែងអំណរគុណ និងវាយតម្លៃខ្ពស់ចំពោះអង្គការ Vital Strategies សម្រាប់ការគាំទ្រផ្នែកបច្ចេកទេស និងហិរញ្ញវត្ថុ លើដំណើរការផលិតរបាយការណ៍ស្តីពីអំពើ ហិង្សាក្នុងគ្រួសារនៅកម្ពុជា ជាឯកសារយោងសម្រាប់ការប្រើប្រាស់តាមតម្រូវការរបស់ភាគីពាក់ព័ន្ធ។ ធាតុចូលដ៏

មានតម្លៃ ក្នុងការរួមចំណែកបច្ចេកទេស ការពិនិត្យឡើងវិញ ការផ្តល់យោបល់ និងមតិកែលម្អដែលបានទទួលពី ក្រុមការងារអង្គការ Vital Strategies មានលោក Luis Armando Ocaranza-Ordaz ទីប្រឹក្សាបច្ចេកទេសជាន់ខ្ពស់ និង លោកវេជ្ជបណ្ឌិត **មាន រតនសម្បត្តិ** អ្នកសម្របសម្រួលប្រចាំប្រទេស។

ជាចុងបញ្ចប់យើងខ្ញុំសូមថ្លែងអំណរគុណចំពោះលោកជំទាវ **ញាណ សុចិត្រា** អគ្គនាយកអភិវឌ្ឍន៍សង្គមនៃ ក្រសួងកិច្ចការនារី និងលោក **នន មិន្នា** អគ្គនាយករងវិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិ និងក្រុមការងារដែលបានសម្រប សម្រួលយ៉ាងប្រុងប្រយ័ត្នរាល់ប្រតិបត្តិការការវិភាគទិន្នន័យការអង្កេតប្រជាសាស្ត្រ និងសុខភាពឆ្នាំ២០២១-២២ ។ យើងខ្ញុំសូមថ្លែងអំណរគុណយ៉ាងជ្រាលជ្រៅ ចំពោះជនរួមជាតិទាំងអស់ដែលបានគាំទ្រ និងចូលរួមក្នុងការបញ្ចប់ របាយការណ៍នេះដោយជោគជ័យ។

យើងមានសេចក្តីសោមនស្សរីករាយក្នុងការបង្ហាញដល់ក្រសួង ស្ថាប័នជាតិ អន្តរជាតិ អង្គការមិនមែន រដ្ឋាភិបាល អ្នកបង្កើតគោលនយោបាយ អ្នកអនុវត្តកម្មវិធី អ្នករៀបចំផែនការអភិវឌ្ឍន៍ និងអ្នកស្រាវជ្រាវនូវការបោះពុម្ព ផ្សាយជាមួយនឹងព័ត៌មានដ៏មានប្រយោជន៍ជាច្រើន អំពីរបាយការណ៍វិភាគស៊ីជម្រៅស្តីពីអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ ។ យើងសង្ឃឹមថា នឹងទទួលបានមតិកែលម្អ និងការរួមចំណែកពីអ្នកអានរបស់យើង ដើម្បីស្វែងយល់ពីកំហុសរបស់ យើង និងកែលម្អ ការវិភាគ និងការបោះពុម្ពជាបន្តបន្ទាប់ស្តីពី អំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារពីទិន្នន័យ CDHS ។

អគ្គនាយកវិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិ

ថ្ងៃ ឫទ្ធា

ផែនទី១៖ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ពាក្យគន្លឹះ

បណ្តុំពាក្យ	និយមន័យ
ឥរិយាបថត្រួតត្រា	រួមមាន ប្រថុណ្ណហួសហេតុ បង្ហាង តាមដានរាល់សកម្មភាព គ្រប់ទីកន្លែង គ្រប់ការចូលរួមក្នុងសង្គម ទៅរកសេវាព្យាបាល និងការងារក្នុងគោលបំណងដើម្បីត្រួតត្រាឥរិយាបថលើដៃគូ ¹
អំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ	ប្រព្រឹត្តដោយមនុស្សពេញវ័យ ឬមនុស្សវ័យជំទង់ទៅលើសមាជិកគ្រួសារ (បរិបទក្នុងគ្រួសារ) រួមបញ្ចូលរាល់ទម្រង់នៃការវាយដំ និងសម្តែងអាកប្បកិរិយាគំរាមកំហែង ។ អំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារភាគច្រើនប្រព្រឹត្តដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាល ²
អំពើហិង្សាផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច	ការគ្រប់គ្រងថវិកា បដិសេធមិនឱ្យចូលរួមក្នុងការធ្វើសេចក្តីសម្រេច លើការចាយវាយថវិកា មិនផ្តល់លុយកាក់សម្រាប់ចាយវាយក្នុងគ្រួសារ ត្រួតត្រាលើការជ្រើសរើសការងារ/មុខរបរ ឬសកម្មភាពផ្សេងៗក្នុងការរកប្រាក់ចំណូល ³
អំពើហិង្សាលើផ្លូវចិត្ត	សម្តែងភាពមិនស្មោះត្រង់ធ្វើឱ្យអាម៉ាស់មុខ សម្តុក បំភ័យ គំរាមកំហែង ឈ្លោះប្រកែក គំរាមប្រើអំពើហិង្សាក្នុងចេតនាញុះញង់ធ្វើឱ្យភ័យខ្លាច និងសម្តែងឥរិយាបថត្រួតត្រា ⁴
ធ្លាប់មានដៃគូ	សំដៅលើស្ត្រីដែលធ្លាប់មានដៃគូស្និទ្ធស្នាល ។ ស្ត្រីធ្លាប់មានដៃគូអាចមិនស្ថិតក្នុងទំនាក់ទំនងភាពជាដៃគូស្និទ្ធស្នាលនាពេលបច្ចុប្បន្ន។ ស្ត្រីដែល “ធ្លាប់រៀបការ” ជាផ្នែកមួយនៃក្រុមទាំងនេះ
អំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រ	ជាសកម្មភាពបង្កទុក្ខទោសដែលប្រព្រឹត្តប្រឆាំងនឹងបំណងរបស់បុគ្គលណាម្នាក់ ដោយយកហេតុផលផ្អែកលើផ្នត់គំនិតសង្គមជាប្រពៃណីទាក់ទងនឹងការកំណត់ភាពខុសគ្នានៃតួនាទីក្នុងសង្គមរវាងបុរស និងស្ត្រី ⁴
ចំនួនករណី	ជាចំនួនព្រឹត្តិការណ៍ដែលកើតឡើងថ្មីៗក្នុងពេលវេលាជាក់លាក់ណាមួយដែលការវាស់វែងនេះ រាប់បញ្ចូលតែករណីដែលកើតឡើងថ្មីៗប៉ុណ្ណោះ ⁵

ដៃគូស្ម័គ្រស្នាល	សំដៅលើប្តីបច្ចុប្បន្ន និងអតីត ដៃគូរួមភេទ សង្សារ ។ល។ ទោះមានឬគ្មានទំនាក់ទំនងផ្លូវភេទក្តី។ មិនរាប់បញ្ចូលឪពុក អ្នកជិតខាងមិត្តភក្តិធម្មតាទេ។ល។
អំពើហិង្សាពីដៃគូស្ម័គ្រស្នាល	អំពើហិង្សាលើរាងកាយ ផ្លូវភេទ ផ្លូវចិត្ត ឬផ្នែកសេដ្ឋកិច្ចដែលប្រព្រឹត្តដោយដៃគូស្ម័គ្រស្នាល ឬប្តីបច្ចុប្បន្ន ឬអតីត ²
ជនក្រៅពីដៃគូ	ស្រ្តីដែលមិនធ្លាប់មានទំនាក់ទំនងជាមួយដៃគូស្ម័គ្រស្នាល
អំពើហិង្សាលើរាងកាយ	រួមមានសកម្មភាពដូចជា វាយ រុញ ទាញដៃ គប់អ្វីមួយ ទះ មូលដៃ ទាញសក់ ដាល់ ទាត់អូស ផ្តួល ដុត វាយប្រហារដោយប្រើកាំបិត កាំភ្លើង ឬអាវុធក្នុងអ្វីមួយ ⁴
ប្រេវ៉ាឡង់	ជាសមាមាត្រនៃបុគ្គលដែលទទួលរងពីព្រឹត្តិការណ៍អ្វីមួយក្នុងពេលវេលាជាក់លាក់ រាប់បញ្ចូលព្រឹត្តិការណ៍ដែលបានកើតរួចហើយនិង កើតឡើងថ្មី (ស្រ្តីទើបទទួលរងអំពើហិង្សា និងស្រ្តីធ្លាប់ទទួលអំពើ ហិង្សាច្រើនលើករួចមកហើយ) ⁶
អំពើហិង្សាផ្លូវភេទ	ជាអំពើបង្ខំតបង្ខំដើម្បីរួមភេទ បៀតបៀនកេរ្តិ៍ខ្មាស ដោយប្រើប្រាស់កម្លាំងជាដើម ⁴
អំពើហិង្សាលើស្រ្តី	ជាសកម្មភាពហិង្សាណាមួយទាក់ទងនឹងយេនឌ័រ បង្កឱ្យឈឺចាប់ផ្នែករាងកាយ ផ្លូវភេទ និងគំរាមកំហែងផ្លូវចិត្តស្រ្តី ដូចជា សកម្មភាពគំរាមបង្ខំ ចិទសិទ្ធិសេរីភាពទោះនៅកន្លែងសាធារណៈ ឬជីវិតឯកជនក្តី ⁵

សេចក្តីសង្ខេប

របាយការណ៍វិភាគស៊ីជម្រៅនេះបានប្រើប្រាស់ទិន្នន័យដែលមានស្រាប់នៅក្នុងការអង្កេតប្រជាសាស្ត្រ និងសុខភាពកម្ពុជា (អ.ប.ស.ក) ឆ្នាំ២០២១-២២ ផ្នែកអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ រួមទាំងនិន្នាការអំពើហិង្សាដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាល ដោយប្រើទិន្នន័យអ.ប.ស.ក ឆ្នាំ២០០០ ២០០៥ ២០១៤ និង២០២១-២២ ។ ការវិភាគទិន្នន័យនេះធ្វើឡើង ដើម្បីផ្តល់ព័ត៌មានលម្អិតស៊ីជម្រៅ និងឆ្លើយតបតាមបរិបទនៃតម្រូវការទិន្នន័យ។ វិធីសាស្ត្រក្នុងការវិភាគទិន្នន័យនេះ មានរួមបញ្ចូលការពន្យល់ពាក្យគន្លឹះ និងការវាស់វែងលក្ខណៈនៃអំពើហិង្សាដែលបង្ហាញនៅក្នុងផ្នែកទី២នៃរបាយការណ៍នេះ ។

របកគំហើញសំខាន់ៗ

ច្រើនជាង ២១% នៃស្ត្រីកម្ពុជាធ្លាប់ទទួលរងអំពើហិង្សាលើរាងកាយ លើផ្លូវភេទ ឬលើផ្លូវចិត្ត ក្នុងជីវិតដែលបង្កឡើងដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាលរបស់ពួកគេ ។ ប៉ុន្តែវាបង្ហាញពីឧត្តមភាពនៃការប្រៀបធៀបជាមួយការអង្កេតមុនៗ។ ភាគរយនៃស្ត្រីដែលស្ថិតក្នុងក្រុមអាយុ ១៥-៤៩ ឆ្នាំ ដែលធ្លាប់បានហើយរងនូវអំពើហិង្សាលើរាងកាយ លើផ្លូវភេទ លើផ្លូវចិត្ត ឬលើសេដ្ឋកិច្ច ក្នុងជីវិតដែលបង្កឡើងដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាល ឬប្តីរបស់ពួកគេ បានថយចុះពី ២៩% ឆ្នាំ២០១៤ មក ២១% ក្នុងឆ្នាំ ២០២១។

នៅក្នុងឆ្នាំ ២០២១-២២ មានស្ត្រីប្រហែលមួយភាគបី (៣៧% ក្នុងឆ្នាំ ២០២១ បើប្រៀបធៀបជាឆ្នាំ ២០១៤ មាន ៥០%) និងមានបុរសប្រហែល(១៦% ក្នុងឆ្នាំ ២០២១-២២ បើប្រៀបធៀបជាឆ្នាំ ២០១៤ មាន ២៦%) ពីក្រុមអាយុ ១៥-៤៩ ឆ្នាំបានយល់ស្របថាប្តីមានភាពត្រឹមត្រូវក្នុងការវាយប្រពន្ធរបស់គាត់នៅក្រោមកាលៈទេសៈជាក់លាក់មួយឬច្រើន។

ស្ត្រីវ័យក្មេង ឬក្មេងស្រី និងស្ត្រីនៅតំបន់ទីប្រជុំជន ទំនងជារងនូវអំពើហិង្សាតិចជាងស្ត្រីវ័យចំណាស់ និងស្ត្រីនៅតំបន់ជនបទ ដោយមានការប្រែប្រួលពី ៣៣% ទល់នឹង ៤៥% និង ២៧% ទល់នឹង ៤៥% តាមលំដាប់លេខរៀងគ្នា។

បុរសវ័យក្មេង ឬក្មេងប្រុសមានការរងអំពើហិង្សាប្រហាក់ប្រហែលនឹងបុរសវ័យចំណាស់ (១៧% ទល់នឹង ២១%) ប៉ុន្តែបុរសនៅតំបន់ទីប្រជុំជនទំនងជារងនូវអំពើហិង្សាតិចជាង បើប្រៀបធៀបទៅនឹងតំបន់ទីជនបទ (១២% ទល់នឹង ២០%) ។

អំពើហិង្សាលើរាងកាយ និងផ្លូវភេទដែលបង្កឡើងដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាលមានភាពត្រួតស៊ីគ្នាកម្រិតខ្ពស់។ ភាគច្រើននៃស្ត្រីដែលធ្លាប់រងអំពើហិង្សាផ្លូវភេទពីដៃគូស្និទ្ធស្នាលក៏ធ្លាប់ទទួល រងអំពើហិង្សាទាំងលើរាងកាយ និងលើផ្លូវភេទពីដៃគូស្និទ្ធស្នាលផងដែរ។

កត្តាសំខាន់ៗដែលបណ្តាលអោយស្ត្រីកម្ពុជាទទួលរងអំពើហិង្សាពីដៃគូស្និទ្ធស្នាល រួមមាន៖

- ពាក់កណ្តាល(៤៩,៥%)នៃស្ត្រីធ្លាប់មានដៃគូ មានអាយុ១៥-៤៩ឆ្នាំបានរងអំពើហិង្សាជាញឹកញាប់នៅពេលដៃគូរបស់ពួកគេស្រវឹងញឹកញាប់
- ក្នុងចំណោម៩ភាគ១០ (៩០,២%) នៃដៃគូស្និទ្ធស្នាលបានបង្ហាញពីចំនួនខ្ពស់នៃអាកប្បកិរិយាគ្រប់គ្រងអាពាហ៍ពិពាហ៍។
- ស្ទើរតែបីភាគបួន (៧៥,៨%) នៃស្ត្រីដែលធ្លាប់បានរងអំពើហិង្សាលើរាងកាយ ផ្លូវភេទ ឬផ្លូវចិត្តពីដៃគូ នាងតែងតែការភ័យខ្លាចពីដៃគូស្និទ្ធស្នាលរបស់នាង ស្ទើរតែគ្រប់ពេលវេលា
- ស្ត្រី និងប្តីរបស់នាង ឬដៃគូស្និទ្ធស្នាលមានកម្រិតសិក្សាអប់រំទាប
- អ្នកផ្តល់ចំលើយបានរាយការណ៍ថា ឪពុករបស់នាងធ្លាប់បានវាយម្តាយរបស់នាងកាលពីនាងនៅក្មេង
- មានកូនច្រើនកំពុងរស់នៅក្នុងបន្ទុកគ្រួសារ
- ប្រហែលមួយភាគបីនៃស្ត្រីបានយល់ឃើញថា យ៉ាងហោចណាស់មានហេតុផលមួយដែលអាចទទួលយកបានសម្រាប់បុរសវាយប្រពន្ធរបស់គាត់

ស្ត្រីដែលលែងលះ/រស់នៅបែកគ្នា ទំនងជាហ៊ានរាយការណ៍អំពីបទពិសោធន៍រងអំពើហិង្សា ដែលមូលហេតុមានសំណួរថាតើការរងអំពើហិង្សាទាំងនេះ ជាកត្តាជំរុញដល់ការបញ្ចប់ទំនាក់ទំនងស្និទ្ធស្នាលរបស់ពួកគេ ឬប្រសិនបើអវត្តមានដៃគូរបស់ពួកគេ ស្ត្រីទាំងនោះមានសេរីភាពក្នុងការនិយាយអំពីបទពិសោធន៍រងអំពើហិង្សាដែលពួកគេបានស្ម័គ្រចិត្ត។ ស្ត្រីដែលបានចូលរួមផ្តល់ចម្លើយក្នុងការអង្កេតភាគច្រើនតែងតែស្វែងរក និងទទួលបានជំនួយពីសមាជិកគ្រួសារ មិត្តភក្តិ និងអ្នកជិតខាង។

ស្ត្រីដែលធ្លាប់ទទួលរងអំពើហិង្សាបង្កឡើងដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាលក្នុងរយៈពេល១២ខែកន្លងមក មានការថយចុះជាលំដាប់ដែលអាចសន្និដ្ឋានបានថាអំពើហិង្សាទំនងជានឹងបញ្ឈប់ ឬស្ត្រីអាចនឹងចាកចេញពីដៃគូស្និទ្ធស្នាលដែលប្រើអំពើហិង្សា។

ស្ត្រីដែលធ្លាប់ទទួលរងអំពើហិង្សាបង្កឡើងពីដៃគូស្និទ្ធស្នាលក្នុងរយៈពេល១២ខែកន្លងមកជាសមាមាត្រនៃអ្នកដែលធ្លាប់រងអំពើហិង្សាពីដៃគូស្និទ្ធស្នាល មានការថយចុះជាលំដាប់ដែលអាចសន្និដ្ឋានបានថាអំពើហិង្សាទំនងជានឹងបញ្ឈប់ ឬស្ត្រីអាចនឹងចាកចេញពីដៃគូស្និទ្ធស្នាលដែលប្រើអំពើហិង្សា។

សេចក្តីសន្និដ្ឋាន

ជាទូទៅមានការថយចុះគួរអោយកត់សម្គាល់នៃភាគរយស្ត្រីកម្ពុជាដែលបានស្ម័គ្រចិត្តនឹងប្តីឬប្រពន្ធឬស្និទ្ធស្នាល អំពើហិង្សាលើរាងកាយ ផ្លូវភេទ ផ្លូវចិត្ត ក្នុងរយៈពេលពីឆ្នាំ ២០១៤ ដល់ឆ្នាំ ២០២១-២២ ទាំងក្នុងជីវិតរបស់នាង និងក្នុងរយៈពេល ១២ ខែកន្លងនេះ។ រដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាបានខិតខំប្រឹងប្រែងយ៉ាងខ្លាំងក្នុងការកាត់បន្ថយអំពើហិង្សាលើស្ត្រី និងកុមារី តាមរយៈការអនុវត្តច្បាប់ គោលនយោបាយ និងបទប្បញ្ញត្តិមួយចំនួន រួមទាំងផែនការសកម្មភាពជាតិលើកទី៣ ដើម្បីទប់ស្កាត់អំពើហិង្សាលើស្ត្រីឆ្នាំ ២០១៩-២០២៣។ ការរកឃើញតាមការអង្កេត ក.អ.ប.ស ២០២១-២២ បង្ហាញថា ផែនការសកម្មភាពជាតិលើកទី ៣ ដើម្បីទប់ស្កាត់អំពើហិង្សាលើស្ត្រី

បានចូលរួមចំណែកកាត់បន្ថយអំពើហិង្សាលើស្ត្រី និងកុមារី ខណៈពេលដែលជំរុញឱ្យមានការផ្លាស់ប្តូរអាកប្បកិរិយាដែលមិនអត់ធ្មត់ចំពោះអំពើហិង្សាលើស្ត្រីដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាល។ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ បញ្ហាប្រឈមជាច្រើននៅតែមាន។ ជាឧទាហរណ៍ ស្ត្រីភាគច្រើនដែលបានចូលរួមក្នុង ក.អ.ប.ស២០២១ បានយល់ព្រមចំពោះហេតុផលយ៉ាងហោចណាស់មួយដែលផ្តល់ភាពត្រឹមត្រូវដល់បុរសម្នាក់ដែលវាយប្រពន្ធរបស់គាត់។

អនុសាសន៍

អនុសាសន៍ខាងក្រោមនេះត្រូវបានពិភាក្សាយ៉ាងលម្អិតនៅក្នុងរបាយការណ៍នេះ៖

១, ការលើកកម្ពស់សមភាពយេនឌ័រ និងពង្រឹងភាពអង់អាចដល់ស្ត្រី៖ ទិន្នន័យដែលបានបង្ហាញខាងលើនេះជាកត្តាតាងបានគាំទ្រដោយអន្តរជាតិដែលរកឃើញថានៅពេលស្ត្រីទទួលបានធនធានច្រើនឡើង ភាពងាយរងគ្រោះដោយអំពើហិង្សាអំឡុងពេល១២ខែកន្លងមកហាក់មានភាពថយចុះ។ ការរកឃើញពី ការអង្កេត ក.អ.ប.ស ២០២១-២២ ស្តីពីអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ និងពង្រឹងភាពអង់អាចដល់ស្ត្រី គួរតែត្រូវបានប្រើប្រាស់ដើម្បីផ្តល់ជាអាទិភាពក្នុងការអន្តរាគមន៍ កំណត់តំបន់នៃការកែលម្អ និងផ្នែកថ្មីនៃការងារ។

២, ផ្លាស់ប្តូរបទដ្ឋានសង្គម ឬផ្តល់ជំនួយក្នុងការទទួលយកអំពើហិង្សាលើស្ត្រី ៖ រដ្ឋាភិបាលគួរតែផ្តល់អាទិភាពដល់កម្មវិធីទប់ស្កាត់ និងដោះស្រាយបទដ្ឋានសង្គម និងសមភាពយេនឌ័រដែលបង្កគ្រោះថ្នាក់ ដែលត្រូវបានទាមទារសម្រាប់ការផ្លាស់ប្តូរឥរិយាបថ និងការអនុវត្តឆ្ពោះទៅរកការបញ្ចប់អំពើហិង្សាលើស្ត្រី និងកុមារី។

៣, លើកកម្ពស់ភាពជាបុរសដែលគ្មានអំពើហិង្សា ឈានឆ្ពោះទៅរកសមភាព និងការគោរពគ្នា៖ ដៃគូស្និទ្ធស្នាលគឺជាអ្នកប្រព្រឹត្តអំពើហិង្សាលើរាងកាយស្ត្រី។ ស្ត្រីបានរាយការណ៍ថាអំពើហិង្សាលើរាងកាយដែលប្រព្រឹត្តដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាលជាបុរសមានចំនួន៣ដងច្រើនជាងអ្នកប្រព្រឹត្តអំពើហិង្សាជាស្ត្រី។

៤, លើកកម្ពស់សុខភាពក្នុងគ្រួសារ និងបរិយាកាសដែលគ្មានអំពើហិង្សាសម្រាប់កុមារ៖ ស្ត្រីដែលធ្លាប់ឃើញអំពើហិង្សារបស់ឪពុកម្តាយតាំងពីកុមារភាព គឺងាយរងគ្រោះដោយសារអំពើហិង្សាលើរាងកាយ ឬផ្លូវភេទពីដៃគូស្និទ្ធស្នាល។ ដូច្នេះ ការអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រមាតាបិតាជាវិជ្ជមានដ៏ទូលំទូលាយ គួរតែត្រូវបានលើកកម្ពស់។

៥, ដោះស្រាយការសេពគ្រឿងស្រវឹង៖ ការស្រាវជ្រាវបានបង្ហាញថា កម្រិតនៃការប្រើប្រាស់គ្រឿងស្រវឹងមានទំនាក់ទំនងយ៉ាងស្និទ្ធស្នាលជាមួយនឹងហានិភ័យនៃការប្រព្រឹត្តអំពើហិង្សា។

៦, បង្កើនការវិនិយោគលើសេវាគាំទ្រ៖ ទាមទារអោយមានការជំរុញ និងលើកទឹកចិត្តដើម្បីអោយស្ត្រីទទួលបានសេវាគាំទ្រ។ ការវិនិយោគបន្ថែមគួរពិចារណាលើការបណ្តុះបណ្តាលដល់អ្នកផ្តល់សេវាគាំទ្រគ្រប់វិស័យទាំងអស់ និងផ្សព្វផ្សាយអោយបានទូលំទូលាយអំពីសេវាគាំទ្រ និងធានាផ្តល់នូវធនធានគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ការឆ្លើយតបអោយបានសមស្របតាមការកើនឡើងនូវតម្រូវការរបស់ស្ត្រីរងគ្រោះ។ (សម្រាប់ការអង្កេតលើកក្រោយអាចរួមបញ្ចូលកម្រងសំណួរសម្រាប់ការផ្តល់សេវា) ។

៧, ជំរុញឱ្យមានយន្តការសម្របសម្រួលពេញលេញមួយក្នុងការឆ្លើយតបនិងទប់ស្កាត់អំពើហិង្សាលើស្ត្រី៖ បង្កើតយុទ្ធសាស្ត្រ និងការណែនាំអោយបានទូលំទូលាយដែលអាចបញ្ជ្រាបដល់ការចូលរួមរបស់បុរស និងក្មេងប្រុសក្នុងការ

ទប់ស្កាត់អំពើហិង្សាលើស្ត្រី និងកុមារី និងវិធីសាស្ត្រផ្លាស់ប្តូរយេនឌ័រ ដែលជាមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃយុទ្ធសាស្ត្រទប់ស្កាត់
នៅក្នុងផែនការសកម្មភាពជាតិលើកក្រោយ ដើម្បីទប់ស្កាត់អំពើហិង្សាលើស្ត្រី។

១. សេចក្តីផ្តើម

១.១. លក្ខណៈសាវតា

ទិន្នន័យដែលប្រើប្រាស់សម្រាប់ការវិភាគអំពីហិង្សាលើស្ត្រីក្នុងរបាយការណ៍នេះ បានដកស្រង់ចេញពីឯកសារការអង្កេតប្រជាសាស្ត្រ និងសុខភាពកម្ពុជា (អ.ប.ស.ក) ឆ្នាំ២០២១-២២ រួមទាំងការវិភាគអំពីនិន្នាការនៃអំពើហិង្សាដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាល (IPV) ដែលប្រើប្រាស់ទិន្នន័យអ.ប.ស.កឆ្នាំ២០០០ ២០០៥ ២០១៤ និង២០២១-២២។

អ.ប.ស.ក ជាការអង្កេតថ្នាក់ជាតិដែលផ្តល់ទិន្នន័យគ្រប់គ្រាន់គួរជឿជាក់ដើម្បីត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃទៅលើស្ថានភាពផ្នែកប្រជាជន សុខភាព និងអាហារូបត្ថម្ភ។ ផ្នែកអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ បានផ្តល់ការវាស់វែងពីប្រេវ៉ាឡង់ និងផលវិបាកនៃអំពើហិង្សាបង្កដោយប្តីបច្ចុប្បន្ន ឬអតីត ឬដៃគូស្និទ្ធស្នាលផ្សេងទៀត^៦ ក៏ដូចជាអ្នកបង្កហិង្សាផ្សេងទៀតដែលបានបង្ហាញក្នុង អ.ប.ស.ក ទាំង៣លើកគឺនៅឆ្នាំ២០០០ ២០០៥ ២០១៤ និង២០២១-២២។ ចំពោះ អ.ប.ស.ក ឆ្នាំ២០២១-២២ ការវិភាគទិន្នន័យ និងការសរសេររបាយការណ៍បានរៀបចំឡើងក្នុងឆ្នាំ២០២៣ ដើម្បីផ្តល់ទិន្នន័យសម្រាប់វាស់វែងគោលដៅ ចុងអាណត្តិនៃគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយចីរភាពកម្ពុជាក្នុងខែកញ្ញាឆ្នាំ២០៣០។ ការវិភាគ ផ្នែកអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារធ្វើឡើងតាមទម្រង់បទដ្ឋានតារាង និងការពន្យល់អំពីលទ្ធផល។ ទោះជាការវិភាគលើផ្នែកអំពើហិង្សានេះធ្វើឡើងបានយ៉ាងត្រឹមត្រូវតែមានគំនិតជាច្រើនទៀតយល់ឃើញថា វាពិតជាសារប្រយោជន៍បន្ថែមទៀតក្នុងការវិភាគលម្អិតទិន្នន័យអំពីអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារក្នុង អ.ប.ស.ក លើសពីទម្រង់បទដ្ឋានតារាងដែលបានកំណត់ ដើម្បីផ្តល់ទិន្នន័យស៊ីជម្រៅបកស្រាយទិន្នន័យទៅតាមបរិបទ។ ទិន្នន័យនេះអាចផ្តល់ការសន្និដ្ឋានសម្រាប់ការរៀបចំ កម្មវិធី និងគោលនយោបាយដើម្បីស្វែងរកការគាំទ្រ និងកំណត់គោលដៅបន្ថែមទៀតក្នុងការគាំទ្រដល់ផែនការសកម្មភាពជាតិដើម្បីទប់ស្កាត់អំពើហិង្សាលើស្ត្រី គួរកត់សម្គាល់ថាការវិភាគទិន្នន័យ ដែលមានស្រាប់នេះមិនមែនបញ្ជាក់ថាការវិភាគទិន្នន័យលើរបាយការណ៍ដើមមិនមានភាពត្រឹមត្រូវ នោះទេ។ គោលបំណងនៃរបាយការណ៍នេះគឺ ដើម្បីបំពេញបន្ថែមទិន្នន័យដែលមានស្រាប់ហើយអាចប្រើប្រាស់បានកាន់តែទូលំទូលាយសម្រាប់អ្នករៀបចំគោលនយោបាយ និងស្វែងរកការគាំទ្រ ដើម្បីកាត់បន្ថយបញ្ហាប្រឈមនៃអំពើហិង្សាដែលបង្កឡើងដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាលទៅលើស្ត្រីនៅក្នុង ប្រទេសកម្ពុជាប៉ុណ្ណោះ។

តើដឹងអ្វីខ្លះអំពីអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារនៅប្រទេសកម្ពុជាពីការអង្កេតមុនៗ ?

មានឯកសារមួយចំនួនបានចងក្រងពីប្រេវ៉ាឡង់ការប្រព្រឹត្តអំពើហិង្សា និងបទពិសោធន៍នៃអំពើហិង្សាដែលបង្កឡើងដោយប្តី/ដៃគូស្និទ្ធស្នាលផ្សេងទៀត^៦នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។ របាយការណ៍មួយដែលបានបោះពុម្ពផ្សាយជាលើកដំបូង។ ដោយ Zimmerman បានវិភាគពីលក្ខណៈនៃអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ និងឫសគល់នៃអំពើហិង្សាព្រមទាំងផលប៉ះពាល់ជាក់ស្តែងតាមរយៈការសម្ភាសស៊ីជម្រៅបែបគុណភាពជាមួយជនរងគ្រោះចំនួន៥០នាក់

និងអ្នកពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀតដែលស្រ្តីបាន ស្វែងរកជំនួយ។ ការសិក្សានេះបានបង្ហាញថាស្រ្តី និងអ្នកគាំទ្របានរាយការណ៍ថា ស្រ្តីត្រូវបានគេរំលោភបំពានដោយប្រើអំពើហិង្សាយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរញឹកញាប់ និងវិសាលភាពនៃអំពើហិង្សានេះមិនត្រូវបានលាតត្រដាងឡើយ។

តាមការស្រាវជ្រាវលើកដំបូងរបស់ Zimmerman ភាគច្រើននៃការស្រាវជ្រាវពាក់ព័ន្ធនឹងការវាស់វែងអត្រាប្រេវ៉ាឡង់នៃអំពើហិង្សាលើដៃគូស្និទ្ធស្នាលនៅប្រទេសកម្ពុជាបានពីងផ្នែកទាំងស្រុងលើទិន្នន័យស្តីពីអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារនៃអ.ប.ស.ក ផលិតឡើងនៅឆ្នាំ២០០០ ២០០៥ និង២០១៤ ។

១.២. ទំហំការងារ និងជនរងគ្រោះ

ចាប់តាំងពីរបាយការណ៍ជាមូលដ្ឋានតាមរយៈការវិភាគទិន្នន័យស៊ីជម្រៅដោយផ្អែកលើសំណុំទិន្នន័យដែលមានស្រាប់ ដោយការបង្រួបបង្រួមទិន្នន័យដើម្បីបំពេញសូចនាករអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារអាចនឹងមិនគ្រប់គ្រាន់ឬខ្វះចន្លោះដោយសារកង្វះក្នុងទម្រង់សំណួរនៃការប្រមូលទិន្នន័យ ។ ការកត់ត្រា និងការរចនាកម្រងសំណួរតាមគោលដៅអង្កេត និង គោលបំណងនៃការកំណត់ម៉ូឌុលអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារមួយក្នុងចំណោមម៉ូឌុលអំពើហិង្សាផ្សេងទៀត ។ ជាក់ស្តែង ដោយមិនរាប់បញ្ចូលអំពើហិង្សាលើក្មេងស្រី និងក្មេងប្រុសអាយុក្រោម ១៥ ឆ្នាំក៏ត្រូវបានបញ្ជាក់ជូនយ៉ាងច្បាស់នៅក្នុងរបាយការណ៍នេះផងដែរ។

២. វិធីសាស្ត្រអង្កេត

ដោយប្រើទិន្នន័យ អ.ប.ស.ក ដែលមានស្រាប់ក្នុងឆ្នាំ ២០២១-២២ សម្រាប់សរសេររបាយការណ៍វិភាគស៊ីជម្រៅដើម្បីបំពេញធាតុចូលចម្បងសម្រាប់ការវិភាគទិន្នន័យបន្ថែមលើអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ។ ខណៈពេលដែលមានទិន្នន័យ អ.ប.ស.ក បីផ្សេងទៀតដែលប្រមូលបានជាសេរីក្នុងឆ្នាំ ២០០០ ២០០៥ ២០១៤ ក៏ត្រូវបានយកមកប្រើសម្រាប់ធ្វើការវិភាគផងដែរ ដើម្បីទទួលបានធាតុចូលសំខាន់ៗមួយចំនួន និងសម្រាប់បំពេញបន្ថែមលើសំណុំទិន្នន័យថ្មីដែលបានប្រើក្នុងការវិភាគបែបបច្ចេកទេស។ ដូច្នោះ ទិន្នន័យដែលមានទាំងបួននេះ ជាដំបូងត្រូវបានពិនិត្យយ៉ាងល្អិតល្អន់ ដើម្បីពិនិត្យមើលភាពស៊ីសង្វាក់គ្នា។ សុពលភាព និងភាពស្រដៀងគ្នានៃការប្រើប្រាស់វាក្យស័ព្ទបច្ចេកទេសទាក់ទងនឹងអំពើហិង្សាដៃគូស្និទ្ធស្នាល និងជនល្មើសណាម្នាក់ ដែលជាធាតុផ្សំសំខាន់នៃអំពើហិង្សាលើស្រ្តី និងក្មេងស្រី ក្នុងការបំពេញដល់សូចនាករគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយចីរភាពកម្ពុជាឆ្នាំ២០៣០។ ទីពីរ តារាងទិន្នន័យដែលត្រូវបានរៀបចំចងក្រងមានភាពស្រដៀងគ្នា និងដកចេញនូវតារាងទិន្នន័យដែលមិនចង់បាន។ ក្រោយពីពិនិត្យ ហើយធ្វើការកែតម្រូវ និងផ្ទៀងផ្ទាត់យ៉ាងមត់ចត់ ក្នុងការរៀបចំទិន្នន័យ និងការវិភាគត្រូវបានធ្វើឡើងយ៉ាងប្រុងប្រយ័ត្នខ្ពស់បំផុត ដោយប្រើមធ្យោបាយវិភាគខ្វែងទិន្នន័យផ្អែកលើសូចនាករដែលបានរៀបចំ និងបច្ចេកទេសវិទ្យាសាស្ត្រទិន្នន័យ ដើម្បីបង្ហាញពីគំរូសម្រាប់អ្នកធ្វើការសម្រេចចិត្ត។ ជាចុងក្រោយ ព័ត៌មាន ឬគំរូនឹងត្រូវបានបង្ហាញជាក្រាហ្វិកមួយបរិយាយយ៉ាងលម្អិត និងតម្លាភាព។

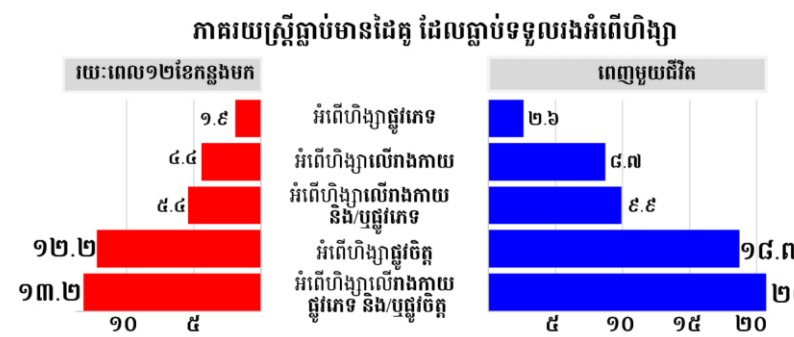
៣. ការវិនិច្ឆ័យ

៣.១. ប្រភេទអំពើហិង្សា

ការបង្ហាញពីទិន្នន័យដែលបានរកឃើញទាំងនេះ ស្តីពីអត្រាប្រេវ៉ាឡង់នៃទម្រង់អំពើហិង្សាខុសៗគ្នាពីដៃគូស្និទ្ធស្នាល(IPV) ដែលរួមទាំងអំពើហិង្សាលើផ្លូវកាយ ផ្លូវភេទ ផ្លូវចិត្ត និងអាកប្បកិរិយាគ្រប់គ្រងដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាលបច្ចុប្បន្ន ឬអតីត បានរៀបការ ឬមិនបានរៀបការ ។ វិសាលភាពលទ្ធផលនៃអំពើហិង្សា លើផ្លូវកាយ ឬផ្លូវភេទ ឬផ្លូវចិត្តដោយដៃគូបច្ចុប្បន្ន ឬអតីតដៃគូ ក្នុងជីវិត និង ១២ ខែកន្លងមកត្រូវបានបង្ហាញដូចខាងក្រោម៖

រូប ៣.១. បង្ហាញពីអត្រាប្រេវ៉ាឡង់ថ្នាក់ជាតិតាមទម្រង់អំពើហិង្សាផ្សេងៗគ្នាពីដៃគូស្និទ្ធស្នាល ដែលកំណត់ថាស្ត្រីបានរងអំពើហិង្សាយ៉ាងហោចណាស់មួយតាមប្រភេទអំពើហិង្សាជាក់លាក់ណាមួយ និងយ៉ាងហោចណាស់ម្តងក្នុងជីវិតរបស់គាត់។ តាមការសិក្សានៅកម្ពុជាបានរកឃើញថាអំពើហិង្សាពីដៃគូស្និទ្ធស្នាល (IPV) គឺជាបទពិសោធន៍ទូទៅក្នុងជីវិតរបស់ស្ត្រីជាច្រើន។

រូប ៣.១. សមាមាត្រនៃស្ត្រីធ្លាប់មានដៃគូបានរាយការណ៍អំពើហិង្សាក្នុងជីវិត និង ក្នុងរយៈពេល ១២ ខែកន្លងមក លើរាងកាយ ផ្លូវភេទ ផ្លូវចិត្ត និង ឬផ្នែកសេដ្ឋកិច្ចពីដៃគូស្និទ្ធស្នាល (អ.ប.ស.ក ឆ្នាំ២០១៤)

ក្នុងចំណោមស្ត្រីដែលធ្លាប់មានដៃគូសរុបចំនួន៥៧៨០នាក់ដែលមានអាយុពី១៥-៤៩ឆ្នាំ ដែលត្រូវបានសម្ភាសន៍តាមរយៈការសិក្សានេះ។ របាយការណ៍អំពីអំពើហិង្សាផ្លូវចិត្តគឺមានអត្រាខ្ពស់ជាងគេ ១៨,៧% បន្ទាប់មកអំពើហិង្សាលើរាងកាយ (៨,៧%) និងអំពើហិង្សាផ្លូវភេទ (២,៦%) ក្នុងជីវិតរបស់ពួកគេ។ ក្នុងរយៈពេល ១២ ខែកន្លងមកនេះ គឺមាន១២,២% នៃស្ត្រីដែលបានរងអំពើហិង្សាផ្លូវចិត្ត ធៀបនឹង ៤,៤% ដែលបានរងអំពើហិង្សាលើផ្លូវកាយ និង ១,៩% ដែលបានរងអំពើហិង្សាផ្លូវភេទដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាល ។ សរុបមកមាន មួយភាគប្រាំនៃស្ត្រីដែលធ្លាប់មានដៃគូមានអាយុពី ១៥-៤៩ ឆ្នាំ បានរាយការណ៍ថាធ្លាប់រងអំពើហិង្សាផ្លូវចិត្ត និង ឬលើរាងកាយ និង ឬផ្លូវភេទ ឬទាំងបីដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាលនៅក្នុងមួយជីវិតរបស់ពួកគេ។ ប្រហែល ១៣,២% នៃស្ត្រីដែលធ្លាប់មានដៃគូបានរាយការណ៍ថាធ្លាប់បានរងអំពើហិង្សាលើរាងកាយ ឬផ្លូវភេទក្នុងរយៈពេល ១២ ខែកន្លងមកនេះ។

ប្រហែលមួយភាគដប់ ក្នុងចំណោមស្ត្រីដែលបានរាយការណ៍ថាធ្លាប់បានរងអំពើហិង្សាលើរាងកាយ និង ឬផ្លូវភេទ ដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាលក្នុងជីវិតរបស់ពួកគេ និង ៥,៤% ក្នុងរយៈពេល ១២ ខែកន្លងមកនេះ។

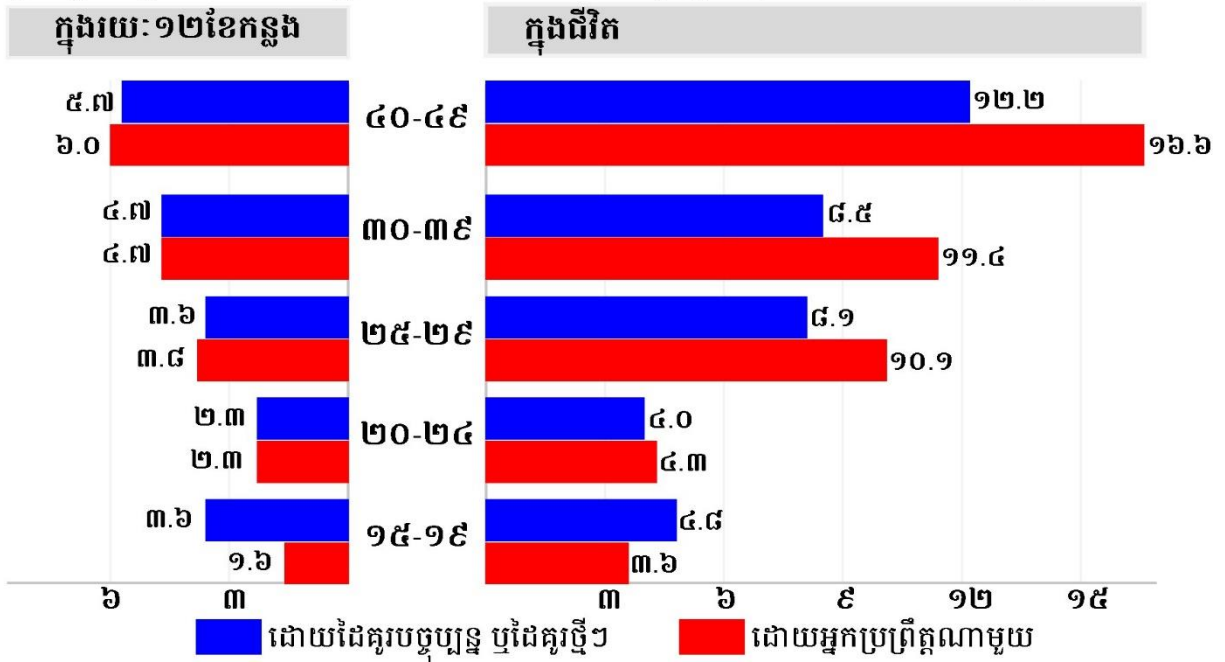
៣.២. ឆ្លាបបានទេអំពើហិង្សាលើរាងកាយដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាល

តារាងទី A4 នៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ A បង្ហាញពីភាគរយស្ត្រីដែលធ្លាប់មានដៃគូដែលមានអាយុពី១៥-៤៩ឆ្នាំ ដែលធ្លាប់រងអំពើហិង្សាលើរាងកាយដែលប្រព្រឹត្តដោយប្តី ឬដៃគូស្និទ្ធស្នាលរបស់ពួកគេ (ដើម្បីអនុញ្ញាតធ្វើការ ប្រៀបធៀបជាមួយនឹងទិន្នន័យ អ.ប.ស.ក ផ្សេងៗទៀត) ក្នុងជីវិតរបស់ពួកគេ និងក្នុងរយៈពេល១២ខែកន្លងមក។ តារាងនេះត្រូវបានបង្ហាញពីអត្រាប្រេវ៉ាឡង់ដែលបានធ្លាក់ចុះទៅតាមចរិតលក្ខណៈអង្កេតសំខាន់ៗដូចជា ក្រុមអាយុ សាសនា ទីលំនៅដ្ឋាន តំបន់ ស្ថានភាពអាពាហ៍ពិពាហ៍ ការអប់រំ និងសន្ទសបញ្ចកភាព។ ដោយការរួមបញ្ចូលទាំងស មាមាត្រនៃស្ត្រីដែលធ្លាប់រងអំពើហិង្សាតាមប្រភេទណាមួយដែលប្រព្រឹត្តដោយអតីតដៃគូក្នុងជីវិតរបស់ពួកគាត់។ ដែលបានប៉ាន់ប្រមាណថាដែលមានភាពត្រឹមត្រូវនឹងត្រូវបានធ្វើអោយប្រសើរឡើង ជាពិសេសសម្រាប់ស្ត្រីដែល មានដៃគូច្រើនក្នុងជីវិតរបស់ពួកគេ។

លទ្ធផលបានបង្ហាញថា ៨,៧% នៃស្ត្រីដែលបានរាយការណ៍ថាធ្លាប់បានរងអំពើហិង្សាលើរាងកាយដោយ ដៃគូស្និទ្ធស្នាលបច្ចុប្បន្ន ឬថ្មីៗបំផុតរបស់ពួកគេ បើធៀបនឹងអ្នកប្រព្រឹត្តណាម្នាក់ក្នុងជីវិតរបស់ពួកគេមាន១០,២% ។ ក្នុងរយៈពេល ១២ ខែកន្លងមក តាមលទ្ធផលអង្កេត ៤,០% នៃស្ត្រីកម្ពុជាដែលធ្លាប់មានដៃគូដែលមានអាយុពី ១៥-៤៩ ឆ្នាំបានរាយការណ៍ថាធ្លាប់បានរងអំពើហិង្សាលើរាងកាយដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាលបច្ចុប្បន្ន ឬថ្មីៗបំផុតរបស់ ពួកគេ និង៤,៤% ដោយ "ដៃគូស្និទ្ធស្នាលណាមួយ" ។ នេះបង្ហាញថាមានតែដៃគូស្និទ្ធស្នាលបច្ចុប្បន្ន ឬថ្មីៗបំផុត ប៉ុណ្ណោះដែលជាអ្នកប្រព្រឹត្តអំពើហិង្សាលើរាងកាយក្នុងរយៈពេល ១២ ខែកន្លងមក។

រូប ៣,២ អត្រាប្រេវ៉ាឡង់អំពើហិង្សាលើរាងកាយដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាលក្នុងជីវិត និងអំឡុងពេល១២ខែកន្លងមក ក្នុង ចំណោមស្ត្រីធ្លាប់មានដៃគូបែងចែកតាមក្រុមអាយុ (អ.ប.ស.ក ឆ្នាំ២០២១-២២)

អត្រាប្រេវ៉ាឡង់ នៃអំពើហិង្សាលើរាងកាយដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាល បែងចែកតាមក្រុមអាយុ

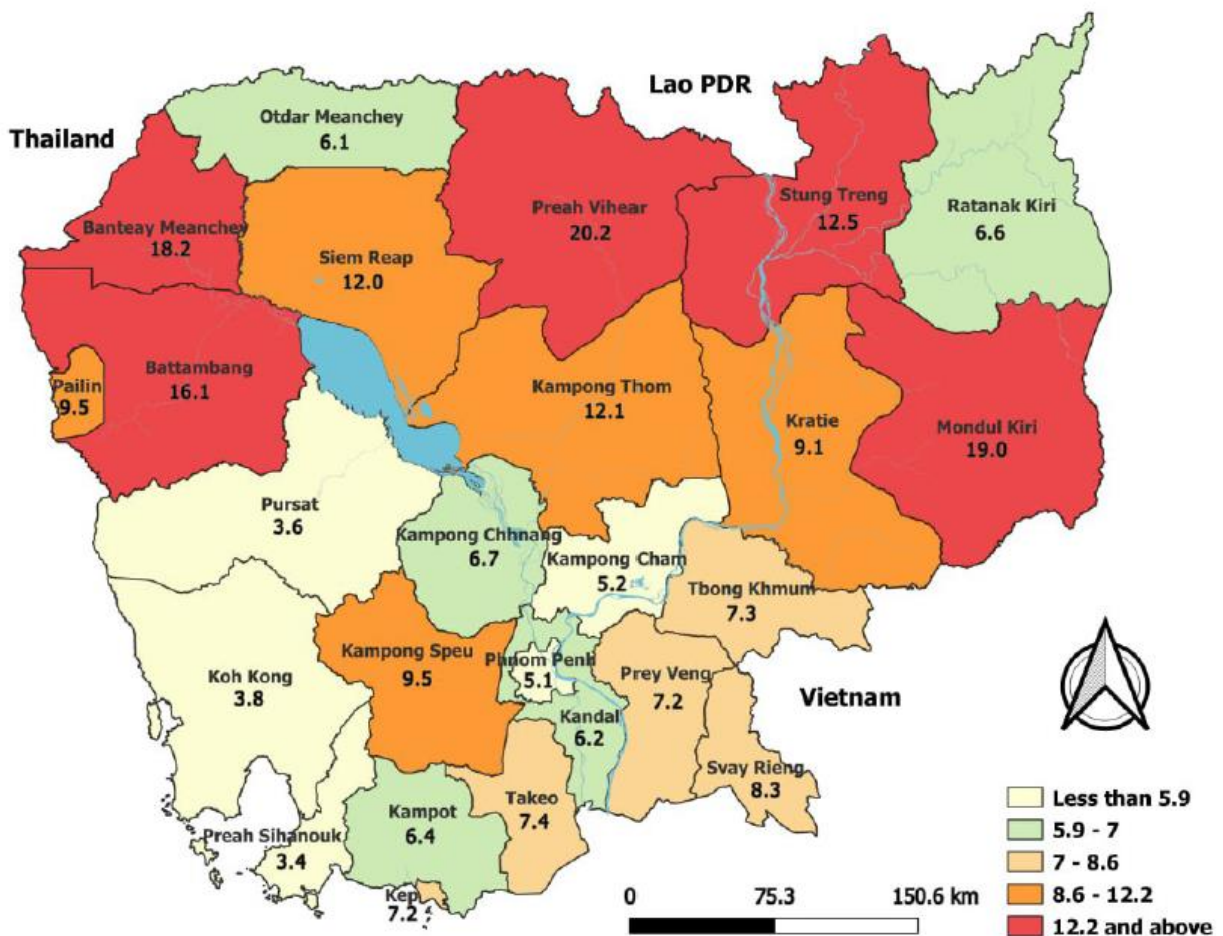

រូប ៣,២ បង្ហាញពីអត្រាប្រេវ៉ាឡង់ក្នុងជីវិត និងរយៈពេល១២ខែកន្លងមក តាមក្រុមអាយុនៃអំពើហិង្សាលើរាងកាយដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាលបច្ចុប្បន្ន/ធ្លាប់បំផុត ឬដៃគូស្និទ្ធស្នាលណាមួយ។ ជាក់ស្តែង ជាទូទៅអត្រាប្រេវ៉ាឡង់មានកម្រិតខ្ពស់នៃអំពើហិង្សាលើរាងកាយក្នុងជីវិតដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាលបច្ចុប្បន្ន ឬធ្លាប់បំផុត និងដៃគូស្និទ្ធស្នាលណាមួយ ក្នុងចំណោមស្ត្រីវ័យចំណាស់ដែលមានអាយុពី២៥ ដល់ ៤៩ឆ្នាំ។ នេះត្រូវបានគេរំពឹងទុកថា ដោយសារតែស្ត្រីវ័យចំណាស់ បានរស់នៅយូរជាងមុន និងចំណាយពេលជាមួយក្នុងទំនាក់ទំនងជាមួយដៃគូរបស់ពួកគេ នេះជាមូលហេតុដ៏មានសក្តានុពលក្នុងការប្រមូលទិន្នន័យ 'ធ្លាប់បានរងអំពើហិង្សាក្នុងជីវិត' ក្នុងរយៈពេលជាច្រើនឆ្នាំ។ ទោះបីជាគួរអោយចាប់អារម្មណ៍ក៏ដោយ ធ្លាប់តែអំពើហិង្សាលើរាងកាយក្នុងជីវិតសម្រាប់ស្ត្រីមានអាយុពី១៥ដល់ ១៩ ឆ្នាំ ដោយដៃគូបច្ចុប្បន្ន ឬធ្លាប់បំផុត ភាគច្រើនមានអត្រាខ្ពស់បំផុតបើប្រៀបធៀបទៅនឹងអត្រារបស់ដៃគូណាមួយ។ គំរូនៃអំពើហិង្សាលើរាងកាយក្នុងពេលបច្ចុប្បន្ន (ក្នុងរយៈពេល ១២ខែកន្លងមក មុនការសម្ភាស) តាមក្រុមអាយុដែលធ្លាប់បានរងអំពើហិង្សាលើរាងកាយក្នុងជីវិតប្រហាក់ប្រហែលគ្នា។ នេះមានន័យថាស្ត្រីវ័យចំណាស់ដែលមានអាយុពី២៥ ទៅ ៤៩ឆ្នាំមានហានិភ័យខ្ពស់ការរងអំពើហិង្សាលើរាងកាយដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាល។

សរុបមក អត្រាប្រេវ៉ាឡង់នៃស្ត្រីដែលរាយការណ៍អំពីអំពើហិង្សាលើរាងកាយដែលប្រព្រឹត្តដោយដៃគូណាមួយគឺមានអត្រាខ្ពស់ជាងដៃគូបច្ចុប្បន្ន ឬធ្លាប់បំផុត ភាគច្រើន អត្រាប្រេវ៉ាឡង់ទាំងពីរក្នុងរយៈពេល ១២ ខែកន្លងមកនេះនៅតែមានភាពស្រដៀងគ្នាក្នុងចំណោមស្ត្រីដែលមានអាយុ ២០-៤៩ ឆ្នាំ។ វាគួរតែត្រូវបានចង្អុលបង្ហាញថា "អំពើហិង្សានាពេលបច្ចុប្បន្ន" តែងតែត្រូវបានរាប់ជាផ្នែកនៃ "អំពើហិង្សាក្នុងជីវិត" ។ នៅក្នុងក្រុមអាយុក្មេងបំផុត អត្រាប្រេវ៉ាឡង់បច្ចុប្បន្នគឺស្ទើរតែដូចគ្នាទៅនឹងអត្រាប្រេវ៉ាឡង់ក្នុងជីវិត ដែលបង្ហាញថាអំពើហិង្សាបានចាប់ផ្តើមដំបូងនៅក្នុងទំនាក់ទំនង "វ័យក្មេង" ។ ការបែងចែកតាមស្ថានភាពអាពាហ៍ពិពាហ៍បង្ហាញពីអត្រាប្រេវ៉ាឡង់ខ្ពស់ជាពិសេសក្នុងចំណោមស្ត្រីដែលលែងលះគ្នា / បែកគ្នា (២៦,១%) ដែលបង្ហាញថាមានអំពើហិង្សាយានមុខគេក្នុង

ការបែកបាក់គ្នា ឬស្ត្រីទាំងនេះអាចមានអារម្មណ៍ថាមានសេរីភាពក្នុងការនិយាយអំពីថ្មីដែលលែងជាចំណែក នៃ ជីវិតរបស់នាង ឬទាំងពីរ។

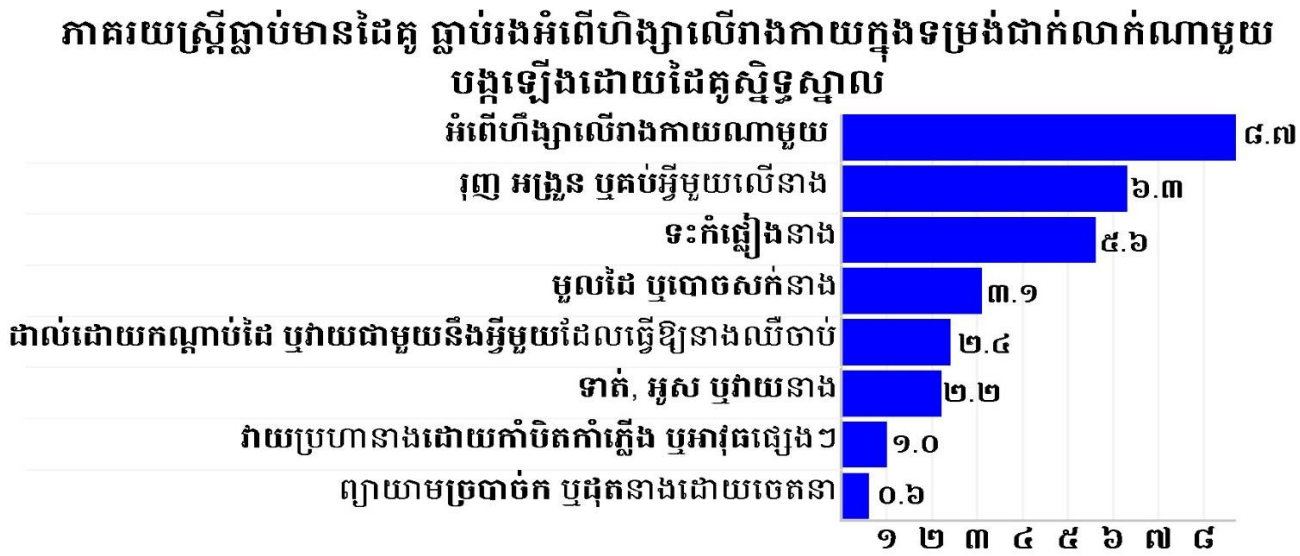
ផែនទី ២ ការងារអំពើហិង្សាលើរាងកាយដោយអំពើហិង្សាជាក់លាក់ពីដៃគូស្និទ្ធស្នាលក្នុងជីវិតដែលប្រព្រឹត្តដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាលបច្ចុប្បន្ន ឬថ្មីៗបំផុតតាមខេត្ត កម្ពុជា ឆ្នាំ២០២១-២២

ផែនទី ទី ២ ប្រៀបធៀបអំពើហិង្សាលើរាងកាយក្នុងជីវិត ដែលប្រព្រឹត្តដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាលបច្ចុប្បន្ន ឬថ្មីៗ បំផុតក្នុងចំណោមរាជធានី ខេត្តនៃប្រទេសកម្ពុជា។ ខេត្តព្រះវិហារជាប់ចំណាត់ថ្នាក់លេខ១ក្នុងឆ្នាំ២០២១ មានអត្រាអំពើហិង្សាលើរាងកាយច្រើនជាងគេមាន២០,២%។ ចំណែកអត្រាអំពើហិង្សាលើរាងកាយច្រើនជាងគេទី២គឺ ខេត្តមណ្ឌលគិរីមាន១៩% ខេត្តបន្ទាយមានជ័យជាប់ចំណាត់ថ្នាក់លេខ៣ និងបាត់ដំបងលេខ៤មានអត្រាប្រេវ៉ាឡង់១៨,២% និង១៦,១%។ អត្រាអំពើហិង្សាលើរាងកាយទាបបំផុតនៃស្ត្រីដែលបានរៀបការហើយ ធ្លាប់បានរងអំពើហិង្សាលើរាងកាយដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាលបច្ចុប្បន្ន ឬថ្មីៗបំផុតរបស់ពួកគេគឺនៅខេត្តព្រះសីហនុមាន៣,៤% ។

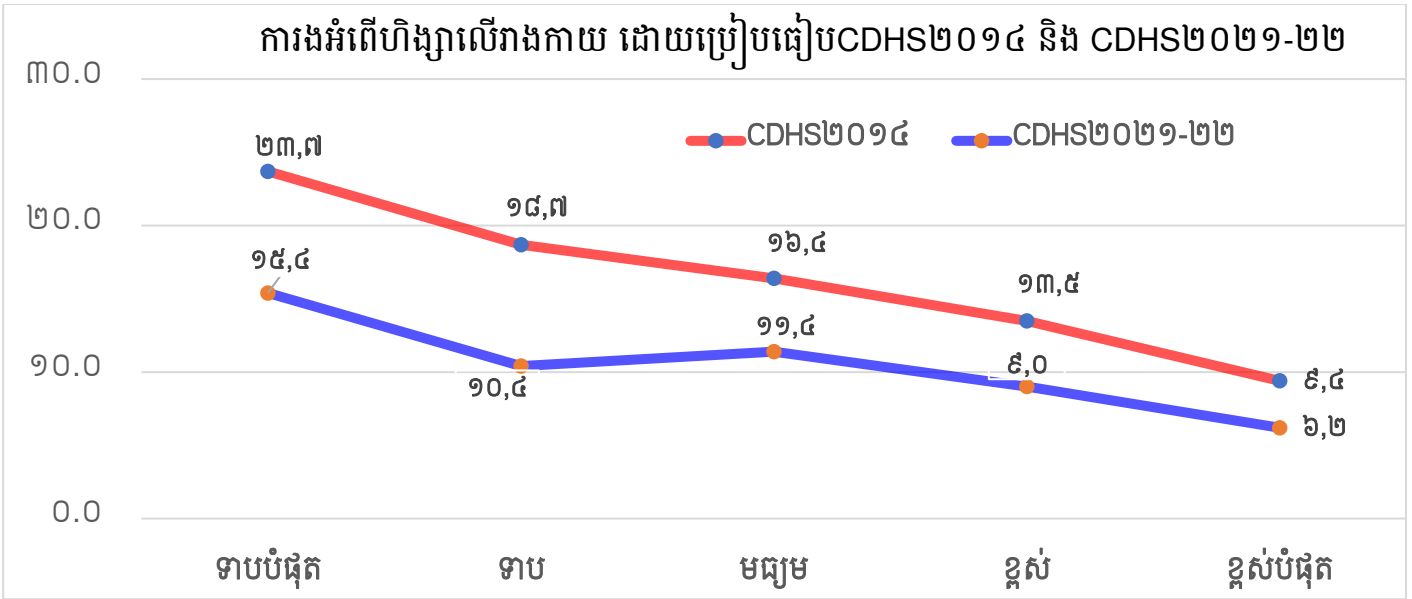
រូប ៣.៣ បង្ហាញពីទិន្នន័យលម្អិតនៃអំពើហិង្សាលើរាងកាយដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាលបច្ចុប្បន្ន ឬថ្មីៗបំផុត នៅក្នុងតារាង A7 នៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ A កំឡុងពេលការអង្កេតអំពីសកម្មភាពអាកប្បកិរិយារបស់បុគ្គល។

រូប ៣.៣ ការរងអំពើហិង្សាលើរាងកាយដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាលក្នុងជីវិតតាមសកម្មភាពជាក់លាក់ ក្នុងចំណោមស្ត្រីដែលធ្លាប់មានដៃគូ ប្រទេសកម្ពុជា ២០២១-២២

សកម្មភាពអំពើហិង្សាសំខាន់ៗមានដូចជា ត្រូវបានរុញ អង្រួន ឬគប់អ្វីមួយមកលើនាង (៦,៣%) ទះកំផ្លៀង (៥,៦%) ឬ "ដៃបង្វិល ឬទាញសក់" (៣,១%)។ ប្រហែលមួយភាគបីនៃស្ត្រីបានរាយការណ៍ថាបានរងអំពើហិង្សាលើរាងកាយនីមួយៗបានកើតឡើងជាញឹកញាប់។

រូប ៣.៤ ការរងអំពើហិង្សាលើរាងកាយដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាលដែលប្រព្រឹត្តដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាលណាមួយតាមសន្ទសន៍បញ្ហាភាគទ្រព្យសម្បត្តិ ដោយប្រៀបធៀប ឆ្នាំ ២០១៤ និង២០២១-២២ ។

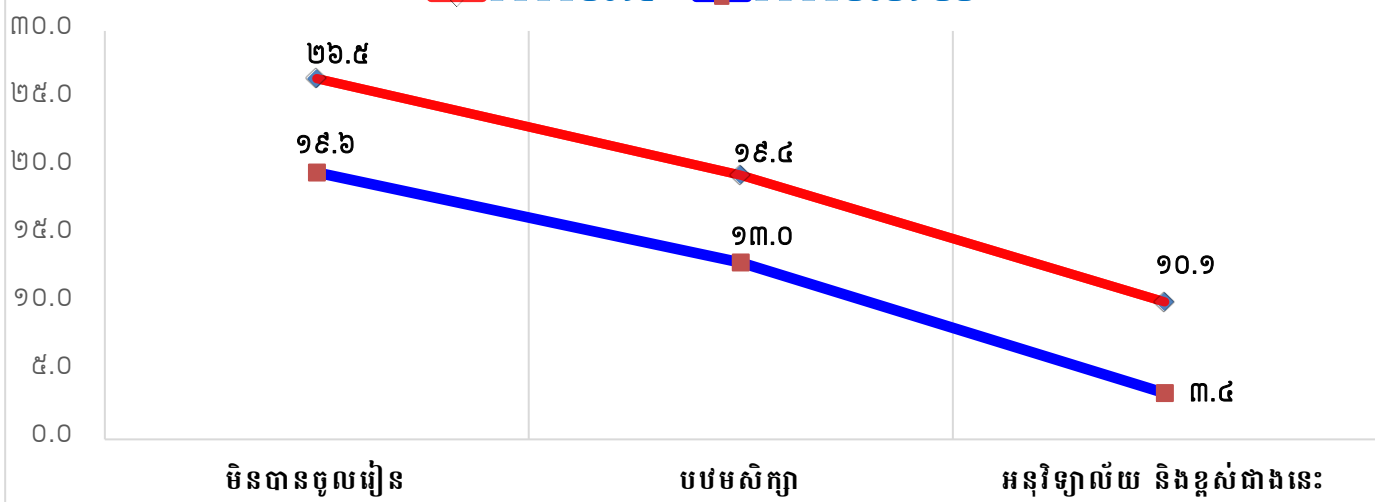

តាមនិន្នាការនៃអត្រាប្រេវ៉ាឡង់របស់ស្ត្រីធ្លាប់រងអំពើហិង្សាលើរាងកាយដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាលក្នុងជីវិត តាមបញ្ហាភាគទ្រព្យសម្បត្តិ រូប ៣.៤ បានបង្ហាញពីអត្រាប្រេវ៉ាឡង់ដែលមានបញ្ហាភាគទ្រព្យសម្បត្តិខ្ពស់បំផុតក្នុងឆ្នាំ ២០២១-២២ បានថយចុះ ១,៥ ដងដល់ ៦,២% ពី ៩,៤% ក្នុងឆ្នាំ ២០១៤។ ស្រដៀងគ្នានេះដែរ អត្រាប្រេវ៉ាឡង់ដែលមានបញ្ហាភាគទ្រព្យសម្បត្តិទាបបំផុតមាន ១៥,៤% ធៀបនឹង ២៣,៧% ក្នុងឆ្នាំ ២០១៤។ គួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍ អត្រាប្រេវ៉ាឡង់ក្នុងជីវិតនៅបញ្ហាភាគទ្រព្យសម្បត្តិទាបបំផុតក្នុងឆ្នាំ ២០២១-២២ គឺខ្ពស់ជាង ២,៥ ដងនៅបញ្ហាភាគទ្រព្យសម្បត្តិខ្ពស់បំផុត ដែលបានបង្ហាញពីការប្រែប្រួលយ៉ាងខ្លាំង។ រវាងបញ្ហាភាគទ្រព្យសម្បត្តិនីមួយៗ។

ដោយគិតពីកម្រិតនៃការសិក្សាអប់រំ រូប ៣.៥ បង្ហាញថាភាគរយសរុបនៃស្ត្រីដែលរាយការណ៍ថាធ្លាប់បានរងអំពើហិង្សាលើរាងកាយដោយអ្នកប្រព្រឹត្តិណាមួយបានថយចុះចំនួន ១ ដង ១,៥ ដង និង ៣ ដងសម្រាប់ "អ្នកមិនបានចូលរៀន" "បឋមសិក្សា" "អនុវិទ្យាល័យ និងខ្ពស់ជាងនេះ" រៀងគ្នា។ នៅឆ្នាំ ២០២១-២២ សមាមាត្រនៃស្ត្រីដែលធ្លាប់មានដៃគូបានប្រឈមមុខនឹងរងអំពើហិង្សាលើរាងកាយក្នុងចំណោមអ្នកដែលអ្នកមិនបានចូលរៀនបានធ្លាក់ចុះមកត្រឹម ១៩,៦% ពី ២៦,៥% នៅក្នុង ២០១៤។

រូប ៣.៥ ការវែងអំពើហិង្សាលើរាងកាយប្រព្រឹត្តដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាលណាមួយតាមការសិក្សាអប់រំដោយប្រៀបធៀប ឆ្នាំ ២០១៤ និង ២០២១-២២ ។

ការងារអំពើហិង្សាលើរាងកាយតាមការសិក្សាអប់រំ

អត្រាប្រេវ៉ាឡង់នៃស្ត្រីក្នុងចំណោមស្ត្រីដែលមានការអប់រំនៅបឋមសិក្សាបានធ្លាក់ចុះមកត្រឹម ១៣% ពី ១៩,៤% ក្នុងឆ្នាំ ២០១៤។ ស្រដៀងគ្នានេះដែរ អត្រាប្រេវ៉ាឡង់នៃស្ត្រីក្នុងចំណោមស្ត្រីដែលមានការអប់រំនៅកម្រិតមធ្យមសិក្សាបានថយចុះមកត្រឹម ៣,៤% ពី ១០% ក្នុងឆ្នាំ ២០១៤។ សមាមាត្រនៃស្ត្រីដែលបានរាយការណ៍ថាធ្លាប់បានរងអំពើហិង្សាលើរាងកាយដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាលបានថយចុះយ៉ាងខ្លាំងជាមួយនឹងកម្រិតនៃការអប់រំ និងការកើនឡើងនៃចំនួនកូនដែលរស់នៅរបស់ពួកគេ។

៣.៣. ធ្លាប់រងអំពើហិង្សាផ្លូវភេទដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាល

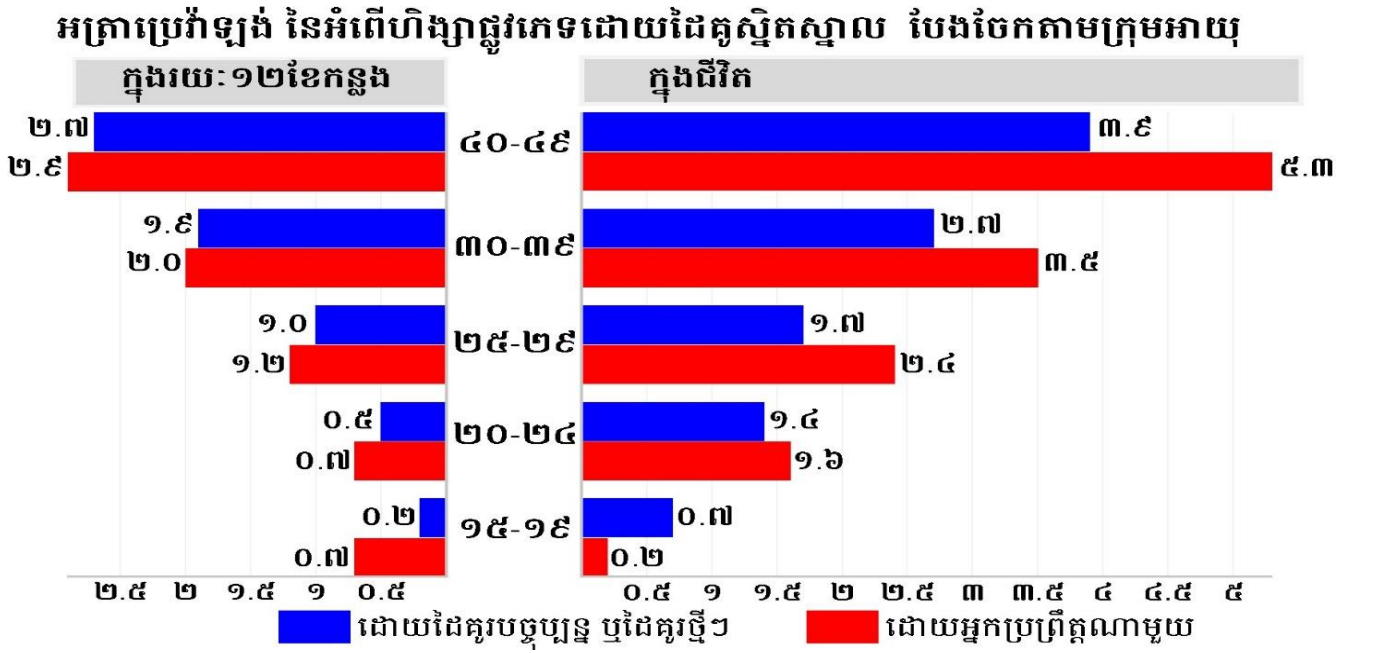
តារាង A5 នៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ A បង្ហាញពីអត្រាប្រេវ៉ាឡង់នៃស្ត្រីដែលធ្លាប់ជាដៃគូដែលមានអាយុពី ១៥-៤៩ ធ្លាប់បានរងអំពើហិង្សាផ្លូវភេទដែលប្រព្រឹត្តដោយប្តីឬដៃគូស្និទ្ធស្នាលក្នុងជីវិតរបស់ពួកគេ និងក្នុងរយៈពេល ១២ ខែកន្លងមកដោយប្រើការវិភាគដូចគ្នាសម្រាប់លក្ខណៈផ្ទៃខាងក្រោយដូចនៅក្នុងតារាង A4 ។ លទ្ធផលបង្ហាញថា ២,៦% នៃស្ត្រីដែលមិនធ្លាប់មានដៃគូដែលមានអាយុពី ១៥-៤៩ ឆ្នាំបានរាយការណ៍ថាបានជួបប្រទះអំពើហិង្សាផ្លូវភេទពីដៃគូបច្ចុប្បន្ន ឬថ្មីៗបំផុត ឬដៃគូស្និទ្ធស្នាលផ្សេងទៀតក្នុងជីវិតរបស់ពួកគេ និង ១,៩% ក្នុងរយៈពេល ១២ខែកន្លងមក។

រូប ៣.៦ បង្ហាញពីអត្រាប្រេវ៉ាឡង់នៃអំពើហិង្សាផ្លូវភេទក្នុងជីវិត និងរយៈពេល ១២ ខែកន្លងមក តាមក្រុមអាយុ និងដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាលបច្ចុប្បន្ន ឬថ្មីៗបំផុត និងដៃគូស្និទ្ធស្នាលណាមួយ។ ដែលជាគំរូនៃអំពើហិង្សាផ្លូវភេទក្នុងជីវិត។ អំពើហិង្សាផ្លូវភេទក្នុងជីវិតដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាលបច្ចុប្បន្ន ឬថ្មីៗបំផុត និងដៃគូស្និទ្ធស្នាលណាមួយក្នុងចំណោមស្ត្រីវ័យចំណាស់ដែលមានអាយុពី ២០ ទៅ ៤៩ ឆ្នាំ។

គួរកត់សម្គាល់ថាអំពើហិង្សាផ្លូវភេទក្នុងជីវិតសម្រាប់ស្ត្រីដែលមានអាយុពី ១៥ទៅ ១៩ ឆ្នាំដោយដៃគូណាមួយគឺនៅមានអត្រាទាបបំផុត (០.២%) បើប្រៀបធៀបទៅនឹងអត្រា (០.៧%) ដោយដៃគូដៃគូស្និទ្ធស្នាលបច្ចុប្បន្ន ឬ

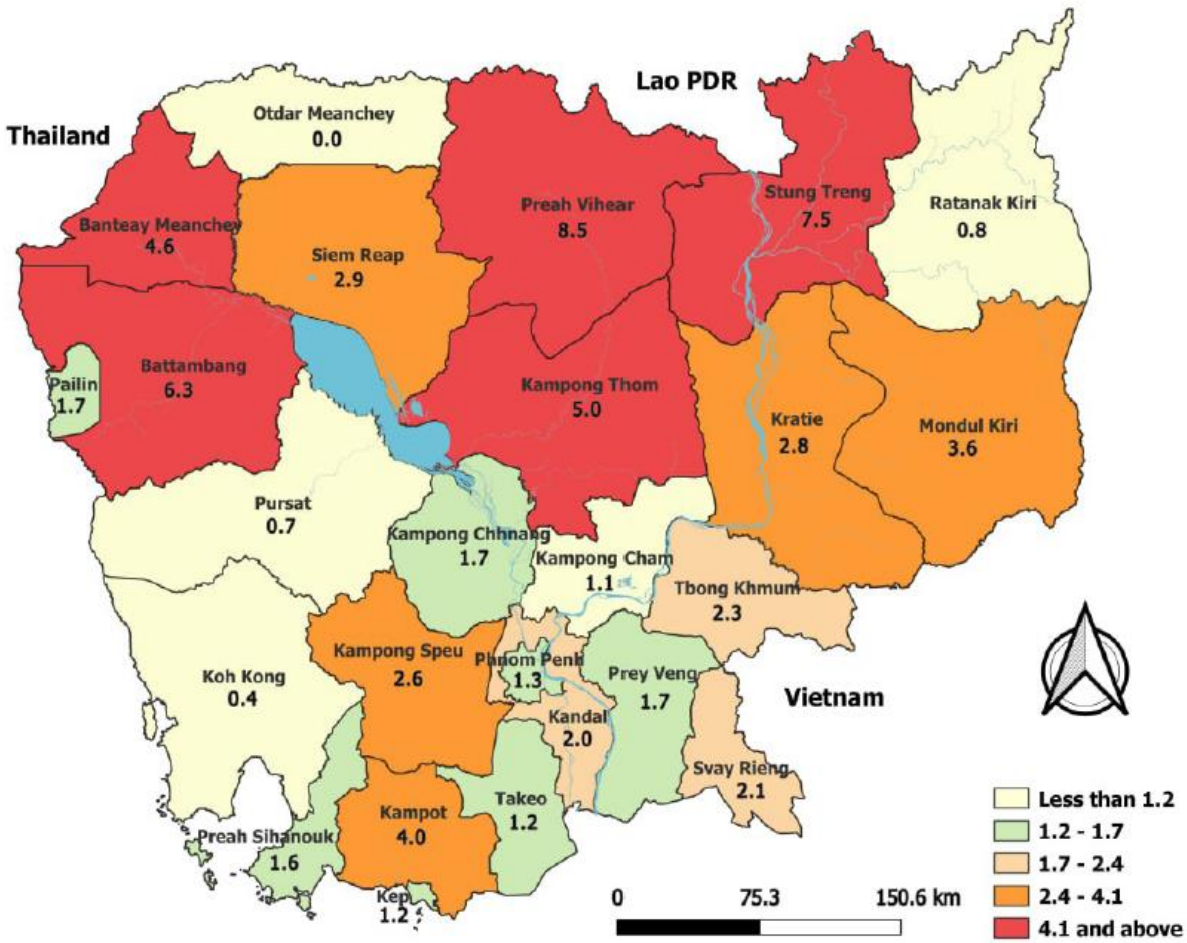
ថ្មីៗបំផុត។ នៅពេលពិនិត្យមើលអំពើហិង្សាផ្លូវភេទក្នុងរយៈពេល ១២ ខែកន្លងមក មានអត្រាស្រដៀងគ្នាជាមួយអំពើហិង្សាផ្លូវភេទក្នុងជីវិត។ នេះមានន័យថាស្ត្រីវ័យចំណាស់បានរងអំពើហិង្សាផ្លូវភេទដែលស្ត្រីទទួលរងអំពើហិង្សាផ្លូវភេទច្រើនជាង។ ជាសរុប អត្រាប្រេវ៉ាឡង់អំពើហិង្សាផ្លូវភេទទាំងក្នុងជីវិត និងបច្ចុប្បន្ន (ក្នុងរយៈពេល ១២ ខែកន្លងមក) បានរាយការណ៍អំពីអំពើហិង្សាផ្លូវភេទដោយដៃគូណាមួយគឺខ្ពស់ជាងដៃគូបច្ចុប្បន្ន ឬថ្មីៗបំផុត លើកលែងតែស្ត្រីដែលមានដៃគូក្នុងក្រុមអាយុពី ១៥-១៩ ឆ្នាំ។

រូប ៣.៦ អត្រាប្រេវ៉ាឡង់អំពើហិង្សាផ្លូវភេទដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាលក្នុងជីវិត និងអំឡុងពេល១២ខែកន្លងមក ក្នុងចំណោមស្ត្រី ធ្លាប់មានដៃគូបែងចែកតាមក្រុមអាយុ (អ.ប.ស.ក ឆ្នាំ២០២១-២២)

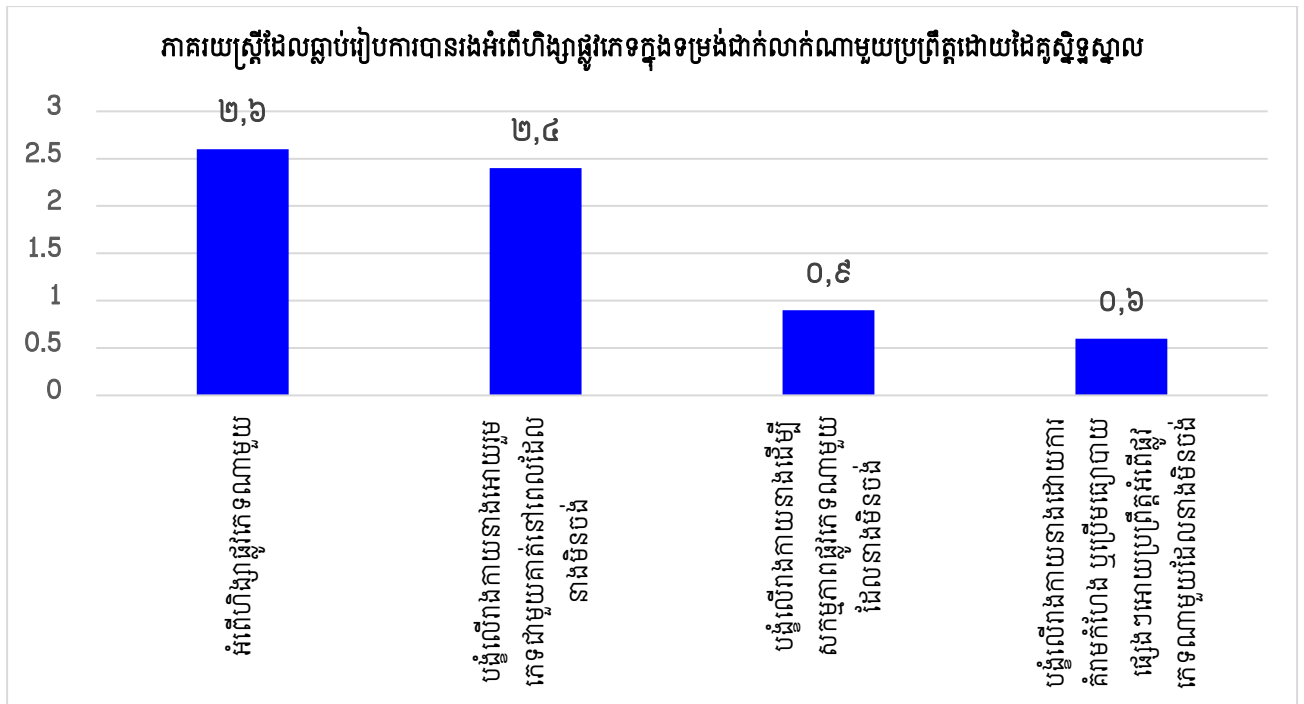
ផែនទីទី ៣ បង្ហាញពីអំពើហិង្សាផ្លូវភេទក្នុងជីវិតដែលត្រូវបានប្រព្រឹត្តដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាលបច្ចុប្បន្ន ឬថ្មីៗបំផុតក្នុងចំណោមរាជធានី ខេត្តនៃប្រទេសកម្ពុជា។ ខេត្តព្រះវិហារនៅតែនាំមុខគេក្នុងបញ្ជីនៅឆ្នាំ២០២១-២២ មាន ៨,៥%។ ខេត្តស្ទឹងត្រែងជាប់ចំណាត់ថ្នាក់លេខ២ មាន៧,៥%។ ខេត្តបាត់ដំបងជាប់ចំណាត់ថ្នាក់លេខ៣ មាន ៦,៣% ខេត្តកំពង់ធំ និងបន្ទាយមានជ័យ លេខ៤ និងទី៥ ដែលមានអត្រាប្រេវ៉ាឡង់ ៥% និង៤,៦% រៀងគ្នា។ អត្រាប្រេវ៉ាឡង់ ទាបបំផុតនៃស្ត្រីដែលរៀបការហើយដែលធ្លាប់បានរងអំពើហិង្សាផ្លូវភេទដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាលបច្ចុប្បន្ន ឬថ្មីៗបំផុតរបស់ពួកគេគឺនៅខេត្តកោះកុង ០,៤% ។

ផែនទី ៣ ការងារអំពើហិង្សាលើផ្លូវភេទដោយអំពើហិង្សាជាក់លាក់ពីដៃគូស្និទ្ធស្នាលក្នុងជីវិតដែលប្រព្រឹត្តដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាលបច្ចុប្បន្ន ឬ ថ្មីៗបំផុតតាមខេត្ត កម្ពុជា ឆ្នាំ២០២១-២២

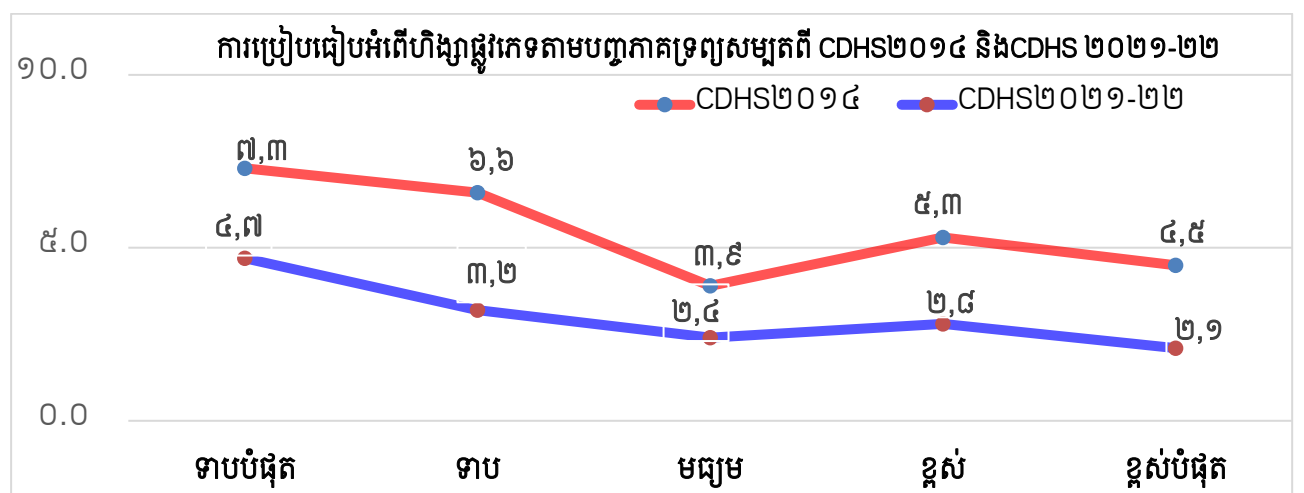
រូប ៣.៧ បង្ហាញទិន្នន័យលម្អិតពីសកម្មភាពនៃអំពើហិង្សាផ្លូវភេទដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាល តាមដៃគូស្និទ្ធស្នាលបច្ចុប្បន្ន ឬថ្មីៗបំផុត។ សកម្មភាពថ្មីបំផុតនៃការរំលោភបំពានផ្លូវភេទដែលត្រូវបានបង្ខំលើរាងកាយដើម្បីធ្វើសកម្មភាពផ្លូវភេទមាន(២.៤%) បង្ខំលើរាងកាយដើម្បីធ្វើសកម្មភាពផ្លូវភេទតាមទម្រង់ផ្សេងៗមាន (០.៩%) ឬត្រូវបានបង្ខំនាងដោយការគំរាមកំហែង ឬក្នុងវិធីផ្សេងៗដើម្បីធ្វើសកម្មភាពផ្លូវភេទដែលនាងមិនចង់មាន (០.៦ %)។

រូប ៣.៧ ការងារអំពើហិង្សាផ្លូវភេទដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាលក្នុងជីវិតតាមសកម្មភាពជាក់លាក់ ក្នុងចំណោមស្ត្រីដែលធ្លាប់មានដៃគូ ប្រទេសកម្ពុជា ២០២១-២២

រូប ៣.៨ បង្ហាញពីនិន្នាការនៃអត្រាប្រេវ៉ាឡង់ក្នុងជីវិតរបស់ស្ត្រីដែលធ្លាប់រងអំពើហិង្សាផ្លូវភេទដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាល តាមសន្ទសន៍បញ្ហាភាគទ្រព្យសម្បត្តិ ។ អត្រាប្រេវ៉ាឡង់បញ្ហាភាគទ្រព្យសម្បត្តិមានកម្រិតខ្ពស់បំផុតក្នុងឆ្នាំ២០២១-២២ បានថយចុះ ២ ដងទៅ ២,១% ពី ៤,៥% ក្នុងឆ្នាំ ២០១៤ ។ នៅពេលដែលអត្រាបញ្ហាភាគទ្រព្យសម្បត្តិមានកម្រិតទាបបំផុតបានថយចុះទៅ១,៥ ដងទៅ ៤,៧% ពី ៧,៣% ក្នុងឆ្នាំ២០១៤ ។ ជាការគួរអោយភ្ញាក់ផ្អើល សម្រាប់អត្រាប្រេវ៉ាឡង់បញ្ហាភាគទ្រព្យសម្បត្តិក្នុងជីវិតមានកម្រិតទាបបំផុតក្នុងឆ្នាំ២០២១-២២ គឺខ្ពស់ជាង ២ ដងនៃបញ្ហាភាគទ្រព្យសម្បត្តិកម្រិតខ្ពស់បំផុត។

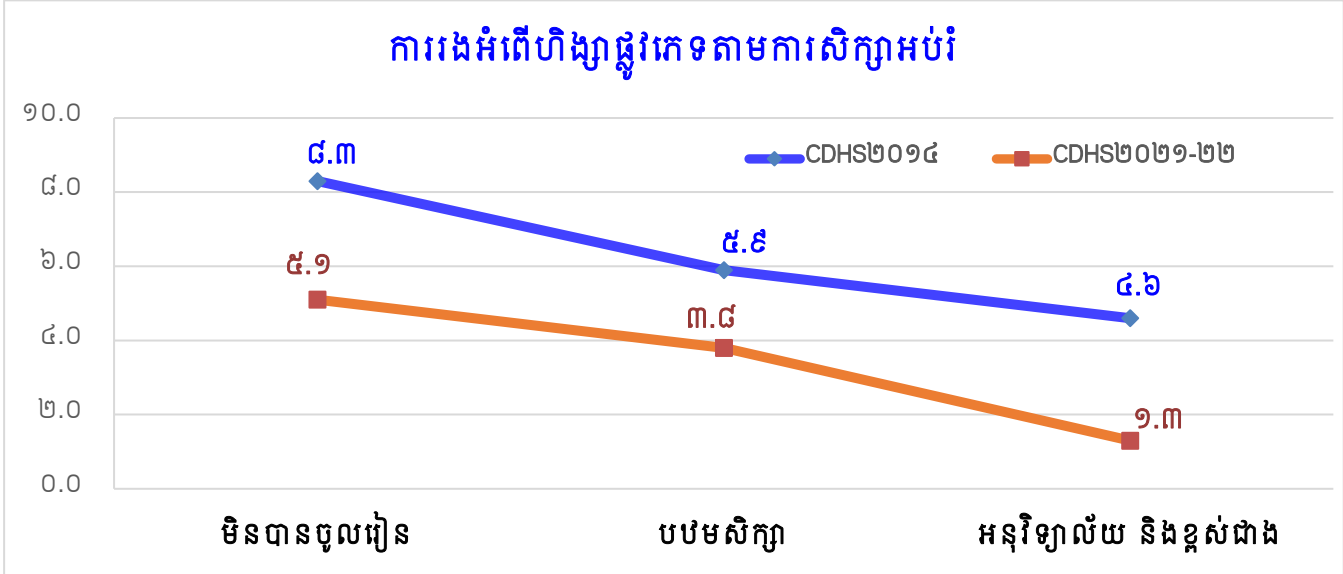
រូប ៣.៨ ការរងអំពើហិង្សាផ្លូវភេទដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាលដែលប្រព្រឹត្តដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាលណាមួយតាមសន្ទសន៍បញ្ហាភាគទ្រព្យសម្បត្តិ ដោយប្រៀបធៀប ឆ្នាំ ២០១៤ និង២០២១-២២ ។

រូប ៣.៩ បង្ហាញពីសមាមាត្រនៃស្ត្រីដែលរាយការណ៍អំពីអំពើហិង្សាផ្លូវភេទដោយអ្នកប្រព្រឹត្តណាមួយតាម កម្រិតនៃការសិក្សាអប់រំផ្សេងៗគ្នា។ នៅឆ្នាំ ២០២១-២២ អត្រាប្រេវ៉ាឡង់នៃស្ត្រីធ្លាប់មានដៃគូដែលធ្លាប់ប្រឈម មុខនឹងអំពើហិង្សាលើរាងកាយក្នុងចំណោមអ្នកដែលមិនបានចូលរៀនបានចំនួន៥,១% ពី ៨,៣% ក្នុងឆ្នាំ ២០១៤ ។

អត្រាប្រេវ៉ាឡង់ក្នុងចំណោមស្ត្រីដែលមានការសិក្សាអប់រំកម្រិតបឋមសិក្សាបានចំនួន៣,៨% ពី ៥,៩% ក្នុងឆ្នាំ២០១៤។ ស្រដៀងគ្នានេះដែរ អត្រាប្រេវ៉ាឡង់ក្នុងចំណោមស្ត្រីដែលមានការសិក្សាអប់រំកម្រិតមធ្យម ឬខ្ពស់ជាងបានចំនួន១,៣% ពី ៤,៦% ក្នុងឆ្នាំ ២០១៤។ សរុបមក អត្រាប្រេវ៉ាឡង់នៃស្ត្រីដែលបានរាយ ការណ៍ ធ្លាប់បានរងអំពើហិង្សាផ្លូវភេទដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាលបានចំនួនត្រូវអោយកត់សម្គាល់ជាមួយនឹងការកើន ឡើងនៃកម្រិតការសិក្សាអប់រំ។

រូប ៣.៩ ការរងអំពើហិង្សាផ្លូវភេទដែលប្រព្រឹត្តដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាលណាមួយតាមការសិក្សាអប់រំ ដោយប្រៀបធៀប ឆ្នាំ ២០១៤ និង២០២១-២២ ។

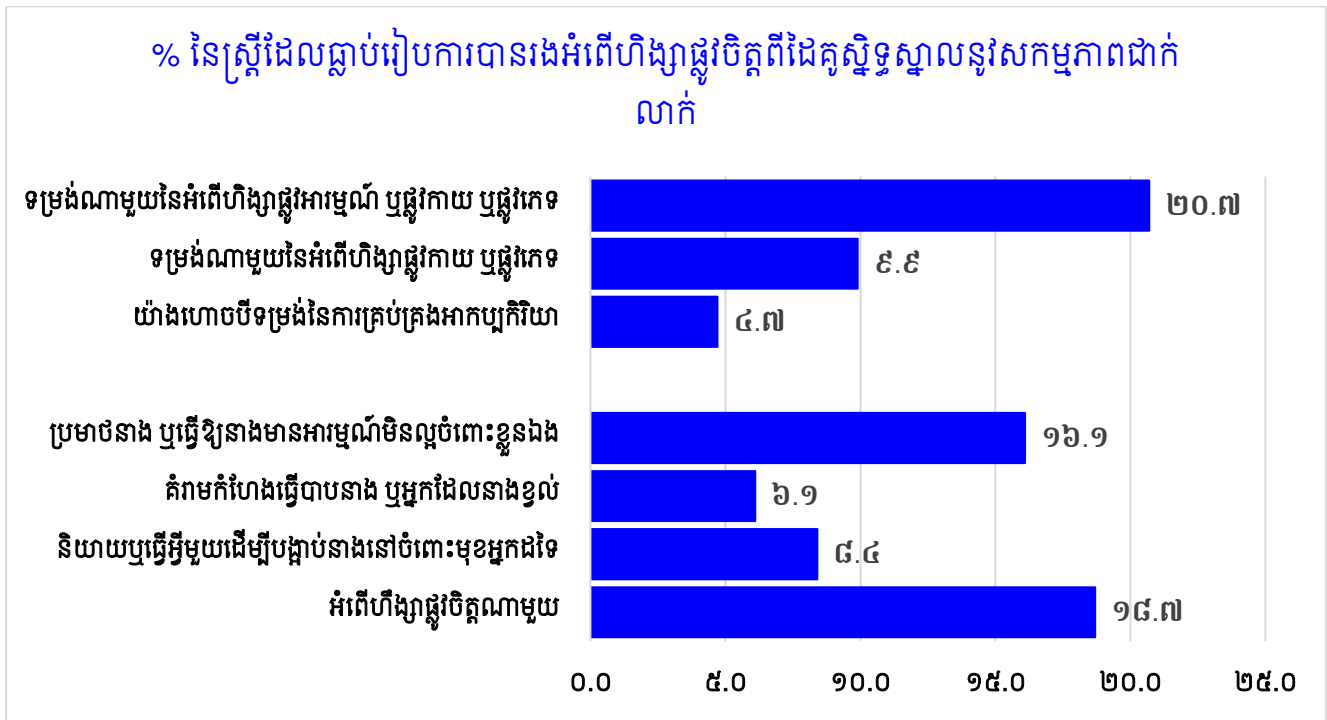

៣.៤. អំពើហិង្សាលើផ្លូវចិត្ត និងការគ្រប់គ្រងឥរិយាបថ

តារាង A6 នៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ A បានផ្តល់ព័ត៌មានលម្អិតអំពីអត្រាប្រេវ៉ាឡង់នៃស្ត្រីដែលធ្លាប់មានដៃគូដែល មានអាយុពី ១៥-៤៩ឆ្នាំ ដែលកំពុងរងការរំលោភបំពានផ្លូវចិត្តដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាលបច្ចុប្បន្ន ឬថ្មីៗបំផុតក្នុងជីវិត របស់ពួកគេ និងក្នុងរយៈពេល១២ខែកន្លងមក ដោយប្រើការវិភាគទិន្នន័យដូចគ្នាសម្រាប់ចរិតលក្ខណៈអង្កេតដែល មាននៅក្នុងតារាង A4 និង A5 ។ ក្នុងចំណោមស្ត្រីដែលធ្លាប់មានដៃគូមានអាយុពី ១៥-៤៩ ឆ្នាំដែលបានរាយ ការណ៍ថាធ្លាប់បានរងអំពើហិង្សា មានប្រហែលមួយភាគបួននៃស្ត្រី (១៨,៧%) ធ្លាប់បានរងអំពើហិង្សាផ្លូវចិត្តក្នុង ជីវិតរបស់នាង និងមួយភាគដប់នៃស្ត្រី (១២,២%) ក្នុងរយៈពេល ១២ ខែកន្លងមកនេះ។

ដោយមានការកំណត់តំបន់ទីប្រជុំជន និងជនបទ អត្រាប្រេវ៉ាឡង់នៃអំពើហិង្សាផ្លូវចិត្តដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាល នៅតំបន់ជនបទគឺនៅតែមានទិន្នន័យកម្រិតខ្ពស់ (២០,៦%) ជាងនៅតំបន់ទីប្រជុំជន (១៦%) នៅទូទាំងប្រទេស។ លើសពីនេះ ដើម្បីសួរអំពីអំពើហិង្សាលើរាងកាយ និងផ្លូវភេទពីដៃគូ។ រូប ៣.១០ បង្ហាញពីសកម្មភាពជាក់លាក់នៃអំពើហិង្សាផ្លូវចិត្ត និងការគ្រប់គ្រងអាកប្បកិរិយាដែលធ្លាប់បានរងអំពើហិង្សាតាមស្ត្រីដែលធ្លាប់រៀបការក្នុងជីវិតរបស់ពួកគេ។ អំពើហិង្សាផ្លូវចិត្តដែលត្រូវបានរាយការណ៍ច្រើនជាងគេបំផុតគឺមានដូចជា ប្រមាថនាង ឬធ្វើឱ្យនាងមានអារម្មណ៍មិនល្អចំពោះខ្លួននាង (១៦,១%) ត្រូវបានគេនិយាយ ឬធ្វើអ្វីមួយដើម្បីធ្វើឱ្យនាងអាម៉ាស់មុខនៅចំពោះមុខអ្នកណាម្នាក់ (៨,៤%) ឬត្រូវបានគំរាមកំហែងថានឹងធ្វើបាប ឬធ្វើបាបនាង ឬនរណាម្នាក់ នាងយកចិត្តទុកដាក់ (៦,១%) ។

រូប ៣.១០ ការរងអំពើហិង្សាផ្លូវចិត្តដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាលក្នុងជីវិតតាមសកម្មភាពជាក់លាក់ ក្នុងចំណោមស្ត្រីដែលធ្លាប់មានដៃគូ ប្រទេសកម្ពុជា ២០២១-២២

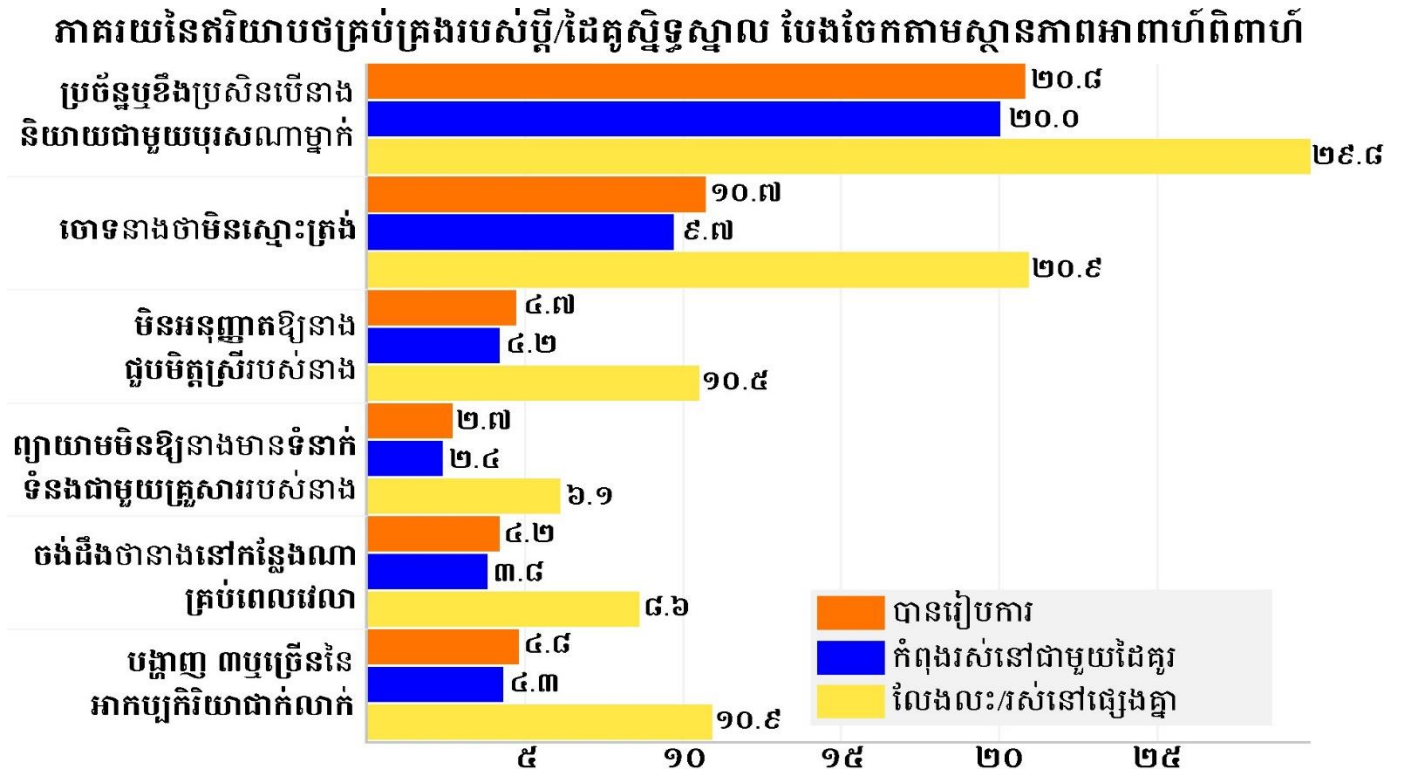
រូប ៣.១០ បានបង្ហាញថា ក្នុងចំណោមស្ត្រីដែលធ្លាប់មានដៃគូទាំងអស់ មាន២០,៧% បានរាយការណ៍ថា ធ្លាប់រងអំពើហិង្សាលើរាងកាយ ផ្លូវភេទនិង ឬផ្លូវចិត្តក្នុងជីវិត។ មាន ៨,៤% បានរាយការណ៍ថា ធ្លាប់រងអំពើហិង្សាយ៉ាងតិច ៣ទម្រង់នៃការគ្រប់គ្រងអាកប្បកិរិយា។

ការសិក្សាក៏បានប្រមូលព័ត៌មានអំពីការគ្រប់គ្រងអាកប្បកិរិយា ដែលជាគំរូនិរន្តរភាពនៃអាកប្បកិរិយាដែលកើតឡើងតាមពេលវេលា។ ការប្រើអំណាច និងការគ្រប់គ្រង ការបង្ខំនៅអោយឯកោ និងរួមទាំងអាកប្បកិរិយាប្រចំណូល។ ដោយមិនទាន់មានការមូលមតិគ្នាថា តើការគ្រប់គ្រងអាកប្បកិរិយាគឺជាផ្នែកមួយនៃការរំលោភបំពានផ្លូវចិត្ត (អារម្មណ៍) ទោះបីជាអ្នកស្រាវជ្រាវជាច្រើនចាត់ទុកថាវាដូច្នោះក៏ដោយ។ អ្នកស្រាវជ្រាវផ្សេងទៀតចាត់ទុកការ

គ្រប់គ្រងអាកប្បកិរិយាជាកត្តាហានិភ័យសម្រាប់ការរងអំពើហិង្សាដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាល។ មានករណីជាច្រើន ការគ្រប់គ្រងអាកប្បកិរិយាគឺទាក់ទងយ៉ាងស្និទ្ធស្នាលទៅនឹងទម្រង់ផ្សេងទៀតនៃអំពើហិង្សាដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាល។

រូប ៣.១១ បង្ហាញពីតំរូវការលម្អិតអំពីអត្រាប្រេវ៉ាឡង់នៃការគ្រប់គ្រងអាកប្បកិរិយាតាមស្ថានភាពអាពាហ៍ពិពាហ៍។ ការស្រាវជ្រាវបានបង្ហាញថាមានសមាមាត្រខ្ពស់បំផុតគ្រប់ទម្រង់គ្រប់គ្រងអាកប្បកិរិយា គឺក្នុងចំណោមស្ត្រីដែលលែងលះគ្នា។ បើប្រៀបធៀបទៅនឹងអ្នកដែលធ្លាប់រៀបការ និងបានរៀបការ ឬរស់នៅជាមួយគ្នាដូចប្តីប្រពន្ធ។ គ្រប់ទម្រង់គ្រប់គ្រងអាកប្បកិរិយា ដែលប្រឈមមុខដោយស្ត្រីដែលលែងលះគ្នា ការប្រចំណូល ឬខឹងនៅពេលនាង និយាយជាមួយបុរសណាម្នាក់ត្រូវបានគេរកឃើញថាមាន ២៩,៨% បន្ទាប់មកដោយការចោទប្រកាន់នាងថាមិនស្មោះត្រង់ (២០,៩%) ការបង្ហាញអាកប្បកិរិយាជាក់លាក់យ៉ាងហោចណាស់បី (១០,៩%) និងដាក់កម្រិតនាងមិនអោយជួបមិត្តភក្តិរបស់នាង (១០,៥%) ។

រូប ៣.១១ សមាមាត្រនៃស្ត្រីដែលបានរាយការណ៍ថាធ្លាប់រងទម្រង់គ្រប់គ្រងអាកប្បកិរិយាជាក់លាក់ដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាលបច្ចុប្បន្ន ឬថ្មីៗបំផុតតាមស្ថានភាពអាពាហ៍ពិពាហ៍ ក្នុងចំណោមស្ត្រីធ្លាប់មានដៃគូ កម្ពុជា ឆ្នាំ២០២១-២២

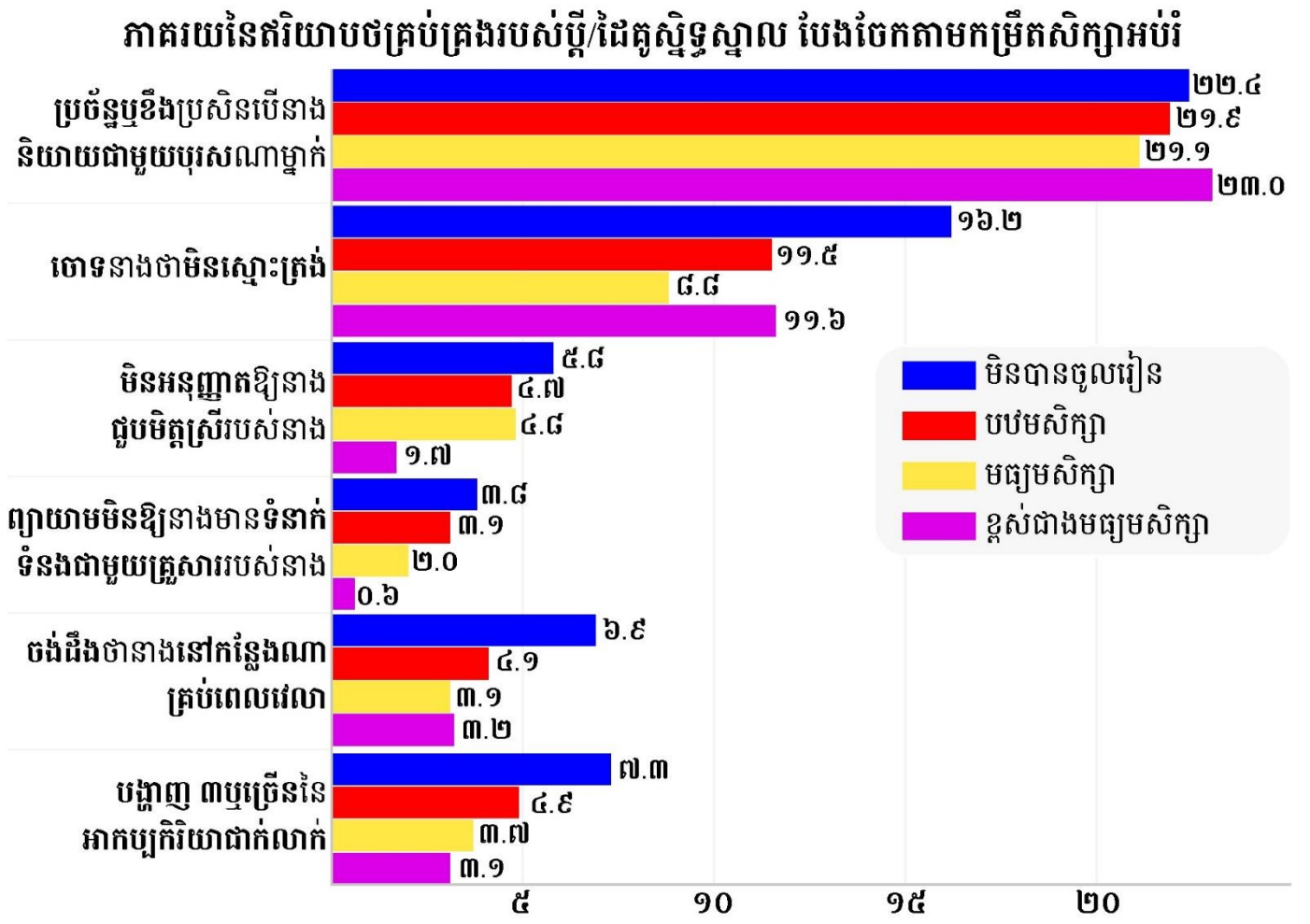

រូប ៣.១២ បង្ហាញពីព័ត៌មានលំអិតដែលបានរងការគ្រប់គ្រងអាកប្បកិរិយាដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាលបច្ចុប្បន្ន ឬថ្មីៗបំផុតតាមកម្រិតកាសិក្សាអប់រំ ។ បានរកឃើញថាសមាមាត្រគ្រប់ទម្រង់នៃការគ្រប់គ្រងអាកប្បកិរិយាខ្ពស់បំផុតស្ថិតនៅក្នុងចំណោមស្ត្រីដែលមិនបានចូលរៀន បើប្រៀបធៀបទៅនឹងអ្នកដែលមានការសិក្សាអប់រំ។

គ្រប់ទម្រង់នៃការគ្រប់គ្រងអាកប្បកិរិយា ដែលប្រឈមមុខចំពោះស្ត្រីដែលមិនបានចូលរៀន ការប្រចំណូល ឬខឹងនៅពេលនាងនិយាយជាមួយបុរសផ្សេងទៀត ត្រូវបានរកឃើញថាមាន ២២,៤% ទម្រង់ដែលមានការចោទ

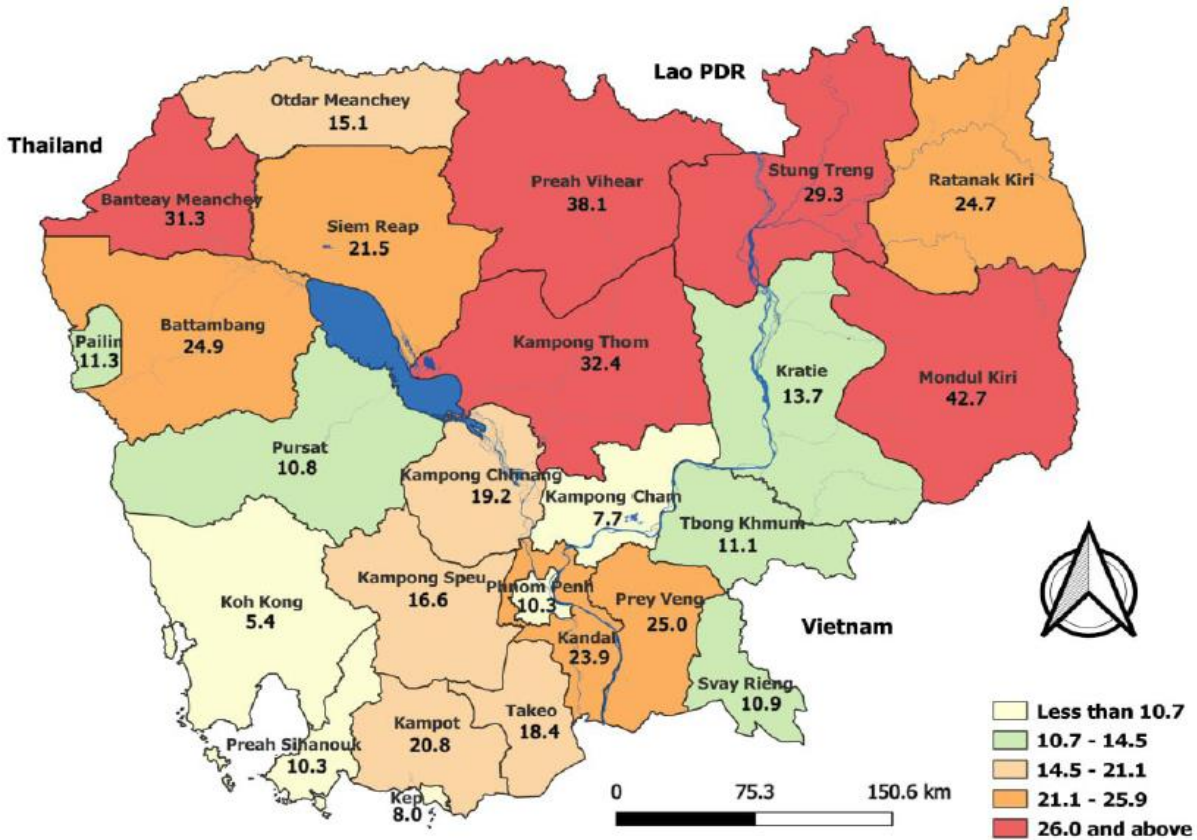
ប្រកាន់នាងថាមិនស្មោះត្រង់មាន (១៦.២%) ការបង្ហាញពីការគ្រប់គ្រងអាកប្បកិរិយាជាក់លាក់យ៉ាងហោចណាស់ បីទម្រង់មាន (៧.៣%) និងទទួលបាននាងថានៅកន្លែងណាគ្រប់ពេលវេលាមាន (៦.៩%) ។ ទោះបីជាគួរអោយចាប់ អារម្មណ៍ដូចជា ការប្រច័ណ្ណ ឬខឹងនៅពេលនាងនិយាយជាមួយបុរសផ្សេងទៀត ត្រូវបានគេរកឃើញជាទូទៅនៅ គ្រប់កម្រិតនៃការសិក្សាអប់រំ។ ជាក់ស្តែងស្ត្រីដែលមានការសិក្សាអប់រំនៅកម្រិតមធ្យមសិក្សាឡើងទៅបានរាយ ការណ៍ថាការគ្រប់គ្រងអាកប្បកិរិយាមានហានិភ័យខ្ពស់បំផុត ។

រូប ៣.១២ សមាមាត្រនៃស្ត្រីដែលបានរាយការណ៍ថាធ្លាប់រងទម្រង់គ្រប់គ្រងអាកប្បកិរិយាជាក់លាក់ដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាល បច្ចុប្បន្ន ឬថ្មីៗបំផុតតាមការសិក្សាអប់រំ ក្នុងចំណោមស្ត្រីធ្លាប់មានដៃគូ កម្ពុជា ឆ្នាំ២០២១-២២

ផែនទី ទី៤ លក្ខណៈអំពើហិង្សាផ្លូវចិត្តក្នុងជីវិតដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាលបច្ចុប្បន្ន ឬថ្មីៗបំផុតរបស់ពួកគេតាម រាជធានីខេត្តនៃប្រទេសកម្ពុជា។ ខេត្តមណ្ឌលគីរី នៅតែឈរលំដាប់កំពូលក្នុងបញ្ជីនៅឆ្នាំ២០២១-២២ មាន ៤២,៧% ខេត្តព្រះវិហារលំដាប់ទី២ មាន (៣៨,១%)។ ខេត្តកំពង់ធំមាន (៣២,៤%) ខេត្តនបន្ទាយមានជ័យមាន (៣១,៣%) និងខេត្តស្ទឹងត្រែងមាន(២៩,៣)។ (៥,៤%) ក្នុងខេត្តកោះកុងមានអត្រាទាបជាងគេនៃស្ត្រីដែលធ្លាប់ រៀបការធ្លាប់បានរងអំពើហិង្សាផ្លូវចិត្ត ដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាលបច្ចុប្បន្ន ឬថ្មីៗបំផុត។

ផែនទី ទី៤ ទម្រង់ជាក់លាក់នៃអំពើហិង្សាផ្លូវចិត្តក្នុងជីវិតប្រព្រឹត្តដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាលបច្ចុប្បន្ន ឬថ្មីៗបំផុត ប្រទេសកម្ពុជា ឆ្នាំ ២០២១-២២

៣.៥. កត្តាដែលទាក់ទងនឹងការកើតឡើងនៃអំពើហិង្សាដៃគូ

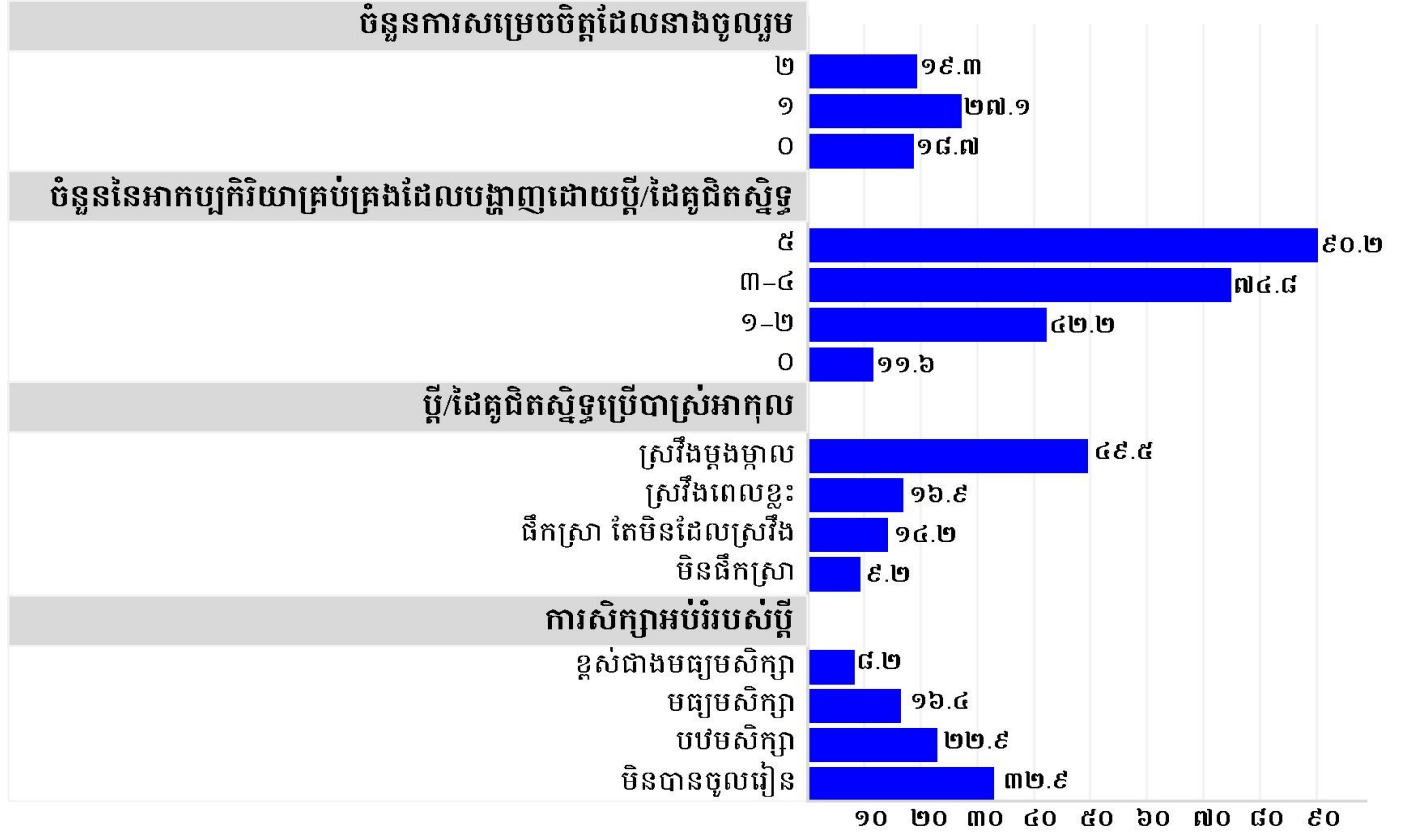
តារាង A៩ នៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ A បង្ហាញពីព័ត៌មានលំអិតអំពីអត្រាប្រេវ៉ាឡង់នៃស្ត្រីដែលធ្លាប់មានដៃគូដែលមានអាយុពី ១៥-៤៩ ឆ្នាំ ធ្លាប់រងអំពើហិង្សាផ្លូវចិត្ត លើរាងកាយ ឬផ្លូវភេទពីដៃគូស្និទ្ធស្នាលបច្ចុប្បន្ន ឬថ្មីៗបំផុតរបស់ពួកគេដោយកត្តាការពារជាក់លាក់។ កត្តាដែលមានឥទ្ធិពលទាំងនេះរួមមានកម្រិតសិក្សាអប់រំរបស់ដៃគូបុរស និងការប្រើប្រាស់គ្រឿងស្រវឹង ភាពខុសគ្នានៃកម្រិតសិក្សាអប់រំរបស់ពួកគេ ភាពខុសគ្នានៃអាយុ ការប្រើប្រាស់គ្រប់គ្រងអាកប្បកិរិយា អាពាហ៍ពិពាហ៍របស់ដៃគូស្និទ្ធស្នាល អំណាចក្នុងការសម្រេចចិត្តរបស់ស្ត្រី អាកប្បកិរិយារបស់នាងជុំវិញការទទួលយកការវាយដំប្រពន្ធ។ ថាតើម្តាយរបស់នាងត្រូវបានវាយដំដោយឪពុករបស់នាង ហើយថាតើនាងខ្លាចដៃគូស្និទ្ធស្នាលរបស់នាងដែរឬទេ។

ដូចគ្នានឹងប្រទេសដទៃទៀតដែរ រូប ៣.១៣ បានបង្ហាញថាមានអត្រាពាក់កណ្តាល (៤៩,៥%) នៃស្ត្រីដែលធ្លាប់មានដៃគូដែលមានអាយុពី ១៥-៤៩ ឆ្នាំ តែងតែធ្លាប់រងអំពើហិង្សានៅពេលដែលដៃគូរបស់ពួកគេស្រវឹង។ កត្តាហានិភ័យបំផុតនៃអំពើហិង្សាផ្លូវចិត្ត លើរាងកាយ ឬផ្លូវចិត្ត គឺជាចំនួនខ្ពស់នៃគ្រប់គ្រងអាកប្បកិរិយាដោយប្តី ឬដៃគូស្និទ្ធស្នាលមាន ៩០,២% ។ វាក៏មានអត្រាខ្ពស់ផងដែរ (៧៥,៨%) នៃស្ត្រីដែលខ្លាចប្តី ឬដៃគូរបស់ពួកគេ ដែលធ្លាប់

បានរងអំពើហិង្សាលើដៃគូលើរាងកាយ ផ្លូវភេទ ឬផ្លូវចិត្ត។ ៣២,៩% នៃស្ត្រីដែលដៃគូមិនបានចូលរៀនបានរាយការណ៍អំពីអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារច្រើនជាងស្ត្រីដែលដៃគូរបស់ពួកគេបានទទួលការអប់រំ។ ស្រដៀងគ្នានេះដែរ ស្ត្រីដែលមានឪពុកវាយម្តាយរបស់នាង ទំនងជាទទួលរងនូវអំពើហិង្សាលើរាងកាយ ផ្លូវភេទ ឬផ្លូវចិត្តស្មើទូទៅដោយដៃគូច្រើនជាងស្ត្រីដែលម្តាយមិនត្រូវបានគេវាយដំ។

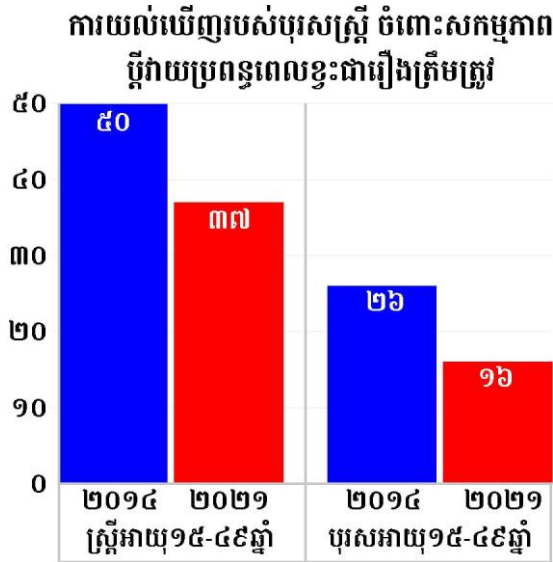
រូប៣.១៣ សមាមាត្រស្ត្រីដែលធ្លាប់មានដៃគូបានរាយការណ៍អំពីអំពើហិង្សាផ្លូវភេទ លើរាងកាយ ឬផ្លូវចិត្តដោយដៃគូស្មើទូទៅបច្ចុប្បន្ន ឬថ្មីៗបំផុត ដោយកត្តាហានិភ័យដែលមានឥទ្ធិពលដែលបានជ្រើសរើស ប្រទេសកម្ពុជា ២០២១-២២

ភាគរយស្ត្រីធ្លាប់មានដៃគូ ធ្លាប់រងអំពើហិង្សាដោយប្តី/ដៃគូស្មើទូទៅ តាមទម្រង់ជាក់លាក់ណាមួយ

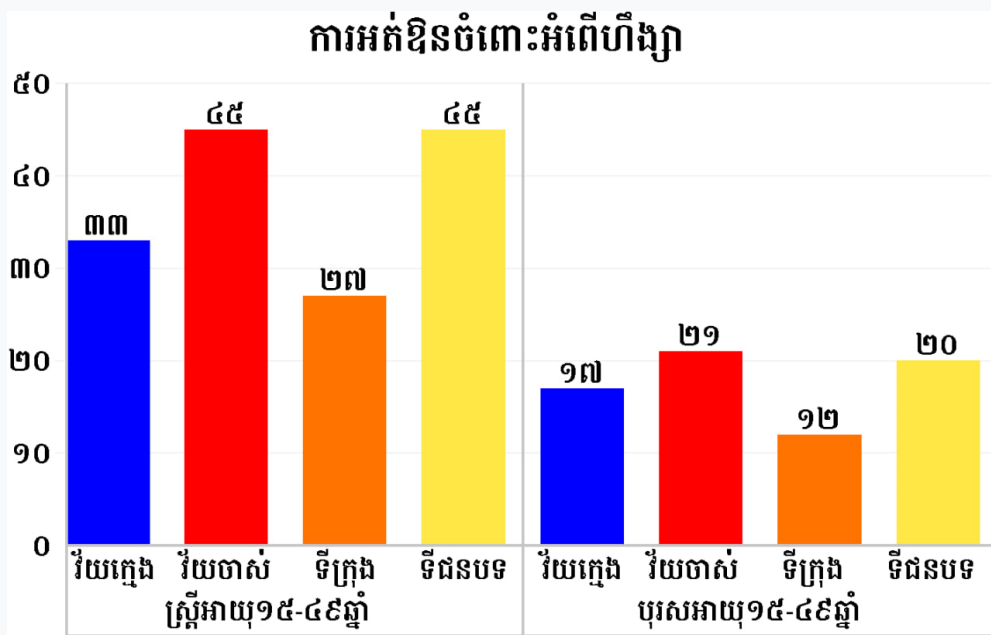
ការពិចារណាលើការយល់ឃើញរបស់ប្តី ដោយគិតថាជាការត្រឹមត្រូវក្នុងការវាយប្រពន្ធរបស់គាត់នៅក្នុងកាលៈទេសៈជាក់លាក់មួយ ឬច្រើន ក្នុងរូប៣.១៤ បង្ហាញថាមួយភាគបី (៣៧%) នៃស្ត្រីដែលមានអាយុពី ១៥-៤៩ ឆ្នាំក្នុងឆ្នាំ ២០២១-២២ បានទទួលស្គាល់ថាត្រឹមត្រូវ ប្តីមានសិទ្ធិវាយប្រពន្ធរបស់គាត់។ បើប្រៀបធៀបគឺស្មើពាក់កណ្តាល (៥០%) នៃពួកគេ នៅក្នុងឆ្នាំ២០១៤។ ខណៈដែលមានមួយភាគប្រាំមួយ (១៦%) នៃបុរសដែលមានអាយុពី ១៥-៤៩ ឆ្នាំ នៅឆ្នាំ ២០២១-២២ បានយល់ស្របថា ប្តីមានសិទ្ធិក្នុងការវាយប្រពន្ធរបស់គាត់ បើប្រៀបធៀបគឺស្មើនឹងមួយភាគបួន (២៦%) នៅក្នុង ឆ្នាំ ២០១៤ ។

រូប ៣.១៤៖ ភាគរយនៃស្ត្រីនិងបុរសយល់ឃើញថាប្តីសមនឹងវាយប្រពន្ធ

ដោយមានការលើកលែងចំពោះអំពើហិង្សាក្នុងចំណោមស្ត្រី និងបុរសដែលមានអាយុពី ១៥-៤៩ ឆ្នាំ រូប៣.១៥ បង្ហាញថា ការការលើកលែងរបស់ស្ត្រីចំពោះអំពើហិង្សាមានប្រហែល ២ ដងខ្ពស់ជាងកម្រិតនៃសមភាគីបុរសទាំង ក្នុងក្រុមអាយុ និងតំបន់រស់នៅរបស់ពួកគេ រៀងគ្នាតាមលំដាប់។ ការលើកលែងចំពោះអំពើហិង្សាក្នុងចំណោមស្ត្រី វ័យក្មេង ឬក្មេងស្រីដែលមានអាយុពី ១៥-១៩ ឆ្នាំគឺមានអត្រា៣៣% បើប្រៀបធៀបទៅនឹង ៤៥% សម្រាប់ស្ត្រី វ័យចំណាស់ ឬក្មេងស្រីដែលមានអាយុពី ៤៥-៤៩ ឆ្នាំ។ ស្ត្រីដែលរស់នៅក្នុងតំបន់ទីប្រជន ទំនងជាមិនលើកលែង ចំពោះអំពើហិង្សាដែលមាន ២៧% បើប្រៀបធៀបទៅនឹង៤៥% នៃអ្នករស់នៅក្នុងតំបន់ជនបទ។ លើសពីនេះ បុរស ឬក្មេងប្រុសអាយុពី ១៥-១៩ ឆ្នាំមានការលើកលែងប្រហាក់ប្រហែលនឹងបុរសវ័យចំណាស់ដែលមានអាយុពី ៤៥-៤៩ ឆ្នាំ (១៧% ទល់នឹង ២១%) ប៉ុន្តែបុរសនៅតំបន់ទីប្រជុំជនទំនងជាលើកលែង អំពើហិង្សាទេបើប្រៀប ធៀបទៅនឹងតំបន់ជនបទ (១២% ទល់នឹង ២០%)។

រូប ១.១៥៖ ការអត់ឱនចំពោះអំពើហិង្សាក្នុងចំណោមស្ត្រី និងបុរសដែលមានអាយុពី ១៥-៤៩ឆ្នាំ

៣.៦. ការរងរបួសដោយសារអំពើហិង្សាលើរាងកាយ ឬផ្លូវភេទដោយដៃគូបច្ចុប្បន្ន ឬថ្មីៗ ចំនួនៗ

តារាង ៣.១ បង្ហាញពីការបែងចែកសមាមាត្រនៃស្ត្រីដែលរងរបួសធ្ងន់ធ្ងរពីលទ្ធផលនៃអំពើហិង្សាលើរាងកាយ ឬ ផ្លូវភេទពីដៃគូស្និទ្ធស្នាល។ តារាងបង្ហាញពីអំពើហិង្សាទាំងប្រភេទគឺអំពើហិង្សាបុគ្គល និងអំពើហិង្សារួមបញ្ចូលគ្នា។ ដោយសារសមាមាត្រនៃស្ត្រីធ្លាប់មានដៃគូដែលធ្លាប់បានរងអំពើហិង្សាលើរាងកាយ ឬផ្លូវភេទដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាលគឺមានអត្រាក្នុង ៥,៤% មិនបានដកពីផលប៉ះពាល់នៃការរងរបួសដោយសារអំពើហិង្សាផ្លូវភេទ និងអំពើហិង្សាលើរាងកាយក្នុងចំណោមស្ត្រីទាំងនោះឡើយ។ ដោយផ្អែកលើទម្រង់នៃកម្រងសំណួរ អ.ប.ស.ក ស្ត្រីទាំងអស់នោះដែលធ្លាប់បានរងអំពើហិង្សានៅពេលមិនទាន់មានផ្ទៃពោះមិនត្រូវបានសួរថាតើពួកគេបានទទួលរងរបួសដោយអំពើហិង្សាដែលពួកគេធ្លាប់មានអំឡុងពេលមានផ្ទៃពោះដែរឬទេ? ស្ត្រីទាំងអស់ដែលចូលរួមក្នុងម៉ូឌុលអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារត្រូវបានសួរសំណួរទាក់ទងនឹងការរងអំពើហិង្សារបស់ពួកគេជាមួយនឹងអំពើហិង្សាក្នុង

អំឡុងពេលមានផ្ទៃពោះ ដោយមិនគិតពីថាតើពួកគេធ្លាប់ជាដៃគូឬអត់ ខណៈពេលដែលស្ត្រីដែលធ្លាប់បានរងអំពើហិង្សាពីដៃគូស្និទ្ធស្នាល ក្រៅពីមានផ្ទៃពោះគឺជាអ្នកដែលសួរអំពីបទពិសោធន៍របស់ពួកគេ។

តាមលទ្ធផលបានបង្ហាញថា ៤៧,៧% នៃស្ត្រីដែលធ្លាប់មានដៃគូបានរាយការណ៍ថាធ្លាប់រងរបួសប្រភេទណាមួយពីលទ្ធផលនៃអំពើហិង្សាលើរាងកាយ។ ធៀបនឹង ៣៩,២% ជាលទ្ធផលនៃអំពើហិង្សាផ្លូវភេទ និង ៤២,៨% ជាលទ្ធផលនៃអំពើហិង្សាលើរាងកាយ ឬផ្លូវភេទ។ ស្ទើរតែម្នាក់ក្នុងចំណោមស្ត្រី១០នាក់ដែលបានទទួលរងរបួសកម្រិត "ធ្ងន់ធ្ងរ"។ សរុបមក ស្ត្រីភាគច្រើនដែលត្រូវបានសម្ភាសមានបទពិសោធន៍ "ស្នាមកាប់ ស្នាមជាំ រលាក ឬធ្វើអោយឈឺចាប់"។ សមាមាត្រដែលខ្ពស់មួយទៀតនៃស្ត្រីបានរាយការណ៍ថាធ្លាប់បានរងរបួស "របួសភ្នែក ក្រិច ដាច់សរសៃប្រលាក់"។ "របួសជ្រៅ បាក់ឆ្អឹង បាក់ធ្មេញ ឬរបួសធ្ងន់ធ្ងរផ្សេងៗទៀត" ត្រូវបានរាយការណ៍ក្នុងអត្រាទាបបំផុត។

តារាង ៣.១ ការរងរបួសស្នាមលើរាងកាយបង្កឡើងពីអំពើហិង្សាលើរាងកាយ ឬផ្លូវភេទក្នុងជីវិតដែលប្រព្រឹត្តដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាលបច្ចុប្បន្ន ឬថ្មីបំផុតក្នុងចំណោមស្ត្រីធ្លាប់មានដៃគូ ហើយរាយការណ៍អំពីបទពិសោធន៍ទទួលរងអំពើហិង្សាលើរាងកាយ ឬផ្លូវភេទ (អ.ប.ស.ក ឆ្នាំ២០២១-២២)

ប្រភេទអំពើហិង្សា	ការរងរបួសភ្នែក		របួសយ៉ាងជ្រៅ បាក់ឆ្អឹង	ផ្នែកណាមួយនៃការរងរបួសទាំងនេះ	ចំនួនស្ត្រីដែលបានរៀបការរួចដែលធ្លាប់ជួបអំពើហិង្សាលើរាងកាយ ឬផ្លូវភេទ
	ស្នាមកាប់ស្នាមជាំ ឬរលាក ឬធ្វើអោយឈឺចាប់	គ្រុចរលាត់ថ្លោះ ភ្លាត់ ឬការរលាក	បាក់ធ្មេញ ឬរបួសធ្ងន់ធ្ងរផ្សេងទៀត		
រងអំពើហិង្សាលើរាងកាយ ¹	៤៥,២	១៨,៤	៤,៥	៤៧,៨	៥០១
រងអំពើហិង្សាលើផ្លូវភេទ	៣៦,៤	១៩,០	៤,២	៣៩,២	១៥១
រងអំពើហិង្សាលើរាងកាយឬផ្លូវភេទ ¹	៤០,៥	១៦,៣	៤,០	៤២,៨	៥៦៩

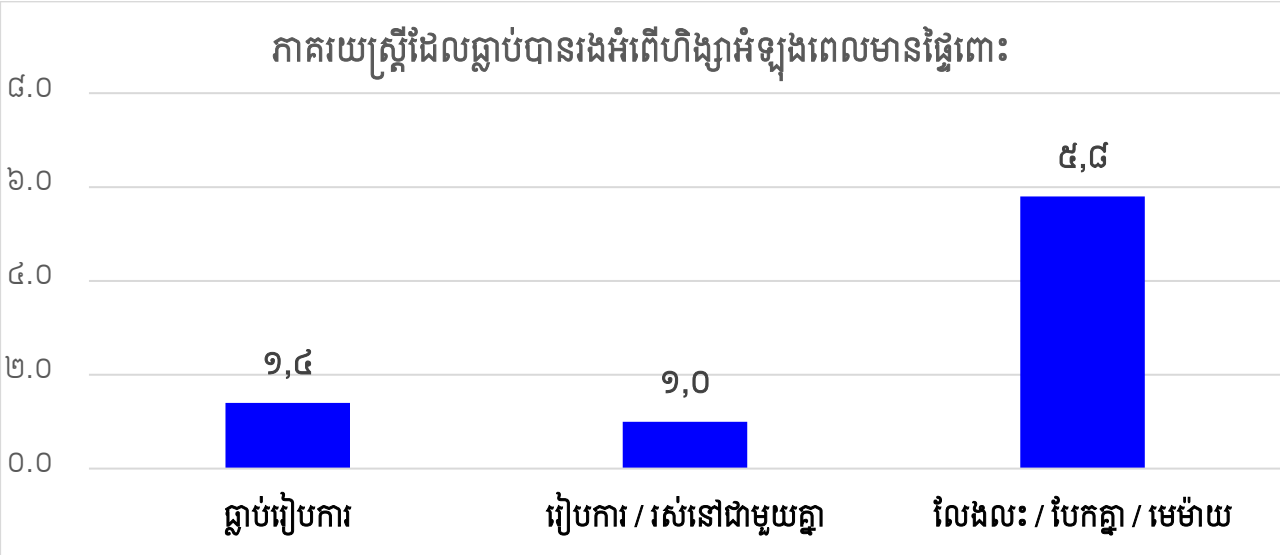
៣.៧. អំពើហិង្សាអំឡុងពេលមានផ្ទៃពោះ

អំពើហិង្សាអំឡុងពេលមានផ្ទៃពោះគឺជាធាតុមួយផ្សេងទៀតដែលឆ្លុះបញ្ចាំងពីភាពធ្ងន់ធ្ងរនៃអំពើហិង្សា។ អំពើហិង្សាបែបនេះត្រូវបានត្រូវបានបកស្រាយថា ជា "អំពើហិង្សាដោយចេតនាទ្វេដង" ដែលជនប្រព្រឹត្តមានចេតនាធ្វើអោយស្ត្រីធ្វើបាបទាំងស្រី និងគំរដែលមិនទាន់កើត។ ដូចដែលបានបញ្ជាក់នៅក្នុង អ.ប.ស.ក ខាងលើស្ត្រីទាំងអស់ - មិនថាពួកគេធ្លាប់ជាដៃគូ ឬមិនធ្លាប់មានដៃគូស្និទ្ធស្នាលនោះទេ ដែលបានចូលរួមក្នុងអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារត្រូវបានសួរថាតើពួកគេធ្លាប់បានអំពើហិង្សាអំឡុងពេលមានផ្ទៃពោះដែរឬទេ។ មានស្ត្រីតែបួននាក់ប៉ុណ្ណោះបានរាយការណ៍ថា ពួកគេមិនធ្លាប់មានដៃគូ និងធ្លាប់បានរងអំពើហិង្សាក្នុងពេលមានផ្ទៃពោះ។ ដូច្នេះ អំពើហិង្សាអំឡុងពេលមានផ្ទៃពោះគឺត្រូវបានវិភាគផ្ដោតលើស្ត្រីដែលធ្លាប់មានដៃគូដៃគូស្និទ្ធស្នាលប៉ុណ្ណោះដោយសារការកើនឡើងនៃការរងអំពើហិង្សាមានផ្ទៃពោះរបស់ពួកគេ។ ការពិនិត្យលម្អិតពីចរិតលក្ខណៈអង្កេតនៃស្ត្រីដែលធ្លាប់បានរងអំពើហិង្សាក្នុងអំឡុងពេលមានផ្ទៃពោះត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុងតារាង B៣ នៃឧបសម្ព័ន្ធ B។ ស្ត្រីនៅតំបន់ជនបទ

គឺស្ទើរតែស្មើពីរដងនៃស្ត្រីនៅតំបន់ទីប្រជុំជនបានរាយការណ៍ថាធ្លាប់រងអំពើហិង្សាអំឡុងពេលមានផ្ទៃពោះ។ លើសពីនេះទៀត អត្រាប្រេវ៉ាឡង់ទាំងនេះបានកើនឡើងជាមួយនឹងការកើនឡើងនៃចំនួនកូនរស់ដែលស្ត្រីមាន។ មានទម្រង់នៃអំពើហិង្សាផ្សេងទៀត ស្ត្រីដែលមិនបានចូលរៀន និងស្ត្រីដែលស្ថិតក្នុងកម្រិតទាបនៃបញ្ហាភាគទ្រព្យសម្បត្តិបានរាយការណ៍ថាធ្លាប់បានរងអំពើហិង្សាអំឡុងពេលមានផ្ទៃពោះមានសមាមាត្រខ្ពស់។

រូបភាព ៣.១៤ បង្ហាញយ៉ាងច្បាស់ពីសមាមាត្រនៃស្ត្រីដែលបានលែងលះគ្នាធ្លាប់បានរងអំពើហិង្សាអំឡុងពេលមានផ្ទៃពោះគឺប្រហែល ៦ ដង និង ៤ ដងច្រើនជាងស្ត្រីដែលធ្លាប់បានរៀបការ ឬរស់នៅជាមួយគ្នាដូចប្តីប្រពម្តី និងស្ត្រីដែលធ្លាប់រៀប។

រូបភាព ៣.១៦ អត្រាប្រេវ៉ាឡង់នៃអំពើហិង្សាអំឡុងពេលមានផ្ទៃពោះ តាមស្ថានភាពអាពាហ៍ពិពាហ៍ ស្ត្រីដែលធ្លាប់ជាដៃគូប្រទេសកម្ពុជា ២០២១-២២

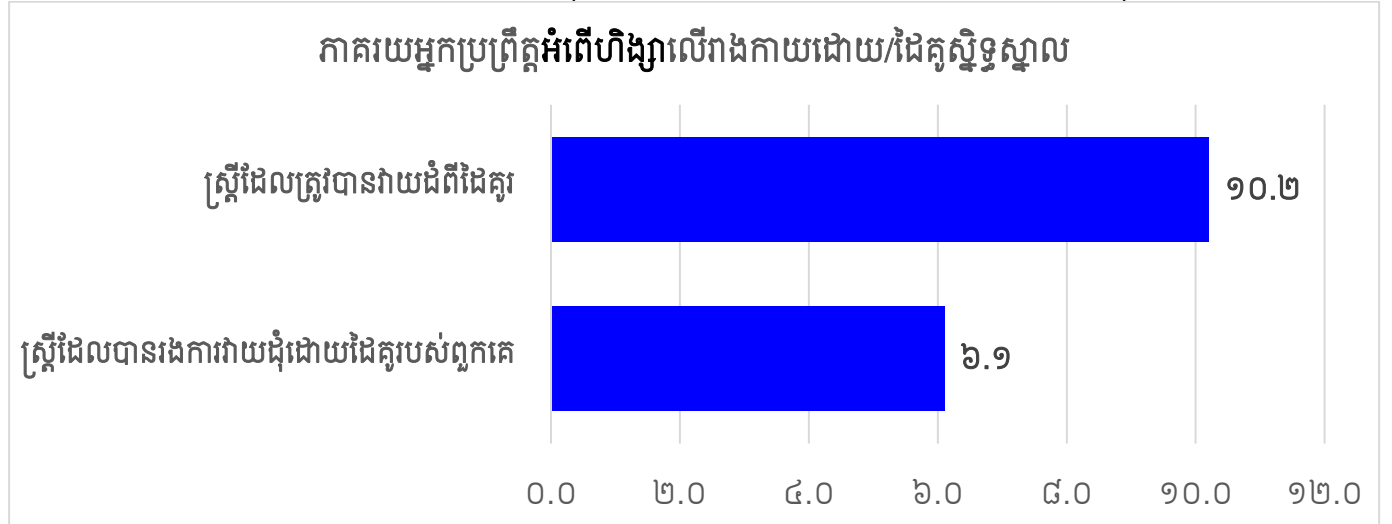

៣.៨. អំពើហិង្សាលើរាងកាយរបស់ស្ត្រីលើដៃគូស្និទ្ធស្នាលរបស់ពួកគេ

ស្រដៀងគ្នាទៅនឹងតារាងដែលបានរៀបរាប់ខាងលើផ្សេងទៀត។ តារាង A១០ នៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ A បង្ហាញពីព័ត៌មានលម្អិតអំពីស្ត្រីដែលធ្លាប់មានដៃគូដែលមានអាយុពី ១៥-៤៩ឆ្នាំ ដោយប្រើអំពើហិង្សាលើដៃគូស្និទ្ធស្នាលបច្ចុប្បន្ន ឬថ្មីៗបំផុតរបស់ពួកគេតាមចរិតលក្ខណៈអង្កេតជាក់លាក់ខាងលើផងដែរ។ រូបភាព ៣.១៥ បង្ហាញថាមាន ៦.១% នៃស្ត្រីដែលធ្លាប់មានដៃគូធ្លាប់បានរងអំពើហិង្សាលើរាងកាយពីដៃគូស្និទ្ធស្នាលក្នុងជីវិត ឬក្នុង១២ ខែកន្លងមក បានរាយការណ៍ថាពួកគេបានប្រព្រឹត្តអំពើហិង្សាលើរាងកាយប្រឆាំងនឹងដៃគូស្និទ្ធស្នាលបច្ចុប្បន្ន ឬថ្មីៗបំផុតរបស់ពួកគេ នៅពេលដែលគាត់មិនទាន់បានធ្វើបាបលើរាងកាយរបស់នាង។ គ្រប់បញ្ហាភាគទ្រព្យសម្បត្តិទាំងអស់។ ស្ត្រីដែលធ្លាប់មានដៃគូពីកម្រិតបញ្ហាភាគទ្រព្យសម្បត្តិទាបបំផុតរហូតដល់ខ្ពស់បំផុតដែលបានរាយការណ៍

អំពីអំពើហិង្សាលើរាងកាយរបស់ពួកគេប្រឆាំងនឹងដៃគូស្និទ្ធស្នាលបច្ចុប្បន្ន ឬថ្មីៗបំផុតរបស់ពួកគេ។ ស្រដៀងគ្នា នេះដែរ ស្ត្រីដែលធ្លាប់មានដៃគូដែលមានការសិក្សាអប់រំកម្រិតមធ្យមសិក្សា ឬឧត្តមសិក្សា បានរាយការណ៍ថាធ្លាប់ បានរងអំពើហិង្សាលើរាងកាយទាបដៃគូស្និទ្ធស្នាលរបស់ពួកគេ។ សរុបមក ស្ត្រីដែលបានរាយការណ៍ថាបានរងការ វាយដំដៃគូស្និទ្ធស្នាលបច្ចុប្បន្ន ឬថ្មីៗបំផុតរបស់ពួកគេ គឺស្មើពាក់កណ្តាលនៃអ្នកដែលរាយការណ៍ថាត្រូវបានរងការ វាយដំដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាលបច្ចុប្បន្ន ឬថ្មីៗបំផុតរបស់ពួកគេ។

រូបភាពទី ៣.១៧ សមាមាត្រនៃស្ត្រីដែលធ្លាប់បានវាយដំដៃគូស្និទ្ធស្នាលបច្ចុប្បន្ន ឬថ្មីៗបំផុតរបស់ពួកគេ និងស្ត្រីដែលបានជួប ប្រទះអំពើហិង្សាលើដៃគូស្និទ្ធស្នាលលើរាងកាយ ក្នុងចំណោមស្ត្រីដែលមិនធ្លាប់មានដៃគូ ប្រទេសកម្ពុជា ២០២១-២២

៣.៩. ការទទួលបានអំពើហិង្សាផ្សេងៗទៀត

តារាង ៣.២ ការពិពណ៌នាអំពីព័ត៌មានស្តីពីទម្រង់នៃអំពើហិង្សា ក្នុងចំណោមស្ត្រីដែលមានអាយុពី១៥-៤៩ ឆ្នាំ ដែលបានស្រង់ចេញពីម៉ូឌុលអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារនៃការអង្កេត អ.ប.ស.ក រួមទាំងអំពើហិង្សាដែលប្រព្រឹត្ត ដោយជនល្មើសដែលមិនមែនជាដៃគូស្និទ្ធស្នាល ជាទូទៅដែលគេស្គាល់ថា 'មិនមែនជាដៃគូ'។ ស្ថិតិដែលមាននៅ ក្នុងតារាងក៏បានឆ្លុះបញ្ចាំងពីលក្ខណៈបច្ចេកទេសនៃអំពើហិង្សាដៃគូស្និទ្ធស្នាលផងដែរ ទៅតាមលក្ខណធម្មជាតិនៃ ការប្រមូលទិន្នន័យម៉ូឌុលម៉ូឌុលអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារនៃការអង្កេត អ.ប.ស.ក ។

តារាង ៣.២. ការធ្លាប់បានរងអំពើហិង្សាទម្រង់ផ្សេងៗគ្នា

ភាគរយនៃស្ត្រីដែលមានអាយុ ១៥-៤៩ ឆ្នាំ ដែលធ្លាប់បានរងអំពើហិង្សាទម្រង់ផ្សេងៗតាមក្រុមអាយុបច្ចុប្បន្ន (អ.ប.ស.ក ឆ្នាំ ២០២១-២២)

អាយុ	តែអំពើ ហិង្សា លើរាងកាយ	អំពើហិង្សា លើផ្លូវភេទ	អំពើហិង្សាលើរាងកាយ និងផ្លូវ ភេទដោយអ្នកក្រៅពីដៃគូ	អំពើហិង្សាលើរាងកាយ ឬផ្លូវ ភេទដោយអ្នកក្រៅពីដៃគូ	សរុប
១៥-១៩	៣,៥	០,២	០,០	៣,៧	១.១២៧
២០-២៤	២,៤	០,១	០,១	២,៥	៧៣១
២៥-២៩	៥,៦	០,៣	០,០	៦,០	៣៩៧
៣០-៣៤	៣,៧	១,០	០,៦	៥,៣	១.០១៤

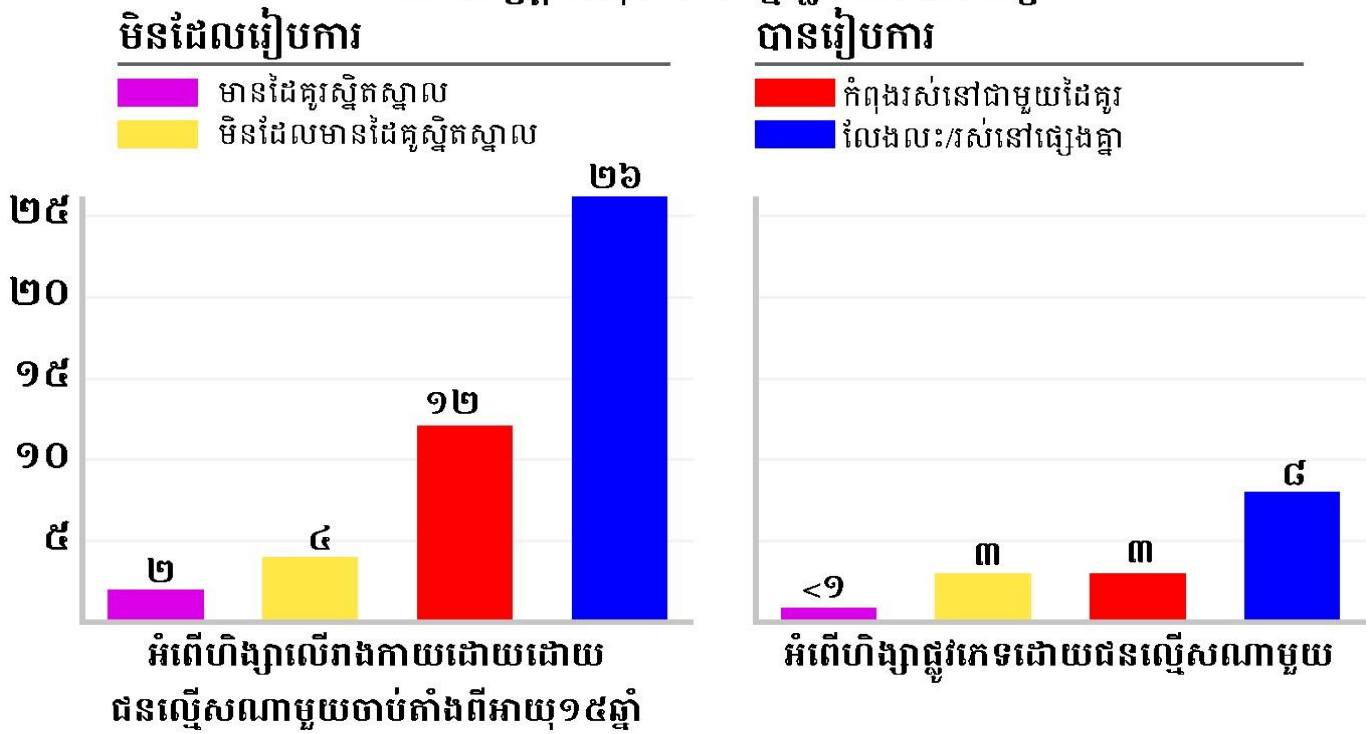
៣៥-៣៩	៨,៩	១,១	១,៣	១១,២	១.១៣០
៤០-៤៤	៩,៤	១,៥	២,១	១២,៩	២.៤៥៣
៤៥-៤៩	១២,៥	១,២	៤,១	១៧,៨	១.៦១៩
សរុប	៨,៣	១,១	១,៩	១១,៣	៧.៣៤៤

តាមលទ្ធផលពីតារាង ៣.២ បានបង្ហាញថា ក្នុងចំណោមស្ត្រី ៧.៣៤៤ នាក់ ដែលធ្លាប់បានរងអំពើហិង្សា តាមទម្រង់ផ្សេងៗគ្នាដែលប្រព្រឹត្តដោយជនល្មើសណាមួយ។ អំពើហិង្សាលើរាងកាយត្រូវបានរកឃើញថាទម្រង់ នៃអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារសម្រាប់ស្ត្រីដែលមានអាយុពី ១៥-៤៩ ឆ្នាំ ។ ដោយជាប់ចំណាត់ថ្នាក់ទី ១ ដែលវាទាក់ទង ជាមួយអត្រា ៨,៣ % បើប្រៀបធៀបទៅនឹងអំពើហិង្សាផ្លូវភេទនៅតម្លៃរបស់ពួកវាមាន ១,១% ។ គួរអោយកត់ សម្គាល់ផងដែរ អត្រានៃអំពើហិង្សាលើរាងកាយ ឬផ្លូវភេទ នៃស្ត្រីអាយុពី ១៥-៤៩ ឆ្នាំដែលធ្លាប់រងអំពើហិង្សាក្នុង ជីវិតរបស់នាងមាន ១១,៣% ។ នេះឆ្លុះបញ្ចាំងថា ក្នុងចំណោមស្ត្រីដែលធ្លាប់មានដៃគូ ធ្លាប់បានរងអំពើហិង្សាលើ រាងកាយ ឬផ្លូវភេទពីដៃគូស្និទ្ធស្នាលមាន ១០% នៃស្ត្រីដែលបានរាយការណ៍ថាធ្លាប់បានរងតែអំពើហិង្សាផ្លូវភេទ ពី ដៃគូស្និទ្ធស្នាល បើធៀបនឹង ៩០% នៃអ្នកធ្លាប់រងតែអំពើហិង្សាលើរាងកាយពីដៃគូស្និទ្ធស្នាល។ សរុបមក ភាគរយ នៃស្ត្រីដែលធ្លាប់បានរងអំពើហិង្សាលើរាងកាយ ឬផ្លូវភេទ ជាទូទៅវាមានកាកើនឡើងជាមួយនឹងវ័យចាស់របស់ពួក គេ។

ក្នុងចំណោមអ្នកឆ្លើយសំណួរចំនួន ៧.៣៤៤នាក់ ត្រូវបានសួរផងដែរ ថាតើពួកគេធ្លាប់បានរងអំពើហិង្សា លើរាងកាយ ឬផ្លូវភេទដោយនរណាម្នាក់ក្រៅពីដៃគូស្និទ្ធស្នាលដែរឬទេ។ រូបភាព ៣.១៦ បានបង្ហាញពីស្ត្រីដែល ធ្លាប់រៀបការមានហានិភ័យខ្ពស់ពីអំពើហិង្សាលើរាងកាយ និងផ្លូវភេទ ច្រើនជាងស្ត្រីដែលមិនធ្លាប់រៀបការមុនអាយុ ១៥ ឆ្នាំ។

រូប ៣.១៨ ភាគរយនៃស្ត្រីដែលធ្លាប់បានរងអំពើហិង្សាលើរាងកាយ និងផ្លូវភេទ

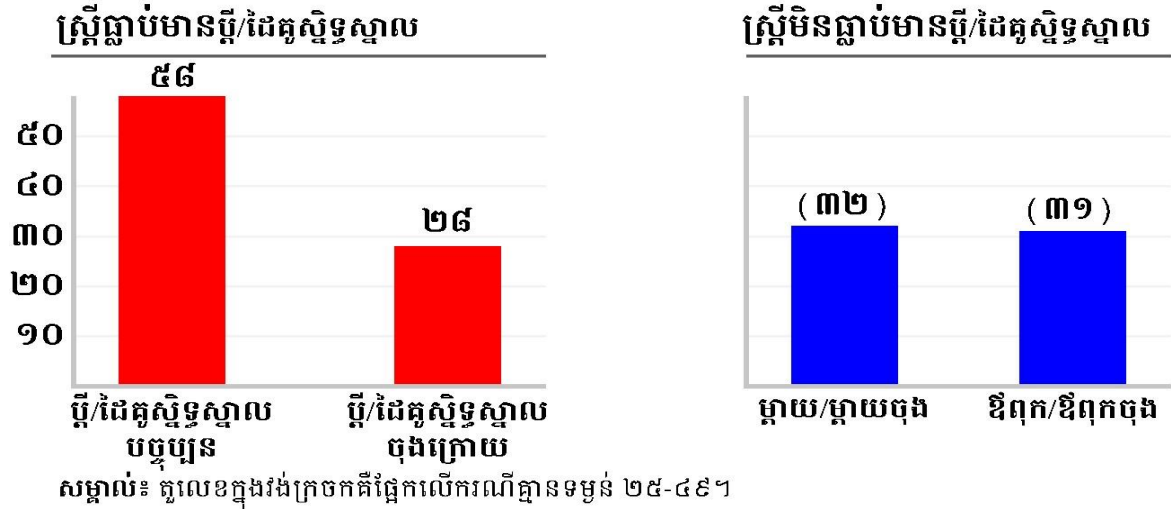
បទពិសោធន៍អំពើហិង្សា បែងចែកតាមស្ថានភាពអាពាហ៍ពិពាហ៍ ភាគរយស្ត្រីអាយុ១៥-៤៩ឆ្នាំធ្លាប់រងអំពើហិង្សា

ដោយគិតពីស្ថានភាពអាពាហ៍ពិពាហ៍ ស្ត្រីដែលបានលែងលះគ្នាដែលធ្លាប់រងអំពើហិង្សាលើរាងកាយ និងផ្លូវភេទគឺខ្ពស់ជាងអ្នកដែលបានរៀបការ ឬរស់នៅជាមួយគ្នា ២ ដង និង ២,៥ ដង។ ស្ត្រីដែលរស់នៅបែកគ្នាមាន ៦,៥ ដង និង ២,៥ ដង ប្រឈមនឹងហានិភ័យខ្ពស់ជាងអ្នកដែលមិនមានដៃគូស្និទ្ធស្នាលធ្លាប់រងអំពើហិង្សាលើរាងកាយ និងផ្លូវភេទរៀងៗគ្នាតាមលំដាប់។ ទោះបីជាគួរចាប់អារម្មណ៍ក៏ដោយ ស្ត្រីមេម៉ាយមានចំនួន ១៣ ដង និង ៨ ដងក្នុងអត្រាខ្ពស់បំផុត បើប្រៀបធៀបទៅនឹងស្ត្រីដែលធ្លាប់មានដៃគូស្និទ្ធស្នាលធ្លាប់រងនឹងអំពើហិង្សាលើរាងកាយ និងផ្លូវភេទរៀងៗគ្នាតាមលំដាប់។

រូប ៣.១៩ បង្ហាញពីអត្រាប្រេវ៉ាឡង់ និងជនល្មើសនៃអំពើហិង្សាលើរាងកាយបន្ទាប់ពីអាយុ ១៥ ឆ្នាំ។

ជនល្មើសប្រើប្រាស់អំពើហិង្សាលើរាងកាយ
ក្នុងចំណោមស្ត្រីអាយុ ១៥-៤៩ ឆ្នាំ ធ្លាប់រងអំពើហិង្សាលើរាងកាយចាប់តាំងពីអាយុ ១៥ ឆ្នាំ
និង ភាគរយអ្នករាយការណ៍ជនល្មើសណាមួយដែលធ្លាប់បង្កអំពើហិង្សា

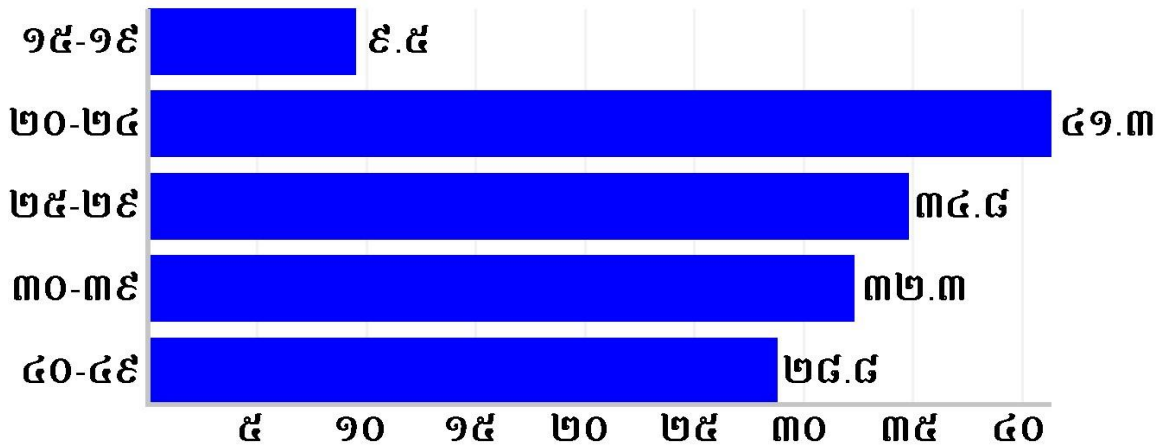
រូបភាពទី ៣.១៧ បង្ហាញថា ជនល្មើសទូទៅបំផុតនៃអំពើហិង្សាលើរាងកាយលើស្ត្រីដែលធ្លាប់រៀបការ ឬធ្លាប់មានដៃគូស្និទ្ធស្នាលក្រោយអាយុ ១៥ ឆ្នាំគឺជាប្តីបច្ចុប្បន្ន ឬដៃគូស្និទ្ធស្នាល (៥៨%) និងអតីតប្តី ឬដៃគូស្និទ្ធស្នាល (២៨%) ។ ខណៈពេលដែលម្តាយ ឬម្តាយចុង និងឪពុក ឬឪពុកចុងត្រូវបានគេកំណត់ថាជាជនល្មើសនៃអំពើហិង្សាលើរាងកាយលើស្ត្រីដែលមិនធ្លាប់រៀបការ ឬមិនដែលមានដៃគូស្និទ្ធស្នាល។

៣.១០. ឥរិយាបថស្វែងរកជំនួយ

តារាង B៤ នៃឧបសម្ព័ន្ធ B បានបង្ហាញពីអាកប្បកិរិយាស្វែងរកជំនួយតាមចរិតលក្ខណៈអង្កេតរបស់ស្ត្រីដែលធ្លាប់បានរងអំពើហិង្សាពីដៃគូ ឬអំពើហិង្សាមិនមែនជាដៃគូ។ ស្ត្រីទាំងអស់ដែលបានរាយការណ៍អំពីអំពើហិង្សាលើរាងកាយ ឬផ្លូវភេទដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាល ឬមិនមែនដៃគូត្រូវបានសួរថាតើពួកគេធ្លាប់ស្វែងរកជំនួយដែរឬទេ ("គិតអំពីអ្វីដែលអ្នកធ្លាប់បានជួបប្រទះក្នុងចំណោមរឿងផ្សេងៗគ្នាដែលយើងកំពុងនិយាយ តើអ្នកធ្លាប់ព្យាយាមស្វែងរកជំនួយដែរឬទេ? "តើអ្នកបានស្វែងរកជំនួយពីអ្នកណាម្នាក់ដែរឬទេ?") ដោយសារសំណួរត្រូវបានរៀបចំតាមរចនាសម្ព័ន្ធ និងទីតាំងរបស់វា។ វាមិនងាយស្រួលទេក្នុងការបញ្ឈប់ការឆ្លើយតបសម្រាប់ដៃគូស្និទ្ធស្នាល និងសម្រាប់អំពើហិង្សាដែលមិនមែនជាដៃគូ ប៉ុន្តែដោយសារស្ត្រីភាគច្រើនបានទទួលរងអំពើហិង្សាពីដៃគូស្និទ្ធស្នាលច្រើនជាងអ្នកមិនមានដៃគូ យើងអាចសន្មតថាវាគ្របដណ្តប់លើចម្លើយដែលបានផ្តល់អោយ។ រូប ៣.១៨ កត់សំគាល់ថាសមាមាត្រនៃស្ត្រីដែលមានអាយុពី ៤០-៤៩ ឆ្នាំដែលបានស្វែងរកជំនួយដើម្បីបញ្ឈប់អំពើហិង្សាគឺប្រហែល ៣ ដងច្រើនជាងស្ត្រីដែលមានអាយុពី ១៥-១៩ ឆ្នាំ។ ខណៈពេលដែលសមាមាត្រនៃស្ត្រីដែលមានអាយុពី ២០-២៤ ឆ្នាំគឺ ច្រើនជាង៤ ដង នៃស្ត្រីដែលមានអាយុ ១៥-១៩ ដែលបានស្វែងរកជំនួយ។

រូប ៣.២០ ភាគរយនៃស្ត្រីដែលធ្លាប់បានរងអំពើហិង្សាពីដៃគូស្និទ្ធស្នាល ឬមិនមែនជាដៃគូ ដែលស្វែងរកជំនួយនៃអំពើ

ភាគរយស្ត្រីដែលបានស្វែងរកជំនួយដើម្បីបញ្ឈប់អំពើហិង្សា

តារាង ៣.៨ ប្រភពជំនួយសម្រាប់បញ្ឈប់អំពើហិង្សា របស់ស្ត្រីដែលធ្លាប់ទទួលបានអំពើហិង្សាលើរាងកាយ ឬផ្លូវភេទពីដៃគូស្និទ្ធស្នាល ឬអ្នកក្រៅពីដៃគូ តាមប្រភេទអំពើហិង្សា(តែលើរាងកាយ តែលើផ្លូវភេទ លើរាងកាយ និងផ្លូវភេទ លើរាងកាយ ឬលើផ្លូវភេទ) ប្រទេសកម្ពុជា ឆ្នាំ២០២១ - ២២

ភាគរយនៃស្ត្រីដែលមានអាយុពី ១៥-៤៩ ឆ្នាំ ដែលធ្លាប់បានរងអំពើហិង្សាលើរាងកាយ ឬផ្លូវភេទ ហើយបានស្វែងរកប្រភពជំនួយដែលអាចជួយពួកគេបាន យោងទៅតាមប្រភេទនៃអំពើហិង្សាដែលស្ត្រីបានរាយការណ៍ ប្រទេសកម្ពុជា ឆ្នាំ២០២១-២២

ប្រភព	ប្រភេទអំពើហិង្សា			លើរាងកាយ ឬផ្លូវភេទ (សរុប)
	មានតែលើ រាងកាយ	មានតែលើ ផ្លូវភេទ	លើរាងកាយ និងផ្លូវភេទ	
សមាជិកគ្រួសារខ្លួនឯង	៥៤,៥	*	៦៦,២	៥៩,១
គ្រួសាររបស់ប្តី/ដៃគូស្និទ្ធស្នាល	៩,៦	*	១៣,៤	១០,៦
បច្ចុប្បន្ន/អតីត ប្តី/ដៃគូ	០,៩	*	០,៤	០,៧
មិត្តប្រុសបច្ចុប្បន្ន/អតីត	០,០	*	១,៤	០,៤

មិត្តភក្តិ	៦,៧	*	៣,៥	៥,៤
អ្នកជិតខាង	១៤,៤	*	១៧,១	១៤,១
មេដឹកនាំសាសនា	១,៣	*	០,៤	១,០
ប៉ូលីស	២៣,៤	*	១៩,២	២០,៥
មេធាវី	០,០		០,១	០,០
អង្គការផ្នែកកិច្ចការសង្គម	៣,២	*	០,០	២,០
ផ្សេងៗ	១,៨	*	៣,០	៣,៣
ចំនួនស្ត្រីដែលបានរងអំពើហិង្សានិងការស្វែងរកជំនួយ	១៦១		៧៤	២៥៦

តារាងបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់ថាប្រភពជំនួយទូទៅបំផុតសម្រាប់ស្ត្រីដែលធ្លាប់មានដៃគូស្និទ្ធស្នាលខាងផ្លូវកាយ ឬផ្លូវភេទ ឬអំពើហិង្សាដែលមិនមែនជាដៃគូគ្រួសារ ប៉ូលីស ឬអ្នកជិតខាងរបស់នាងផ្ទាល់។ ក្នុងចំណោមស្ត្រីដែលស្វែងរកជំនួយ ស្ត្រីធ្លាប់មានអំពើហិង្សាលើរាងកាយបានទៅលើសមាជិកគ្រួសារខ្លួនឯងខ្ពស់ជាងប៉ូលីស ២ ដង និងខ្លាំងជាងអ្នកជិតខាង ៤ ដង។ តាមការពិត ប្រភពជំនួយដែលបានកើតជាញឹកញាប់បំផុតសម្រាប់អំពើហិង្សាលើរាងកាយគឺសមាជិកគ្រួសាររបស់ស្ត្រីផ្ទាល់ (៥៤,៥%) ប៉ូលីស (២៣,៤%) និងអ្នកជិតខាងរបស់ពួកគេ (១៤,៤%) ។ ដូចគ្នានេះដែរ ប្រភពជំនួយសម្រាប់ទាំងអំពើហិង្សាលើរាងកាយនិងផ្លូវភេទ គឺគ្រួសាររបស់ពួកគេ (៦៦,២%) ប៉ូលីស (១៩,២%) និងអ្នកជិតខាងរបស់ពួកគេ (១៧,១%) ។

ដោយសារសមាមាត្រដ៏សំខាន់នៃស្ត្រីដែលធ្លាប់បានរងអំពើហិង្សាលើរាងកាយ ឬផ្លូវភេទបានរងរបួសជាប្រចាំ ត្រូវការយកចិត្តទុកដាក់ផ្នែកវេជ្ជសាស្ត្រ (សូមមើលតារាង ៣.១ ខាងលើ) លទ្ធផលបង្ហាញថា ការងារស៊ីជម្រៅគឺត្រូវបានទាមទារដើម្បីយល់ពីមូលហេតុដែលស្ត្រីមិនស្វែងរកជំនួយពីបុគ្គលិកពេទ្យ។ តាមការសិក្សាអំពីសុខភាព និងបទពិសោធន៍ជីវិតរបស់ស្ត្រី បង្ហាញអោយឃើញថា ការភ័យខ្លាច ការអាម៉ាស់ និងការធ្វើអោយមានលក្ខណៈធម្មតានៃការរងអំពើហិង្សា ដែលមូលហេតុចម្បងដែលធ្វើអោយស្ត្រីមិនបានស្វែងរកជំនួយ ដោយផ្តល់យោបល់ថាបុគ្គលិកពេទ្យជាជំនួយការដល់ស្ត្រីអោយមានអារម្មណ៍ល្អក្នុងការបង្ហាញអំពីអំពើហិង្សាដែលពួកគេបានជួបប្រទះ។

៤. និន្នាការអំពើហិង្សាលើដៃគូស្និទ្ធស្នាលអំឡុងពេលកន្លងមក

ជាការពិតប្រទេសកម្ពុជាមានទិន្នន័យស្តីពីអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារពីអ.ប.ស.ក ដែលបានអង្កេតចំនួន៤លើក រួចមកហើយក្នុងឆ្នាំ២០០០ ២០០៥ ២០១៤និង២០២១-២២ ដោយផ្តល់ឱកាសក្នុងស្វែងយល់ និងពន្យល់ពីការប្រែប្រួលនៃកម្រិតអំពើហិង្សាពីដៃគូស្និទ្ធស្នាលអំឡុងពេលកន្លងមក។

៤.១. ភាពខុសគ្នានៃវិធីសាស្ត្រស្រាវជ្រាវ

ដោយសារយើងដឹងថាភាពខុសគ្នានៃវិធីសាស្ត្រវាក៏បណ្តាលអោយមានភាពខុសគ្នាក្នុងការបកស្រាយផងដែរ ហើយដើម្បីអោយការបកស្រាយទិន្នន័យបានត្រឹមត្រូវ យើងបានធ្វើការអង្កេតពីភាពស្រដៀងគ្នានៃវិធីសាស្ត្រ និងភាពខុសគ្នារវាងការសិក្សាទាំងបីជាមុនសិន។ ភាពខុសគ្នារវាងវិធីសាស្ត្ររួមត្រូវបានសង្ខេបនៅក្នុងតារាង ៤.១ ។

តារាង ៤.១. កម្រងសំណួរស្តីពីអំពើហិង្សាលើរាងកាយ ផ្លូវភេទ និងផ្លូវចិត្តដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាលនៃ អ.ប.ស.កផ្នែកអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ ឆ្នាំ២០០០ ២០០៥ ២០១៤ និង ២០២១-២២

ការពិពណ៌នា	២០០០ និង២០០៥	២០១៤និង២០២១-២២
ចំនួនសំណួរអំពីអំពើហិង្សាលើរាងកាយ ឬផ្លូវភេទដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាល	លើរាងកាយ៖ ៧សំណួរ ផ្លូវភេទ៖ ២ សំណួរ	លើរាងកាយ៖ ៧សំណួរ ផ្លូវភេទ៖ ៣ សំណួរ
សំណួរស្តីពីសកម្មភាពអំពើហិង្សាលើរាងកាយ	តើប្តី (ចុងក្រោយ)របស់អ្នកធ្លាប់— ក) ច្រានអ្នក បោកអ្នក ឬគប់អ្វីមួយទៅលើអ្នកដែរ ឬទេ? ខ) ទះអ្នក ឬមូលដៃរបស់អ្នក ឬទេ? គ) ដាល់អ្នកដោយប្រើកណ្តាប់ដៃ ឬប្រើអ្វីមួយ បុកធ្វើឱ្យអ្នកមានការឈឺចាប់ដែរ ឬទេ? ឃ) ទាត់ធាក់អ្នក អូសអ្នក ឬវាយបោះអ្នកដែរ ឬទេ? ង) ព្យាយាមខ្ទប់ដង្ហើមអ្នក ឬប៉ងដុតអ្នកដែរ ឬទេ? ច) គំរាមកំហែង ឬវាយប្រហារអ្នកដោយប្រើកាំបិតកាំភ្លើង ឬគ្រឿងសព្វាវុធផ្សេងៗទៀតដែរ ឬទេ? ឆ) វាយប្រហារអ្នកដោយប្រើកាំបិតកាំភ្លើង ឬគ្រឿងសព្វាវុធផ្សេងៗទៀតដែរ ឬទេ?	តើប្តី/ដៃគូស្និទ្ធស្នាល(ចុងក្រោយ)របស់អ្នកធ្លាប់— ក) ច្រានអ្នក បោកអ្នក ឬគប់អ្វីមួយទៅអ្នកដែរ ឬទេ? ខ) ទះអ្នកដែរ ឬទេ ? គ) មូលដៃរបស់អ្នក ឬបោចសក់របស់អ្នកដែរ ឬទេ? ឃ) ដាល់អ្នកដោយប្រើកណ្តាប់ដៃ ឬ ប្រើអ្វីមួយ បុកធ្វើឱ្យអ្នកមានការឈឺចាប់ដែរ ឬទេ? ង) ទាត់ធាក់អ្នក អូសអ្នក ឬវាយបោះអ្នកដែរ ឬទេ? ច) ព្យាយាមខ្ទប់ដង្ហើមអ្នក ឬប៉ងដុតអ្នកដែរ ឬទេ? ឆ) គំរាមកំហែង ឬវាយប្រហារអ្នកដោយប្រើកាំបិត កាំភ្លើង ឬគ្រឿងសព្វាវុធផ្សេងៗទៀតដែរ ឬទេ?
សំណួរស្តីពីសកម្មភាពអំពើហិង្សាលើផ្លូវភេទ	តើប្តី(ចុងក្រោយ) របស់អ្នកធ្លាប់— ក) ប្រើកម្លាំងចាប់បង្ខំឱ្យអ្នករួមភេទជាមួយគាត់នៅពេលដែលអ្នកមិនចង់ដែរ ឬទេ? ខ) បង្ខំឱ្យអ្នកប្រព្រឹត្តសកម្មភាពផ្លូវភេទតាមវិធីផ្សេងៗដែលអ្នកមិនចង់ដែរ ឬទេ?	តើប្តី/ដៃគូស្និទ្ធស្នាល (ចុងក្រោយ)របស់អ្នកធ្លាប់— — ក) ប្រើកម្លាំងចាប់បង្ខំឱ្យអ្នករួមភេទជាមួយគាត់នៅពេលដែលអ្នកមិនចង់ដែរ ឬទេ? ខ) ប្រើកម្លាំងបង្ខំឱ្យអ្នកប្រព្រឹត្តសកម្មភាពផ្លូវភេទតាមវិធីផ្សេងៗដែលអ្នកមិនចង់ដែរឬទេ? គ) បង្ខំអ្នកដោយគំរាម ឬដោយមធ្យោបាយផ្សេងទៀតឱ្យអ្នកប្រព្រឹត្តសកម្មភាពផ្លូវភេទតាមវិធីផ្សេងៗដែលអ្នកមិនចង់ដែរ ឬទេ?

<p>តើការវាស់វែងអំពើហិង្សាលើ រាងកាយ និងផ្លូវភេទអំឡុង ពេល១២ខែកន្លងមកមាន លក្ខណៈដូចម្តេច?</p>	<p>ទង្វើរបស់ប្តី/ប្រពន្ធឬប្តី/ប្រពន្ធចុះ តើអំពើហិង្សានេះធ្លាប់កើតឡើងទេ? តើកើតឡើងញឹកញាប់ទេអំឡុងពេល១២ ខែកន្លងមក៖ ១-២ដង ៣-៥ដង ច្រើនជាង៥ដង</p>	<p>ទង្វើរបស់ប្តី/ប្រពន្ធឬប្តី/ប្រពន្ធចុះ តើ អំពើហិង្សានេះធ្លាប់កើតឡើងទេ? តើកើតឡើងញឹកញាប់ទេអំឡុងពេល១២ខែកន្លង មក? ញឹកញាប់ ឬម្តងម្កាល? សម្រាប់អតីតប្តី/ប្រពន្ធា្នោះ សំណួរត្រូវបានសួរគ្រប់ សកម្មភាពនៃការប្រព្រឹត្តអំពើហិង្សាលើរាងកាយ និងផ្លូវភេទ។</p>
<p>តើការវាស់វែងអំពើហិង្សាលើផ្លូវ ចិត្តមានលក្ខណៈដូចម្តេច?</p>	<p>តើប្តី (ចុងក្រោយ) របស់អ្នកធ្លាប់— ក) និយាយ ឬធ្វើអ្វីមួយដើម្បីបំបាក់មុខ អ្នកនៅចំពោះមុខអ្នកដទៃដែរ ឬទេ? ខ) គំរាមធ្វើឱ្យអ្នកឈឺចាប់ ឬបង្កធ្វើអំពើ អាក្រក់ដល់នរណាម្នាក់ដែលស្និទ្ធស្នាល នឹងអ្នកដែរ ឬទេ? គ) ប្រើពាក្យមិនល្អចំពោះអ្នកដែរ ឬទេ?</p>	<p>តើ ប្តី/ប្រពន្ធឬប្តី/ប្រពន្ធា្នោះ (ចុងក្រោយ) របស់អ្នក ធ្លាប់— ក)និយាយ ឬធ្វើអ្វីមួយដើម្បីបំបាក់មុខអ្នក នៅ ចំពោះមុខអ្នកដទៃដែរ ឬទេ? ខ) គំរាមធ្វើឱ្យអ្នកឈឺចាប់ ឬបង្កធ្វើអំពើអាក្រក់ ដល់អ្នក ឬនរណាម្នាក់ដែលជិត ស្និទ្ធនឹងអ្នកដែរ ឬទេ? គ) ជេរប្រមាថអ្នក ឬធ្វើឱ្យអ្នកមានអារម្មណ៍មិន ល្អចំពោះខ្លួនឯង?</p>
<p>តើអំពើហិង្សាលើដៃគូស្និទ្ធ ស្នាល(ដៃគូបច្ចុប្បន្ន/ប្តី/ប្រពន្ធ / ដៃគូណាម្នាក់) ត្រូវបានកំណត់ យ៉ាងដូចម្តេច?</p>	<p>ដៃគូបច្ចុប្បន្ន/ប្តី/ប្រពន្ធ (រាងកាយ/ ផ្លូវភេទ/ ផ្លូវចិត្ត)</p>	<p>ដៃគូបច្ចុប្បន្ន/ប្តី/ប្រពន្ធ (រាងកាយ/ផ្លូវភេទ/ សេដ្ឋ កិច្ច/ផ្លូវចិត្ត) ដៃគូណាម្នាក់ (រាងកាយ/ផ្លូវភេទ)</p>

ក្នុងចំណោមភាពខុសគ្នាទាំងនេះ ការអង្កេតឆ្នាំ២០០០ និង២០០៥ បានបញ្ជាក់សំណួរអំពីសកម្មភាពនៃ អំពើហិង្សាលើរាងកាយដែលសួរថា តើប្តីឬដៃគូបច្ចុប្បន្ន ឬប្តី/ប្រពន្ធរបស់ពួកគេធ្លាប់បាន “ទះកំផ្លៀង ឬមូលដៃ” ដែរ ឬទេ។ ការអង្កេតឆ្នាំ២០១៤ និង២០២១-២២ អ្នកផ្តល់ចម្លើយត្រូវបានសួរ តើប្តីឬដៃគូ បច្ចុប្បន្ន ឬប្តី/ប្រពន្ធធា្នោះ ធ្លាប់ “ទះកំផ្លៀង”ដែរឬទេ?។ ការអង្កេតឆ្នាំ២០២១-២២ នេះ បានបន្ថែមសំណួរ តើមាននរណាធ្លាប់មូលដៃរបស់គាត់ និងធ្លាប់បោចសក់របស់គាត់ដែរឬទេ?(សំណួរនេះមិនត្រូវបានសួរនៅក្នុងការអង្កេតមុនៗទេ)។ លើសពីនេះទៅ ទៀត ការអង្កេតឆ្នាំ២០០០ និង២០០៥ សំណួរចំនួនពីរដាច់ដោយឡែកពីគ្នាត្រូវបានសួរ៖ ថាតើពួកគេធ្លាប់ត្រូវ បានគំរាមកំហែងដោយប្រើកាំបិត ឬកាំភ្លើងដែរ ឬទេ? ឬថាតើជនប្រព្រឹត្តធ្លាប់បានប្រើកាំបិត ឬកាំភ្លើងមកលើពួក គេដែរ ឬទេ? ការអង្កេតឆ្នាំ២០១៤ និង២០២១-២២ សំណួរស្តីពីការគំរាមកំហែង ឬវាយប្រហារដោយប្រើកាំបិត ឬកាំភ្លើងត្រូវបានបញ្ចូលគ្នាតែមួយ។

ការអង្កេតឆ្នាំ២០១៤ និង២០២១-២២ ក៏បានបន្ថែមសំណួរមួយទៀតនៅផ្នែកអំពើហិង្សាលើផ្លូវភេទ។ ការអង្កេតឆ្នាំ២០០០ និង២០០៥ ការវាស់វែងអំពើហិង្សាលើផ្លូវភេទផ្តោតលើ៖ ប្តីធ្លាប់ប្រើកម្លាំងបង្ខំ អោយរួមភេទ នៅពេលដែលអ្នកមិនចង់ដែរ ឬទេ? ប្តីធ្លាប់បង្ខំអោយរួមភេទតាមវិធីផ្សេងៗនៅពេលដែលអ្នកមិនចង់ដែរ ឬទេ?។

ការអង្កេតឆ្នាំ២០១៤ និង២០២១-២២ សំណួរទាំងនេះត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរទៅជា៖ តើប្តី/ដៃគូធ្លាប់ប្រើកម្លាំង បង្ខំឱ្យរួមភេទនៅពេលដែលអ្នកមិនចង់ដែរ ឬទេ? តើប្តី/ដៃគូធ្លាប់បានប្រើកម្លាំងបង្ខំឱ្យរួមភេទតាមវិធីផ្សេងៗនៅ ពេលដែលអ្នកមិនចង់ដែរ ឬទេ? តើប្តី/ដៃគូធ្លាប់បានបង្ខំឱ្យអ្នកប្រព្រឹត្តសកម្មភាពផ្លូវភេទតាមវិធីផ្សេងៗដែលអ្នក មិនចង់ដែរ ឬទេ?

ទន្ទឹមនឹងភាពខុសគ្នាខាងលើនេះ យើងមិនអាចបង្ហាញបានថាតើការបកប្រែជាភាសាខ្មែរមានភាពខុសគ្នា ឬស្រដៀងគ្នាពីអង្កេតមួយទៅអង្កេតមួយទៀតនោះទេ ។

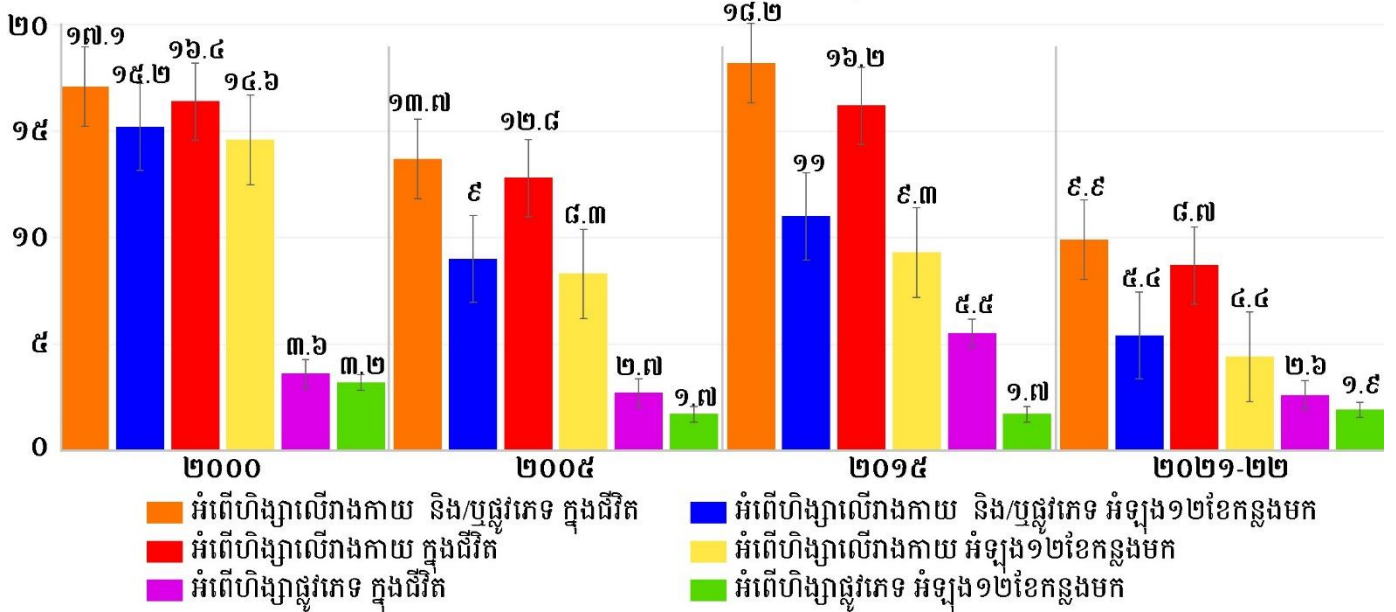
ជាចុងក្រោយ ភាពខុសគ្នាដែលសំខាន់នៅក្នុងអ.ប.ស.កចុងក្រោយគឺមានការបណ្តុះបណ្តាលយ៉ាងទូលំ ទូលាយស្តីពីបញ្ហាយេនឌ័រ និងអំពើហិង្សា ហើយនឹងសារៈសំខាន់នៃការសុវត្ថិភាព និងការរក្សាការសម្ងាត់សម្រាប់ គុណភាពទិន្នន័យ បើធៀបទៅនឹងអង្កេត អ.ប.ស.ក មុនៗ។ ការបណ្តុះបណ្តាលនេះទទួលបានលទ្ធផលតាមរយៈ ការបង្ហាញ/ហ៊ាននិយាយអំពីអំពើហិង្សាមានកម្រិតខ្ពស់។

៤.២. និន្នាការអំពើហិង្សាដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាលក្នុងរយៈពេលកន្លងមក

រូប ៤.១ បង្ហាញនិន្នាការអំពើហិង្សាដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាលក្នុងរយៈពេលកន្លងមកនៅកម្ពុជា។ លទ្ធផល បង្ហាញថា អត្រាប្រេវ៉ាឡង់នៃស្ត្រីដែលធ្លាប់មាន (ក្នុងមួយជីវិត) និងបច្ចុប្បន្ន (ក្នុងរយៈពេល ១២ខែកន្លងមក) ស្ត្រី ដែលធ្លាប់បានរាយការណ៍ថាធ្លាប់រងអំពើហិង្សាលើរាងកាយ ឬផ្លូវភេទដោយដៃគូបច្ចុប្បន្ន ឬថ្មីៗបំផុតរបស់ពួកគេ ក្នុងឆ្នាំ២០០៥ គឺមានអត្រាខ្ពស់ជាងស្ត្រីក្នុងឆ្នាំ ២០០០ ប៉ុន្តែមានត្រាទាបជាងការរំពឹងទុកក្នុងឆ្នាំ ២០១៤។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ អត្រាប្រេវ៉ាឡង់ក្នុងមួយជីវិតមិនត្រូវបានគេរំពឹងថានឹងប្រែប្រួលខ្លាំងទៅតាមពេលវេលា នោះទេ ដោយសារមនុស្សទាំងនោះដែលធ្លាប់រងអំពើហិង្សាក្នុងជីវិតរបស់ពួកគេក្នុងឆ្នាំ ២០០០ ក៏ធ្លាប់រងអំពើ ហិង្សាក្នុងឆ្នាំ ២០០៥ និង២០១៤ ផងដែរ។ ដូច្នេះហើយ លទ្ធផលខុសគ្នាក្នុងឆ្នាំ ២០០៥ ក៏មិនរំពឹងទុក ហើយដូច ជានៅឡើយដែរ។ មិនអាចពន្យល់បាន វាក៏បានការផ្តល់យោបល់ដល់យើងដែលថា អត្រាប្រេវ៉ាឡង់មានកម្រិត ទាបក្នុងជីវិតសម្រាប់អំពើហិង្សាលើរាងកាយ ឬផ្លូវភេទពីដៃគូស្និទ្ធស្នាលសម្រាប់ស្ត្រីដែលធ្លាប់មានដៃគូក្នុងឆ្នាំ ២០០៥ បង្ហាញភាពមិនធម្មតាផងដែរ។

រូប ៤.១. ការប្រៀបធៀបអត្រាប្រេវ៉ាឡង់អំពើហិង្សាអំឡុងពេល១២ខែកន្លងមក និងក្នុងជីវិតចំពោះតែស្ត្រីធ្លាប់មានដៃគូ ស្និទ្ធស្នាលបច្ចុប្បន្ន ឬដៃគូថ្មីៗបំផុតនៃ អ.ប.ស.ក កម្ពុជា ២០០០ ២០០៥ ២០១៤ និង ២០២១-២២ ដែលបង្ហាញតាម បន្ទាត់លំអៀង

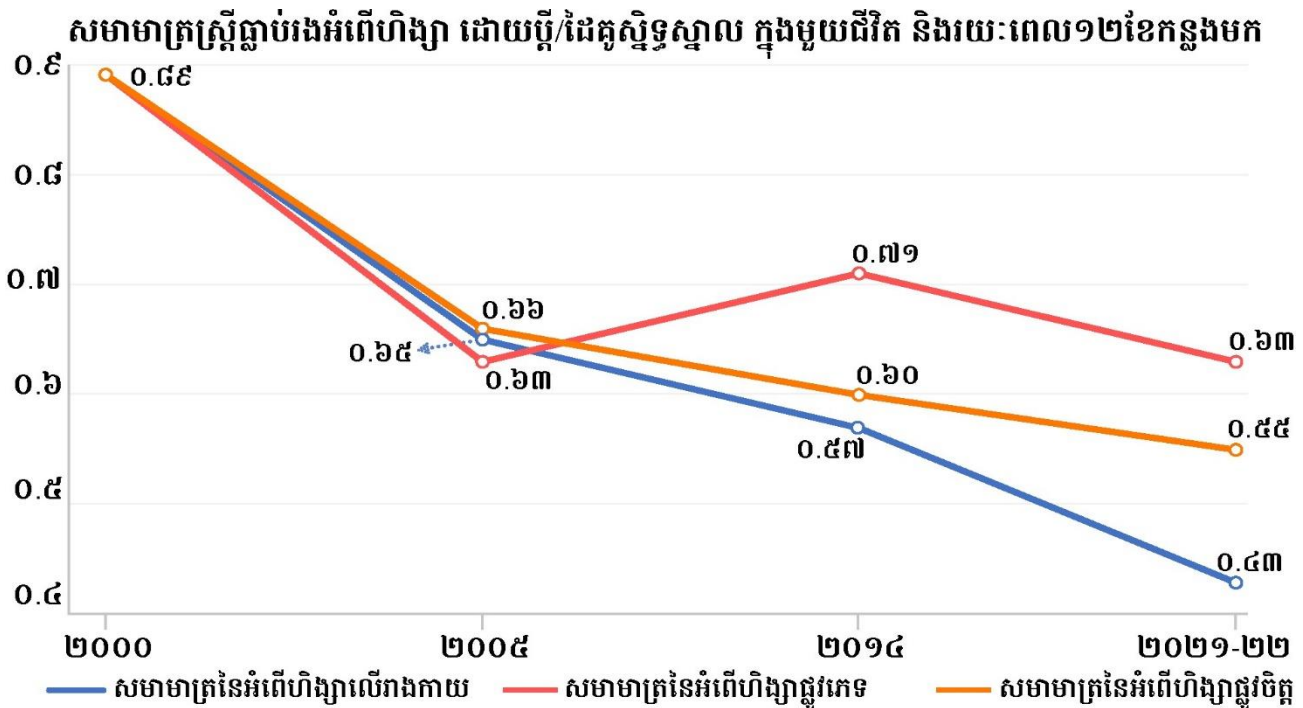
ការប្រៀបធៀបអត្រាប្រេវ៉ាឡង់ នៃអំពើហិង្សាដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាល ក្នុងមួយជីវិត និងរយៈពេល១២ខែកន្លងមក

ដោយធ្វើការប្រៀបធៀបចន្លោះឃ្លាតជឿជាក់ដែលបានប៉ាន់ប្រមាណក្នុងឆ្នាំ២០០០ និង ២០១៤។ មានការត្រួតស៊ីគ្នាសម្រាប់អត្រាប្រេវ៉ាឡង់ក្នុងមួយជីវិតនៃអំពើហិង្សាលើរាងកាយ ផ្លូវភេទ និង លើរាងកាយនិង ឬ អំពើហិង្សាផ្លូវភេទ។ ផ្ទុយទៅវិញ វាមិនមានការត្រួតគ្នាដែលអាចមើលឃើញសម្រាប់ការប៉ាន់ប្រមាណអត្រាប្រេវ៉ាឡង់រយៈពេល១២ ខែកន្លងមកសម្រាប់គ្រប់ទម្រង់នៃអំពើហិង្សាដែលបានរៀបរាប់ខាងលើនោះទេ។ លទ្ធផលនេះបង្ហាញថាមានការថយចុះនៃអត្រាប្រេវ៉ាឡង់ ក្នុង១២ខែកន្លងមកនៃអំពើហិង្សាពីដៃគូស្និទ្ធស្នាលទាំងបី។ ការថយចុះអាចមានភាគច្រើនដោយអំពើហិង្សាលើរាងកាយ និងផ្លូវភេទដែលកាន់តែថយចុះ។ លើសពីនេះទៅទៀត នៅពេលប្រៀបធៀបចន្លោះឃ្លាតជឿជាក់ដែលបានប៉ាន់ប្រមាណក្នុងឆ្នាំ ២០១៤ និង ២០២១-២២ ហើយការប៉ាន់ប្រមាណចន្លោះឃ្លាតជឿជាក់ភាគច្រើនទៅលើធ្លាប់កើតមានថ្មីៗ និងបច្ចុប្បន្ននៃអំពើហិង្សាលើរាងកាយ ផ្លូវភេទ និងលើរាងកាយនិង ឬផ្លូវភេទ ហាក់ដូចជាមិនប្រទាក់គ្នា លើកលែងតែការប៉ាន់ស្មានចន្លោះឃ្លាតជឿជាក់នៃអំពើហិង្សាផ្លូវភេទក្នុង ១២ ខែកន្លងមក។ នេះមានន័យថាមានការថយចុះគួរឱ្យកត់សម្គាល់នៃអត្រាប្រេវ៉ាឡង់នៃទម្រង់អំពើហិង្សាពីដៃគូស្និទ្ធស្នាលទាំងអស់ចាប់ពីឆ្នាំ ២០១៤ ដល់ឆ្នាំ ២០២១-២២ ។ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ អំពើហិង្សាផ្លូវភេទក្នុងរយៈពេល ១២ ខែកន្លងមកនេះ នៅតែមិនទាន់ត្រូវបានដោះស្រាយ ហើយចាំបាច់ត្រូវធ្វើការអង្កេត។ គួរកត់សម្គាល់ អត្រាប្រេវ៉ាឡង់ដែលទាក់ទងគ្នានៃអំពើហិង្សាផ្លូវភេទពីដៃគូស្និទ្ធស្នាល ដែលបានកើតមានពេលថ្មីៗ និងបច្ចុប្បន្នមានកម្រិតទាបជាងអំពើហិង្សាលើដៃគូស្និទ្ធស្នាលលើរាងកាយ។ និន្នាការឆ្ពោះទៅរកការថយចុះនៃសមាមាត្រដែលធ្លាប់រងអំពើហិង្សាក្នុង១២ ខែកន្លងមក រហូតដល់ក្នុងមួយជីវិត បានឆ្លុះបញ្ចាំងពីការកើនឡើងនៃស្ត្រីដែលកំពុងរងអំពើហិង្សា ដើម្បីធ្វើសកម្មភាពបញ្ឈប់អំពើហិង្សាដែលកើតឡើង ឬចាកចេញពីអំពើហិង្សា។

រូប ៤.២ បង្ហាញពីផលធៀបនៃស្ត្រីដែលធ្លាប់មានដៃគូបានរងអំពើហិង្សាលើរាងកាយ ឬផ្លូវភេទពីដៃគូស្និទ្ធស្នាលក្នុងរយៈពេល១២ខែកន្លងមក រហូតដល់ក្នុងមួយជីវិតរបស់ពួកគេ។ ក្រាហ្វិកត្រូវបានប្រើដើម្បីរកមើលនិន្នាការនៅក្នុងសមាមាត្រទាំងនេះក្នុងរយៈពេលកន្លងមកពី២០០០ ដល់២០២១-២២ ។ ទោះបីជាផលធៀបរវាងក្នុងរយៈពេល១២ ខែកន្លងមក និងក្នុងមួយជីវិតនៃអំពើហិង្សាលើរាងកាយ ផ្លូវភេទ និង លើរាងកាយឬផ្លូវភេទបានផ្តល់លទ្ធផលនូវភាពស្រដៀងគ្នាដែលមានអត្រា ០,៨៩% ក្នុងឆ្នាំ២០០០ ក៏សមាមាត្រនៃទម្រង់អំពើហិង្សាពីដៃគូស្និទ្ធស្នាលទាំងបីនេះប្រែប្រួលយ៉ាងខ្លាំងក្នុងឆ្នាំ២០២១-២២។ នៅឆ្នាំ ២០២១-២២ ផលធៀបនៃអំពើហិង្សាលើរាងកាយបានធ្លាក់ចុះ ២ដងទៅ០,៤៣% ពី ០,៨៩% ក្នុងឆ្នាំ ២០០០។ ផលធៀបនៃអំពើហិង្សាផ្លូវភេទមានអត្រា ០,៦៣% ក្នុងឆ្នាំ ២០២១-២២ធៀបនឹង ០,៧១% ក្នុងឆ្នាំ ២០១៤ និង ០,៨៩% ក្នុងឆ្នាំ ២០០០តាមលំដាប់រៀងគ្នា។ ខណៈពេលដែលផលធៀបនៃអំពើហិង្សាលើរាងកាយ ឬផ្លូវភេទក្នុងឆ្នាំ ២០២១-២២ បានធ្លាក់ចុះ ១,៥ដងមកត្រឹម០,៥៥% ពី ០,៨៩% ក្នុងឆ្នាំ ២០០០។ គួរឲ្យកត់សម្គាល់ពីផលធៀបអំពើហិង្សាផ្លូវភេទបានបញ្ជ្រាស់បន្តិចក្នុងឆ្នាំ ២០១៤ ដែលអាចបណ្តាលមកពីការបន្ថែមសំណួរផ្សេងៗទៀតអំពីហិង្សាផ្លូវភេទពីដៃគូស្និទ្ធស្នាល ក្នុងឆ្នាំ ២០១៤ ឬការបណ្តុះបណ្តាលមន្ត្រីសម្ភាសន៍បានកាន់តែប្រសើរឡើង ដែលបានធ្វើអោយស្ត្រីរាយការណ៍អំពីអំពើហិង្សាផ្លូវភេទដៃគូស្និទ្ធស្នាលដែលពួកគេកំពុងជួបប្រទះបានល្អ។

រូបភាពទី៤.២ ផលធៀបសមាមាត្រស្ត្រីធ្លាប់មានដៃគូស្និទ្ធស្នាលដែលធ្លាប់បានរងអំពើហិង្សាលើរាងកាយ ផ្លូវភេទលើរាងកាយឬផ្លូវភេទអំឡុងពេល១២ខែកន្លងមកធៀបនឹងសមាមាត្រស្ត្រីធ្លាប់បានរងអំពើហិង្សានេះក្នុងជីវិត នៃអ.ប.ស.ក២០០០ ២០០៥ ២០១៤ និង ២០២១-២២

ទិន្នន័យដែលបានបង្ហាញថា មានការបន្ថយចុះនៃអត្រាប្រេវ៉ាឡង់ក្នុងរយៈពេល១២ ខែកន្លងមកនៃអំពើហិង្សាលើរាងកាយពីដៃគូស្និទ្ធស្នាលសម្រាប់ស្ត្រីនៅកម្ពុជា។ យើងមិនអាចកំណត់អត្តសញ្ញាណពីលទ្ធផលដែល

បានបង្ហាញជាកត្តាដែលនាំឱ្យមានការផ្លាស់ប្តូរនេះទេ។ ការរកឃើញពីអក្សរសិល្ប៍អន្តរជាតិបានបង្ហាញថា នៅក្នុងប្រទេសអភិវឌ្ឍន៍ ការបង្កើតប្រាក់ចំណូលផ្ទាល់ខ្លួនបង្កើនលទ្ធភាពដល់ស្ត្រីដែលអាចចាកចេញពីអំពើហិង្សាបាន។ ជាការពិតណាស់ នៅពេលធ្វើការប្រៀបធៀបសំណាកគំរូការអង្កេតពីអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ អ.ប.ស.ក ឆ្នាំ ២០០០ និង២០២១-២២ វាបានបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់ថាមានសមាមាត្រស្ត្រីច្រើនជាងមុននៅក្នុងសំណាកគំរូឆ្នាំ ២០២១-២២ ដែលមានការងារធ្វើហើយទទួលបានប្រាក់ចំណូល (មានការងារធ្វើច្រើនជាង ប៉ុន្តែមិនមែនសម្រាប់សាច់ប្រាក់ទេ)។ លើសពីនេះ សំណាកគំរូឆ្នាំ ២០២១-២២ បានទទួលការសិក្សាអប់រំបានល្អជាងឆ្នាំ ២០០០។ ជាថ្មីម្តងទៀត ការស្រង់ចេញពីអក្សរសិល្ប៍អន្តរជាតិ (ក៏ដូចជាអ្វីដែលបានបង្ហាញក្នុងជំពូកទី ៣) វាអាចទៅរួចដែលថាការបង្កើនការសិក្សាអប់រំ និងអក្ខរកម្ម លើកកម្ពស់ក្នុងពង្រឹងសិទ្ធិអំណាចរបស់ស្ត្រី និងកាត់បន្ថយលទ្ធភាពនៃការរងអំពើហិង្សាបច្ចុប្បន្នពីដៃគូស្និទ្ធស្នាល ។ ការងារបន្ថែមទៀតគឺត្រូវទាមទារដើម្បីកំណត់ថាតើនិន្នាការវិជ្ជមានក្នុងការកើនឡើងនៃការសិក្សាអប់រំ និងការងារ វាបានឆ្លុះបញ្ចាំងពីការផ្លាស់ប្តូរនៃចំនួនប្រជាជនស្ត្រីកម្ពុជា ឬប្រសិនបើការផ្លាស់ប្តូរទាំងនេះត្រូវបានជ្រើសរើសជាសំណាកគំរូដើម្បីដាក់បញ្ចូលនៅក្នុងម៉ូឌុលអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ។

៤.៣ សូចនាករ

ការប្រមូលព័ត៌មានអំពីអំពើហិង្សាពីដៃគូស្និទ្ធស្នាលជាប្រចាំណាស់ នៅក្នុងម៉ូឌុលអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារនៃអ.ប.ស.ក ដែលបានរាយការណ៍ និងត្រួតពិនិត្យឡើងវិញ ។ ទាំងសូចនាករជាតិ និងអន្តរជាតិ ដែលកត្តាទាំងនេះត្រូវបានបញ្ជាក់។

គោលដៅអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយចីរភាពរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ

គោលដៅអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយចីរភាពរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិបានកំណត់សូចនាករពីរដើម្បីវាស់វែងពីផលប៉ះពាល់ក្នុងការកាត់បន្ថយអំពើហិង្សាលើស្ត្រី (ក្នុងនោះ អំពើហិង្សាលើដៃគូស្និទ្ធស្នាលជាផ្នែកមួយដ៏សំខាន់) ។ សូចនាករ ៥.២.១ "សមាមាត្រស្ត្រីធ្លាប់មានដៃគូស្និទ្ធស្នាល និងក្មេងស្រីអាយុ១៥ឆ្នាំឡើងទទួលរងអំពើហិង្សាលើរាងកាយ ផ្លូវភេទ ផ្លូវចិត្តពីដៃគូស្និទ្ធស្នាលបច្ចុប្បន្ន ឬអតីតអំឡុងពេល១២ខែកន្លងមក បែងចែកតាមទម្រង់អំពើហិង្សា និងក្រុមអាយុ" នឹងបង្ហាញក្នុងតារាង៤.៤។

តារាង ៤.៤. សមាមាត្រនៃស្ត្រីធ្លាប់មានដៃគូ និងក្មេងស្រីអាយុ១៥ឆ្នាំឡើងទទួលរងអំពើហិង្សាលើរាងកាយផ្លូវភេទ ឬផ្លូវចិត្តពីដៃគូស្និទ្ធស្នាលបច្ចុប្បន្ន ឬអតីតអំឡុងពេល១២ខែកន្លងមក បែងចែកតាមទម្រង់នៃអំពើហិង្សា និងក្រុមអាយុ

ក្រុមអាយុ	២០០០			២០០៥			២០១៤			២០២១-២២		
	រាងកាយ	ផ្លូវភេទ	ផ្លូវចិត្ត	រាងកាយ	ផ្លូវភេទ	ផ្លូវចិត្ត	រាងកាយ	ផ្លូវភេទ	ផ្លូវចិត្ត	រាងកាយ	ផ្លូវភេទ	ផ្លូវចិត្ត
១៥-១៩	៤,០	១,០	៣,០	៦,០	១,៥	១៣,៦	៦,៥	១,៩	១៣,០	៣,៦	០,៧	៦,៨
២០-២៤	១០,៧	៣,១	៦,១	៨,៦	១,៧	១៣,២	៧,៤	៣,៩	១២,១	២,៣	០,៧	៨,៦
២៥-២៩	១៨,៦	៣,៧	៧,៧	៧,៤	១,៩	១៣,១	៦,១	៣,៦	១៣,៥	៣,៦	១,២	១១,៤
៣០-៣៤	១៦,០	៣,៤	៧,១	១០,៧	០,៩	១៤,៨	១១,៧	៣,៦	១៨,៨	៤,៧	២,០	១១,៩
៣៥-៣៩	១៦,២	៣,៥	៩,២	៨,៩	១,៣	១៣,៧	១១,១	៥,១	២០,៩	៥,៧	២,៩	១៥,៧
៤០-៤៤	១០,៣	១,៨	៧,២	៧,៥	១,៨	១៣,៥	៩,៨	៣,៥	២០,៦	៣,៦	០,៧	៦,៨
៤៥-៤៩	១៦,៧	៤,២	៩,៩	៧,៥	២,៥	១៥,៤	១០,៣	៤,៩	១៨,៩	២,៣	០,៧	៨,៦

សូចនាករអំពើហិង្សាលើស្ត្រី ៥.២.២ "សមាមាត្រស្ត្រី និងក្មេងស្រីអាយុ១៥ឆ្នាំឡើងធ្លាប់រងអំពើហិង្សាលើផ្លូវភេទប្រព្រឹត្តដោយអ្នកក្រៅពីដៃគូស្និទ្ធស្នាលអំឡុងពេល១២ខែកន្លងមកតាមទម្រង់នៃអំពើហិង្សា ក្រុមអាយុ និងទីកន្លែងកើតហេតុ។ ការអង្កេត អ.ប.ស.ក ផ្នែកអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារឆ្នាំ២០១៤គឺជាការអង្កេតដំបូងដែលបានប្រមូលព័ត៌មានពីអំពើហិង្សាលើផ្លូវភេទដែលបង្កឡើងដោយអ្នកក្រៅពីដៃគូ ហើយមានតែ០.១%នៃស្ត្រីបានរាយការណ៍ថាធ្លាប់ទទួលរងអំពើហិង្សាលើផ្លូវភេទបង្កឡើងដោយអ្នកក្រៅពីដៃគូអំឡុងពេល១២ខែកន្លងមក។ ចំនួននេះតិចតួចបំផុតក្នុងការបំបែកតាមក្រុមអាយុ និងទីកន្លែងកើតហេតុ។

ផែនការសកម្មភាពជាតិស្តីពីការទប់ស្កាត់អំពើហិង្សាលើស្ត្រី

ក្នុងផែនការសកម្មភាពជាតិស្តីពីការទប់ស្កាត់អំពើហិង្សាលើស្ត្រីរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា យុទ្ធសាស្ត្រទី៥បានផ្តោតលើការពិនិត្យឡើងវិញ ការតាមដានត្រួតពិនិត្យនិងវាយតម្លៃសកម្មភាពត្រូវ អនុវត្តដើម្បីតាមដានលើបទពិសោធន៍ទទួលរងអំពើហិង្សារបស់ស្ត្រីនៅប្រទេសកម្ពុជា។ ផែនការសកម្មភាពនេះនឹងបង្ហាញក្នុងប្រអប់ ៤.១។

សកម្មភាពដែលបានរៀបរាប់ក្នុងរបាយការណ៍នេះ គឺឆ្លើយតបទៅនឹងបញ្ជីសូចនាករនៃលទ្ធផលរំពឹងទុក។ ដូចបានបង្ហាញនៅក្នុងរបាយការណ៍នេះ ការអង្កេត អ.ប.ស.កនិងការស្រាវជ្រាវប្រែប្រួលរបស់អង្គការសុខភាពពិភពលោកនាពេលថ្មីៗនេះធ្វើឡើងដោយផ្អែកតាមបទដ្ឋានអន្តរជាតិដែលតម្រូវឱ្យមានការបណ្តុះបណ្តាលស៊ីជម្រៅដល់មន្ត្រីដែលធ្វើការសម្ភាសន៍។លើសពីនេះទៀត ការវិភាគទិន្នន័យលម្អិតនេះនឹងផ្តល់ការស្វែងយល់បន្ថែមទៅលើលទ្ធផលដែលមានក្នុង អ.ប.ស.កដើម្បីផ្តល់ភាពងាយស្រួលក្នុងការរៀបចំការអភិវឌ្ឍគោលនយោបាយក្នុងការកាត់បន្ថយអំពើហិង្សាលើស្ត្រីនៅប្រទេសកម្ពុជា។

៤.៤ ការផ្តល់មតិយោបល់ និងអនុសាសន៍ពីផលប៉ះពាល់នៃគោលនយោបាយ

របាយការណ៍នេះបង្ហាញពីការវិភាគបន្ទាប់បន្សំនៃម៉ូឌុលអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារឆ្នាំ ២០២១-២២ នៃការអង្កេត ប្រជាសាស្ត្រ និងសុខភាព កម្ពុជា (អ.ប.ស.ក)។ វារួមបញ្ចូលការវិភាគអំពីនិន្នាការនៃអំពើហិង្សាដៃគូស្និទ្ធស្នាល (IPV) ដោយប្រើទិន្នន័យពី អ.ប.ស.ក ឆ្នាំ២០០០ ២០០៥ ២០១៤ និង២០២១-២២។ សរុបមក លទ្ធផលដែលបានមកពីរបាយការណ៍ការពង្រឹងតម្រូវការសម្រាប់ផែនការសកម្មភាពជាតិដើម្បីទប់ស្កាត់អំពើហិង្សាលើស្ត្រី ដែលរៀបចំដោយក្រសួងកិច្ចការនារីរបស់រដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា និងអនុម័តដោយកិច្ចប្រជុំពេញអង្គរបស់រដ្ឋមន្ត្រីទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រីនៅថ្ងៃទី៥ ខែតុលា ឆ្នាំ ២០២០។ មានអត្រាច្រើនជាង២១% នៃស្ត្រីកម្ពុជាដែលបានស្និទ្ធនឹងអំពើហិង្សាលើរាងកាយ ផ្លូវភេទ ឬផ្លូវចិត្ត ពីដៃគូស្និទ្ធស្នាល ក្នុងមួយជីវិតរបស់នាង។ ស្ទើរតែម្នាក់ក្នុងចំណោមស្ត្រីដប់នាក់ (១៣,២%) ដែលធ្លាប់បានរងអំពើហិង្សាលើរាងកាយ ផ្លូវភេទ ឬផ្លូវចិត្ត ពីដៃគូស្និទ្ធស្នាល ក្នុងរយៈពេល១២ខែកន្លងមក អ.ប.ស.ក ឆ្នាំ២០២១-២២។ អំពើហិង្សាពីដៃគូស្និទ្ធស្នាលនៅតែបន្តជាបញ្ហាធំដល់សុខភាពសាធារណៈសម្រាប់ស្ត្រីក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។

របាយការណ៍នេះកំណត់អនុសាសន៍របស់ខ្លួនជាមួយនឹងការណែនាំដែលស្នើឡើងដោយអង្គការសុខភាពពិភពលោក ជាពិសេសដែលលទ្ធផលបានបញ្ជាក់ពីអ្វីដែលបានបង្ហាញនៅក្នុងការអង្កេតជាតិស្តីពីសុខភាពស្ត្រី និងរបាយការណ៍បទពិសោធន៍ជីវិត (២០១៥)។

១. លើកកម្ពស់សមភាពយេនឌ័រ និងការពង្រឹងអំណាចរបស់ស្ត្រី។ ភ័ស្តុតាងអន្តរជាតិគាំទ្រទិន្នន័យដែលបានបង្ហាញនៅក្នុងរបាយការណ៍នេះ និងរបាយការណ៍បទពិសោធន៍ជីវិត និងសុខភាពរបស់ស្ត្រី ដោយគូសបញ្ជាក់អំពីស្ត្រីដែលមានធនធានច្រើនជាងនេះ ទំនងជាមិនសូវមានបទពិសោធន៍នៃអំពើហិង្សាក្នុងរយៈពេល១២ខែកន្លងមក ឱកាសពង្រឹងអំណាចរួមមានការធានានូវការអប់រំគ្រប់គ្រាន់ និងការទទួលបានការងារបង្កើតប្រាក់ចំណូល និងការពន្យារកំណើត។ ការកាត់បន្ថយអត្រាប្រេវ៉ាឡង់ក្នុងរយៈពេល ១២ខែកន្លងមក នៃការរងអំពើហិង្សាផ្លូវភេទ និងលើរាងកាយពីដៃគូរវាងឆ្នាំ២០០០ និង២០១៤ និង ២០២១-២២ ត្រូវបានផ្សារភ្ជាប់ជាមួយនឹងសមាមាត្រខ្ពស់នៃអ្នកចូលរួមការអង្កេតដែលបានបញ្ចប់ការសិក្សាអប់រំពីមធ្យមសិក្សា ឬខ្ពស់ជាងនេះ និងសមាមាត្រទាបជាងនៃអ្នកចូលរួមអង្កេតដែលមានកូន ៥ ឬច្រើនកំពុងនៅរស់ ឬកំពុងធ្វើការ ប៉ុន្តែមិនមានប្រាក់ចំណូលទេ។

២. ប្រកួតប្រជែងបទដ្ឋានសង្គមទាក់ទងនឹងការទទួលយកអំពើហិង្សាលើស្ត្រី។ ប្រហែលមួយភាគបីនៃស្ត្រីដែលបានចូលរួមក្នុងការអង្កេត អ.ប.ស.កឆ្នាំ២០២១-២២ នៅតែគាំទ្រយ៉ាងហោចណាស់មានហេតុផលមួយដែលអាចទទួលយកបានសម្រាប់បុរសម្នាក់ក្នុងការវាយប្រពន្ធរបស់គាត់។ លទ្ធផលស្រដៀងគ្នានេះត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុងរបាយការណ៍បទពិសោធន៍ជីវិត និងសុខភាពរបស់ស្ត្រី ដោយមូលហេតុចម្បងនៃការមិនស្វែងរកជំនួយគឺដោយសារតែពួកគេគិតថាអំពើហិង្សាគឺជារឿងធម្មតា។ ខណៈពេលដែលវាច្បាស់នៅក្នុងផែនការសកម្មភាពជាតិដែលការងារត្រូវបានទាមទារដើម្បីដោះស្រាយការទទួលយកសង្គមនៃការវាយប្រពន្ធសម្រាប់បុរសនិងក្មេងប្រុសនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជាលទ្ធផលបានបង្ហាញនៅក្នុងរបាយការណ៍នេះថាការងារនេះគួរតែពង្រីកផងដែរដើម្បីដោះស្រាយទស្សនៈដែលធ្វើឡើងដោយស្ត្រីនិងក្មេងស្រី។

៣. លើកកម្ពស់វិធីមិនប្រើហិង្សានៃភាពជាបុរសដែលតម្រង់ឆ្ពោះទៅរកសមភាព និងការគោរព។ បាន របាយការណ៍បង្ហាញថា ដៃគូស្និទ្ធស្នាល គឺជាជនល្មើសចម្បងនៃអំពើហិង្សាលើរាងកាយទៅលើស្ត្រី ដោយ ស្ត្រីជាច្រើននាក់បានរាយការណ៍អំពីរបៀបនេះ បីដងធៀបនឹងជនល្មើសដែលបានកត់ត្រាញឹកញាប់បំផុតបន្ត បន្ទាប់។ លើសពីនេះ នៅពេលដែលដៃគូស្និទ្ធស្នាលប្រើការគ្រប់គ្រងអាកប្បកិរិយា ស្ត្រីអាចមានការភ័យ ខ្លាច ដែលធ្លាប់រងអំពើហិង្សាលើរាងកាយ ឬផ្លូវភេទ។ ដើម្បីលើកកម្ពស់វិធីអហិង្សានៃភាពជាបុរស និង សរសើរដល់កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងបានដាក់ចេញដើម្បីកាត់បន្ថយការទទួលយកបានពីសង្គមនៃអំពើហិង្សា លើស្ត្រី។

៤. លើកកម្ពស់គ្រួសារអោយមានសុខភាពល្អ និងក្នុងបរិស្ថានគ្មានអំពើហិង្សាលើកុមារ។ ស្ត្រីដែលប្រឈម នឹងអំពើហិង្សាពីដៃគូស្និទ្ធស្នាលរវាងឪពុកម្តាយរបស់ពួកគេកាលពីនៅកុមារភាពបានទទួលរងអំពើហិង្សាលើ រាងកាយ ឬផ្លូវភេទដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាលរបស់ពួកគេ។ អនុសាសន៍នេះបង្កើតឡើងដោយយោងពីរចំណុច ខាងលើដើម្បីបង្ហាញពីរបៀបនៃការផ្លាស់ប្តូរបទដ្ឋានសង្គម និងមិនប្រើអហិង្សាក្នុងភាពជាបុរស វាអាចជះ ឥទ្ធិពលជាវិជ្ជមានដល់បរិយាកាសគ្រួសារ។ អនុសាសន៍នីមួយៗទាំងនេះត្រូវបានពង្រឹងទៅវិញទៅមក ដោយសារកុមារដែលត្រូវបានចិញ្ចឹមបីបាច់ក្នុងគ្រួសារគ្មានអំពើហិង្សា ទំនងជាមិនសូវធំឡើងក្នុងការអនុម័ តបទដ្ឋានសង្គមដែលទទួលយកការគ្មានអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ ហើយទំនងជាយល់ និងអនុវត្តវិធីមិនប្រើ អំពើហិង្សា។

៥. ដំណោះស្រាយការញៀនស្រា ៖ ការប្រើប្រាស់គ្រឿងស្រវឹងមានកម្រិតខ្ពស់ត្រូវបានផ្សារភ្ជាប់ជាមួយនឹង ការកើនឡើងហានិភ័យនៃអំពើហិង្សានៅក្នុងគំរូនេះ ដូចស្ត្រីដែលបានចូលរួមក្នុងការសិក្សាអំពីសុខភាព និងបទពិសោធន៍ជីវិតរបស់ស្ត្រី។ តាមភស្តុតាងអន្តរជាតិបានបង្ហាញពីទំនាក់ទំនងរវាងការកាត់បន្ថយនៃ ការប្រើជាតិអាស់កុល និងអំពើហិង្សាពីដៃគូស្និទ្ធស្នាល។ បន្ថែមពីលើនេះ ខណៈពេលដែលមិនប្រើគ្រឿង ស្រវឹងក៏មិនបង្កឱ្យមានអំពើហិង្សាដែរ។ អំពើហិង្សាលើរាងកាយដែលបានរងគ្រោះធ្ងន់ធ្ងរនៅពេលដែល ជីកស្រាស្រវឹងផងដែរ។

៦. ការវិនិយោគបន្ថែមលើសេវាកម្មគាំទ្រគឺត្រូវបានទាមទារដើម្បីលើកទឹកចិត្តស្ត្រីឱ្យទទួលបានសេវាទាំង នេះ។ ខណៈពេលដែលមានព័ត៌មានតិចតួចអំពីមូលហេតុដែលស្ត្រីបានស្វែងរក ឬមិនបានស្វែងរកជំនួយ សម្រាប់ការរងអំពើហិង្សាពីដៃគូស្និទ្ធស្នាលដែលពួកគេបានរងអំពើហិង្សាទាំងនោះ។ វាច្បាស់ណាស់អំពី លទ្ធផលដែលបានបង្ហាញថា មានស្ត្រីតិចតួចណាស់ដែលកំពុងបានស្វែងរកជំនួយពីសេវាផ្លូវការដែលមាន ដូចជា៖ ប៉ូលីស សេវាមូលដ្ឋានសុខាភិបាល និងអ្នកផ្តល់ប្រឹក្សាយោលបស់។ ជាការពិតណាស់ គ្រប់ ភ្នាក់ងារទាំងអស់ដែលផ្តល់ជំនួយ ឬការគាំទ្រដល់គ្រួសារ (រួមទាំងអ្នកផ្តល់សេវាអប់រំ) គួរតែមានធនធាន ដើម្បីអាចឆ្លើយតបទៅនឹងអំពើហិង្សា ប្រសិនបើវាត្រូវបានគេមកបង្ហាញប្រាប់។ ការវិនិយោគបន្ថែមគួរតែ ពិចារណាលើការបណ្តុះបណ្តាលបន្តសម្រាប់ការគាំទ្រសេវាកម្មសាធារណៈ ទីផ្សារសេវាកម្មរបស់ពួកគេ យ៉ាងសកម្ម និងធានាបាននូវធនធានគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងតម្រូវការកើនឡើងអំពើហិង្សា ។

ការសិក្សាអំពីសុខភាព និងបទពិសោធន៍ជីវិតរបស់ស្ត្រីបានគូសបញ្ជាក់ពីសុខភាព និងផលវិបាកសង្គមសខាន់ៗ ដែលទាក់ទងនឹងបទពិសោធន៍អំពើហិង្សារបស់ដៃគូស្និទ្ធស្នាល។ ខណៈពេលដែលលទ្ធផលសុខភាព និងសង្គមនៃបទពិសោធន៍អំពើហិង្សាមិនត្រូវបានចងក្រងជាឯកសារនៅក្នុង អ.ប.ស.ក ភាពស្រដៀងគ្នានៃការប៉ាន់ប្រមាណប្រេវ៉ាឡង់រវាងការស៊ើបអង្កេតទាំងពីរបានពង្រឹងតម្រូវការសម្រាប់វិធីសាស្ត្រដ៏ទូលំទូលាយ និងសម្របសម្រួលដើម្បីឆ្លើយតប និងទប់ស្កាត់អំពើហិង្សាលើស្ត្រី។

ជាចុងក្រោយ ការគ្រប់គ្រងដដែលៗនៃការស្ទង់មតិប្រជាសាស្ត្រ និងសុខភាពអនុញ្ញាតឱ្យមានការប្រៀបធៀបនៃអត្រាប្រេវ៉ាឡង់នៃបទពិសោធន៍អំពើហិង្សាតាមពេលវេលា និងបំពេញនូវអនុសាសន៍ស្រាវជ្រាវ តាមដាន និងវាយតម្លៃពីការសិក្សាអំពីបទពិសោធន៍ជីវិត និងសុខភាពរបស់ស្ត្រី។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ រចនាសម្ព័ន្ធនៃម៉ូឌុលអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសាររវាងការយល់ដឹងដ៏ល្អអំពីជំនួយក្នុងការស្វែងរកអាកប្បកិរិយាសម្រាប់ស្ត្រីដែលធ្លាប់មានអំពើហិង្សា។ នៅក្នុងរចនាសម្ព័ន្ធបច្ចុប្បន្ននៃកម្រងសំណួរ ជំនួយក្នុងការស្វែងរកអាកប្បកិរិយាមិនត្រូវបានផ្សារភ្ជាប់ជាពិសេសជាមួយនឹងបទពិសោធន៍អំពើហិង្សាដៃគូស្និទ្ធស្នាលនោះទេ។ លើសពីនេះ មិនមានសំណួរបន្តទាក់ទងនឹងមូលហេតុដែលជំនួយត្រូវបានស្វែងរក ឬហេតុអ្វីបានជាស្ត្រីនោះមិនស្វែងរកជំនួយ។ ចម្លើយចំពោះសំណួរបែបនេះគឺត្រូវបានទាមទារ ដើម្បីជួយយកឈ្នះលើឧបសគ្គដែលយល់ឃើញទាក់ទងនឹងការស្វែងរកជំនួយ។ ជម្រើសសម្រាប់ការប្រមូលព័ត៌មានទាំងនោះរួមមានការអភិវឌ្ឍន៍បន្ថែមទៀតនៃម៉ូឌុលអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសាររបស់ DHS ឬលទ្ធផលត្រីកោណដែលបានមកពីការគ្រប់គ្រងរបស់ ប.ស.ក ជាមួយនឹងការស្ទង់មតិផ្នែកលើចំនួនប្រជាជនផ្សេងទៀត ដូចជាការសិក្សាអំពីសុខភាព និងបទពិសោធន៍ជីវិតរបស់ស្ត្រី។

ឧបសម្ព័ន្ធ៖ តារាងស្ថិតិ

ឧបសម្ព័ន្ធ A: តារាងព័ត៌មាន អំពីហិរញ្ញវត្ថុដែលគុស្តិទ្ធស្នាល

តារាង A ១ អំពីហិរញ្ញរបស់ដៃគុស្តិទ្ធស្នាលតាមចរិតលក្ខណៈអង្កេត

ភាគរយស្ត្រីអាយុ១៥-៤៩ឆ្នាំ ធ្លាប់មានប្តី ឬដៃគុស្តិទ្ធស្នាល ធ្លាប់រងអំពើហិង្សាផ្លូវចិត្ត លើរាងកាយ ឬផ្លូវភេទដែលប្រព្រឹត្តដោយប្តី/ដៃគុស្តិទ្ធស្នាល បច្ចុប្បន្ន ឬចុងក្រោយរបស់គាត់ តាមចរិតលក្ខណៈអង្កេតកម្ពុជាDHS២០២១-២២។

ចរិតលក្ខណៈអង្កេត	អំពើហិង្សាផ្លូវចិត្ត	អំពើហិង្សាលើ រាងកាយ	អំពើហិង្សាផ្លូវ ភេទ	អំពើហិង្សាលើ រាងកាយឬផ្លូវ ភេទ	អំពើហិង្សាលើ រាងកាយ ឬផ្លូវ ភេទ ឬផ្លូវចិត្ត	ចំនួនស្ត្រីដែលធ្លាប់មាន ប្តី/ដៃគុស្តិទ្ធស្នាល
ក្រុមអាយុ						
១៥-១៩	១៣,០	៤,៨	០,៧	៥,៤	១៥,១	២១៨
២០-២៤	១១,០	៤,០	១,៤	៤,៨	១២,១	៧០៤
២៥-២៩	១៧,៥	៨,១	១,៧	៩,០	១៩,០	១០០២
៣០-៣៩	១៨,៤	៨,៥	២,៧	៩,៧	២០,៤	២៣១៣
៤០-៤៩	២៤,៣	១២,២	៣,៩	១៣,៥	២៦,៩	១៥៤៣
សាសនា						
ព្រះពុទ្ធ	១៨,៨	៨,៧	២,៦	៩,៨	២០,៧	៥៦៣៥
អ៊ីស្លាម	៨,១	២,៦	០,៣	២,៦	៨,១	១០០
គ្រិស្ត	១៧,៦	១៩,៧	១០,០	២៩,៤	៤០,៤	៣២
គ្មានសាសនា	*	*	*	*	*	១៤
តំបន់						
ទីប្រជុំជន	១៦,០	៦,៧	២,២	៧,៦	១៧,៣	២៣៧៨
ជនបទ	២០,៦	១០,១	២,៩	១១,៤	២៣,១	៣៤០២
រាជធានី ខេត្ត						
បន្ទាយមានជ័យ	៣១,៣	១៨,២	៤,៦	២០,២	៣៤,៩	២៣៥
បាត់ដំបង	២៤,៩	១៦,១	៦,៣	១៩,៨	៣០,៤	៣៧៨
កំពង់ចាម	៧,៧	៥,២	១,១	៥,៨	១១,៥	៣៥២
កំពង់ឆ្នាំង	១៩,២	៦,៧	១,៧	៦,៧	១៩,២	២១៣
កំពង់ស្ពឺ	១៦,៦	៩,៥	២,៦	១០,១	១៩,១	៣៦២
កំពង់ធំ	៣២,៤	១២,១	៥,០	១៤,៤	៣៥,១	២៤២
កំពត	២០,៨	៦,៤	៤,០	៩,០	២៣,០	២១៨
កណ្តាល	២៣,៩	៦,២	២,០	៦,៥	២៣,៩	៤២៣
កោះកុង	៥,៤	៣,៨	០,៤	៣,៨	៦,២	៤១
ក្រចេះ	១៣,៧	៩,១	២,៨	១០,២	១៥,៩	១៣៨
មណ្ឌលគិរី	៤២,៧	១៩,០	៣,៦	១៩,៤	៤៥,២	៣៤
ភ្នំពេញ	១០,៣	៥,១	១,៣	៥,៨	១១,០	៩០៤
ព្រះវិហារ	៣៨,១	២០,២	៨,៥	២២,៤	៤០,០	១០៨
ព្រៃវែង	២៥,០	៧,២	១,៧	៨,៦	២៦,៣	៣៦៦
ពោធិសាត់	១០,៨	៣,៦	០,៧	៣,៦	១០,៨	១១១
រតនគិរី	២៤,៧	៦,៦	០,៨	៧,១	២៥,៧	៩៦
សៀមរាប	២១,៥	១២,០	២,៩	១៣,៥	២៤,៦	៤៨២

ព្រះសីហនុ	១០,៣	៣,៤	១,៦	៤,០	១០,៨	៧៥
ស្ទឹងត្រែង	២៩,៣	១២,៥	៧,៥	១៦,៣	៣១,៥	៦៦
ស្វាយរៀង	១០,៩	៨,៣	២,១	៨,៨	១៣,៦	២១៧
តាកែវ	១៨,៤	៧,៤	១,២	៨,០	១៩,៣	៣៤៤
ឧត្តរមានជ័យ	១៥,១	៦,១	០,០	៦,១	១៥,៤	៧៧
កែប	៨,០	៧,២	១,២	៧,៧	១១,០	១៨
ប៉ៃលិន	១១,៣	៩,៥	១,៧	៩,៥	១៤,២	២៩
ក្បួងឃុំ	១១,១	៧,៣	២,៣	៧,៣	១៤,០	២៥២
ស្ថានភាពអាពាហ៍ពិពាហ៍						
មិនដែលរៀបការ	៥,៧	០,៩	០,០	០,៩	៦,៣	២៦៧
បច្ចុប្បន្នមានដៃគូស្និទ្ធស្នាល	៧,២	១,១	០,០	១,១	៨,០	២១០
មានដៃគូស្និទ្ធស្នាល	(០,២)	(០,២)	(០,២)	(០,២)	(០,២)	៥៦
បានរៀបការ	១៩,៣	៩,១	២,៧	១០,៣	២១,៤	៥៥១៤
កំពុងរស់នៅជាមួយដៃគូ	១៧,៩	៨,១	២,៣	៩,១	១៩,៩	៥០៤២
លែងលះ/រស់នៅផ្សេងគ្នា	៣៤,៣	១៩,៤	៧,៣	២២,៩	៣៧,៥	៤៧២
ការងារ						
ការងារទទួលបានសាច់ប្រាក់	១៩,៣	៩,៣	២,៧	១០,៣	២១,៤	៤២៤៤
ការងារទទួលបានមិនមែន						
សាច់ប្រាក់	១៩,០	១០,៩	៣,៣	១១,៦	២១,១	៣៨៥
គ្មានការងារធ្វើ	១៦,៤	៦,០	២,០	៧,៥	១៨,១	១១៥១
កម្រិតសិក្សាអប់រំ						
មិនបានចូលរៀន	២៧,៦	១៦,៣	៤,៨	១៧,០	៣០,៤	៧៨៦
បឋមសិក្សា	២១,២	៩,៦	២,៨	១១,១	២៣,៦	២៥៣៦
មធ្យមសិក្សា	១៣,៩	៦,១	១,៨	៧,០	១៥,៤	២១១៣
ខ្ពស់ជាងមធ្យមសិក្សា	៨,៨	១,៣	០,៦	១,៩	៩,៨	៣៤៥
សន្ទស្សន៍បញ្ជាក់ភាគទ្រព្យ						
សម្បត្តិ						
ទាបបំផុត	២៦,៥	១៤,៣	៤,៧	១៥,៩	២៩,០	១០៥០
ទាប	១៩,៧	៩,១	២,៧	១០,៧	២១,៨	១០២២
កណ្តាល	១៩,៥	១១,១	២,៩	១២,៣	២៣,៤	១១២៥
ខ្ពស់	១៦,៤	៦,៩	២,១	៧,៧	១៧,៩	១២៧៦
ខ្ពស់បំផុត	១៣,២	៣,៧	១,១	៤,៣	១៣,៥	១៣០៧
ចំនួនសរុប	១៨,៧	៨,៧	២,៦	៩,៩	២០,៧	៥៧៨០

សម្គាល់៖ ពាក្យថា ប្តី រួមបញ្ចូលដៃគូដែលស្រ្តីរស់នៅដូចជារៀបការ។ ប្តី/ដៃគូស្និទ្ធស្នាល សំដៅលើប្តីបច្ចុប្បន្នសម្រាប់ស្រ្តីដែលរៀបការហើយ ប្តីថ្មីបំផុតសម្រាប់ស្រ្តីដែលមិនមែន បែកគ្នា ឬស្រ្តីមេម៉ាយ ដៃគូស្និទ្ធស្នាលបច្ចុប្បន្នសម្រាប់ស្រ្តីដែលមិនធ្លាប់រៀបការដែលបច្ចុប្បន្នមានដៃគូស្និទ្ធស្នាល និងដៃគូស្និទ្ធស្នាលចុងក្រោយបំផុតដែលមិនធ្លាប់រៀបការ។ ស្រ្តីដែលបច្ចុប្បន្នមិនមានដៃគូស្និទ្ធស្នាល ប៉ុន្តែធ្លាប់មានពីមុនមក។ តួលេខក្នុងរង្វង់ក្រចកគឺផ្អែកលើករណីគ្មានទម្ងន់ ២៥-៤៩។ សញ្ញាផ្កាយបង្ហាញថាតួលេខមួយគឺផ្អែកលើករណីដែលគ្មានមេគុណតិចជាង ២៥ហើយត្រូវបានបង្ហាញ។ *អត្រាប្រេវ៉ាឡង់ដោយដៃគូមុនៗត្រូវបានកត់សម្គាល់នៅក្នុងតារាងនេះ ដោយរងអំពើហិង្សាផ្លូវភេទដោយដៃគូមុនៗត្រូវបានវាស់វែងនៅក្នុងCDHS ២០២១-២២ ។

តារាង A ២ អំពើហិង្សាដែលបង្កដោយប្តី ឬដៃគូស្និទ្ធស្នាលណាមួយក្នុងរយៈពេល១២ខែកន្លងមក

ភាគរយស្ត្រីអាយុ១៥-៤៩ឆ្នាំ ធ្លាប់មានប្តី ឬដៃគូស្និទ្ធស្នាល ធ្លាប់រងអំពើហិង្សាផ្លូវចិត្ត លើរាងកាយ ឬផ្លូវភេទដែលប្រព្រឹត្តដោយប្តី/ដៃគូស្និទ្ធស្នាលណាមួយ ក្នុង រយៈពេល១២ខែកន្លងមក តាមចរិតលក្ខណៈអង្កេតកម្ពុជាDHS២០២១-២២។

ចរិតលក្ខណៈអង្កេត	អំពើហិង្សាផ្លូវចិត្ត		អំពើហិង្សាលើរាងកាយ ឬផ្លូវភេទ		ចំនួនស្ត្រីដែលធ្លាប់មានប្តី/ដៃគូស្និទ្ធស្នាល	
	អំពើហិង្សាផ្លូវចិត្ត	អំពើហិង្សាលើរាងកាយ	អំពើហិង្សាផ្លូវភេទ	អំពើហិង្សាលើរាងកាយ ឬផ្លូវភេទ	អំពើហិង្សាលើរាងកាយ ឬផ្លូវភេទ ឬផ្លូវចិត្ត	ស្ត្រីស្និទ្ធស្នាល
ក្រុមអាយុ						
១៥-១៩	៦,៨	៣,៦	០,៧	៤,២	៩,០	២១៨
២០-២៤	៨,៦	២,៣	០,៧	២,៩	៩,៣	៧០៤
២៥-២៩	១១,៤	៣,៦	១,២	៤,១	១១,៨	១០០២
៣០-៣៤	១១,៩	៤,៧	២,០	៥,៨	១៣,១	២៣១៣
៤០-៤៩	១៥,៧	៥,៧	២,៩	៦,៨	១៦,៦	១៥៤៣
តំបន់						
ទីប្រជុំជន	៨,៩	២,៩	១,៥	៣,៧	៩,៤	២៣៧៨
ជនបទ	១៤,៦	៥,៥	២,២	៦,៦	១៥,៨	៣៤០២
រាជធានី ខេត្ត						
បន្ទាយមានជ័យ	១៩,៤	៩,៧	៣,៩	១១,៣	២១,២	២៣៥
បាត់ដំបង	១១,៦	៥,៣	៣,៧	៨,១	១៤,៥	៣៧៨
កំពង់ចាម	៦,១	២,២	០,៩	២,៨	៧,៥	៣៥២
កំពង់ឆ្នាំង	១៤,៩	៤,៩	១,៧	៤,៩	១៤,៩	២១៣
កំពង់ស្ពឺ	១០,៣	៣,៧	១,៧	៤,២	១១,៧	៣៦២
កំពង់ធំ	២៤,០	៦,៩	៤,១	៩,៣	២៥,៥	២៤២
កំពត	១៩,៨	៥,៥	៣,៣	៧,៣	២០,៨	២១៨
កណ្តាល	១៥,៣	៣,៥	១,៤	៣,៩	១៥,៦	៤២៣
កោះកុង	៥,៤	៣,៨	០,៤	៣,៨	៦,២	៤១
ក្រចេះ	១៣,៧	៨,៧	២,៨	៩,៨	១៥,៩	១៣៨
មណ្ឌលគិរី	៣៣,០	១២,៤	២,២	១២,៨	៣៤,៧	៣៤
ភ្នំពេញ	៣,៩	១,៩	០,៨	២,៣	៣,៩	៩០៤
ព្រះវិហារ	២៧,០	៦,២	៥,៣	៩,០	២៧,០	១០៨
ព្រៃវែង	១៣,០	២,៥	១,៤	៣,៩	១៣,០	៣៦៦
ពោធិ៍សាត់	១០,៨	៣,៦	០,៧	៣,៦	១០,៨	១១១
រតនគិរី	២៤,៤	៦,៦	០,៨	៧,១	២៥,៧	៩៦
សៀមរាប	១៦,១	៨,០	២,២	៨,៩	១៧,៦	៤៨២
ព្រះសីហនុ	៧,៤	១,៩	១,៦	២,៥	៧,៧	៧៥
ស្ទឹងត្រែង	២២,៩	៦,៦	៤,៩	៩,៥	២៤,៤	៦៦
ស្វាយរៀង	៨,៥	៣,៧	១,២	៤,២	៩,០	២១៧
តាកែវ	១០,៩	២,០	០,៩	២,៩	១១,៨	៣៤៤
ឧត្តរមានជ័យ	៦,៧	២,៣	០,០	២,៣	៧,០	៧៧
កែប	៥,៩	៥,២	១,២	៥,៧	៨,៩	១៨
ប៉ៃលិន	៦,៦	៣,៩	០,៩	៣,៩	៧,៣	២៩

ត្រូវឃ្នុំ	៧,២	៥,៥	១,៤	៥,៥	៩,៣	២៥២
ស្ថានភាពអាពាហ៍ពិពាហ៍						
មិនដែលរៀបការ	១,៤	០,៣	០,០	០,៣	១,៤	២៦៧
បច្ចុប្បន្នមានដៃគូរស្និទ្ធស្នាល	១,៤	០,៣	០,០	០,៣	១,៤	២១០
មានដៃគូរស្និទ្ធស្នាល	(០,០)	(០,០)	(០,០)	(០,០)	(០,០)	៥៦
បានរៀបការ	១២,៨	៤,៦	២,០	៥,៦	១៣,៨	៥៥១៤
កំពុងរស់នៅជាមួយដៃគូរ លែងលះ/រស់នៅផ្សេងគ្នា/ ពោះម៉ាយ	១២,៨	៧,៥	២,៧	៩,១	១៤,២	៤៧២
កម្រិតសិក្សាអប់រំ						
មិនបានចូលរៀន	១៩,៣	៨,១	៣,៩	៨,៦	១៩,៩	៧៨៦
បឋមសិក្សា	១៤,៣	៥,៥	១,៩	៦,៦	១៥,៥	២៥៣៦
មធ្យមសិក្សា	៨,៨	២,៥	១,៣	៣,៤	៩,៧	២១១៣
ខ្ពស់ជាងមធ្យមសិក្សា	១,៩	០,៣	០,៦	០,៩	២,៧	៣៤៥
សន្ទស្សន៍បញ្ជាក់ភាគទ្រព្យសម្បត្តិ						
ទាបបំផុត	២០,៧	៩,២	៣,៥	១០,៧	២២,២	១០៥០
ទាប	១៣,៥	៥,២	២,១	៦,៤	១៤,៩	១០២២
កណ្តាល	១២,១	៤,៥	១,៨	៥,២	១៣,៤	១១២៥
ខ្ពស់	១១,១	៣,១	១,៤	៣,៩	១១,៨	១២៧៦
ខ្ពស់បំផុត	៥,៧	១,២	០,៩	១,៩	៥,៨	១៣០៧
សរុប	១២,២	៤,៤	១,៩	៥,៤	១៣,២	៥៧៨០

សម្គាល់៖ ពាក្យថាប្តីរួមបញ្ចូលដៃគូដែលស្រ្តីរស់នៅដូចជារៀបការ។ ប្តី/ដៃគូរស្និទ្ធស្នាលណាមួយ រាប់បញ្ចូលទាំងប្តីបច្ចុប្បន្ន ថ្មីបំផុត និងអតីតសម្រាប់ស្រ្តីដែលមិនធ្លាប់រៀបការ និងទាំងអស់បច្ចុប្បន្ន ថ្មីបំផុត ឬអតីតដៃគូរស្និទ្ធស្នាលសម្រាប់ស្រ្តីដែលមិនធ្លាប់រៀបការ។ តួលេខក្នុងរង្វង់ក្រចកគឺផ្អែកលើករណីគ្មានមេគុណ២៥-៤៩ឆ្នាំ។

**អត្រាប្រេវ៉ាឡង់ដោយដៃគូមុនៗត្រូវបានកត់សម្គាល់នៅក្នុងតារាងនេះ ដោយរងអំពីហិរញ្ញវត្ថុអារម្មណ៍ដោយដៃគូមុនៗត្រូវបានវាស់វែងនៅក្នុង CDHS 2021-22 ។

តារាង AM ប្រភេទអំពើហិង្សាដែលបង្កដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាល ស្រ្តីធ្លាប់មានដៃគូ ដោយដៃគូបច្ចុប្បន្ន ឬដៃគូថ្មីៗ ឆ្នាំ ២០២១-២២

ប្រភេទអំពើហិង្សា	អត្រាប្រេក័ឡង់ %
អំពើហិង្សាលើរាងកាយក្នុងមួយជីវិត	៨,៧
អំពើហិង្សាលើផ្លូវភេទក្នុងមួយជីវិត	២,៦
អំពើហិង្សាលើផ្លូវចិត្តក្នុងមួយជីវិត	១៨,៧
អំពើហិង្សាលើរាងកាយ និង ឬផ្លូវភេទក្នុងជីវិត	៩,៩
អំពើហិង្សាលើរាងកាយ ផ្លូវភេទ និង ឬផ្លូវចិត្តក្នុងជីវិត	២០,៧
អំពើហិង្សាលើរាងកាយ អំឡុង១២ ខែកន្លងមក	៤,៤
អំពើហិង្សាលើផ្លូវភេទអំឡុង១២ ខែកន្លងមក	១,៩
អំពើហិង្សាលើរាងកាយ ផ្លូវភេទអំឡុង១២ ខែកន្លងមក	៥,៤

តារាង A, ៤ បទពិសោធន៍អំពើហិង្សាលើរាងកាយដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាល ក្នុងមួយជីវិត និងរយៈពេល១២ខែកន្លងមក ក្នុងចំណោម ស្រ្តីធ្លាប់មានដៃគូ បែងចែកតាមលក្ខណៈសាវតា (អ.ប.ស.ក ឆ្នាំ២០១៤)

លក្ខណៈអង្កេត	ស្រ្តីធ្លាប់រងអំពើហិង្សាលើរាងកាយពីដៃគូ ក្នុងជីវិត		ស្រ្តីធ្លាប់រងអំពើហិង្សាលើរាង កាយពីដៃគូអំឡុងពេល១២ខែ កន្លងមក		ចំនួនសរុប
	ដៃគូបច្ចុប្បន្ន/ថ្មីបំផុត ¹	ដៃគូណាមួយ ²	ដៃគូបច្ចុប្បន្ន/ថ្មី បំផុត ¹	ដៃគូណាមួយ	
អាយុ					
១៥-១៩	៤,៨	៣,៦	៣,៦	១,៦	២១៨
២០-២៤	៤,០	៤,៣	២,៣	២,៣	៧០៤
២៥-២៩	៨,១	១០,១	៣,៦	៣,៨	១០០២
៣០-៣៩	៨,៥	១១,៤	៤,៧	៤,៧	២៣១៣
៤០-៤៩	១២,២	១៦,៦	៥,៧	៦,០	១៥៤៣
ទីលំនៅដ្ឋាន					
ទីប្រជុំជន	៦,៧	៨,៨	២,៩	២,៦	២៣៧៨
ជនបទ	១០,១	១១,២	៥,៥	៥,១	៣៤០២
រាជធានី/ខេត្ត					
បន្ទាយមានជ័យ	១៨,២	១៩,៤	៩,៧	៨,៣	២៣៥
បាត់ដំបង	១៦,១	១៨,២	៥,៣	៥,១	៣៧៨
កំពង់ចាម	៥,២	៦,០	២,២	១,៨	៣៥២
កំពង់ឆ្នាំង	៦,៧	៨,៧	៤,៩	៤,៣	២១៣
កំពង់ស្ពឺ	៩,៥	៨,៨	៣,៧	៣,៣	៣៦២
កំពង់ធំ	១២,១	១៣,៧	៦,៩	៦,៦	២៤២
កំពត	៦,៤	៩,១	៥,៥	៤,៣	២១៨
កណ្តាល	៦,២	៧,៥	៣,៥	២,៩	៤២៣
កោះកុង	៣,៨	៣,៥	៣,៨	២,៩	៤១
ក្រចេះ	៩,១	១១,៧	៨,៧	៩,៦	១៣៨
មណ្ឌលគិរី	១៩,០	២៤,១	១២,៤	១៣,០	៣៤
ភ្នំពេញ	៥,១	៨,៨	១,៩	២,៣	៩០៤
ព្រះវិហារ	២០,២	២១,០	៦,២	៥,១	១០៨
ព្រៃវែង	៧,២	៧,៥	២,៥	២,៥	៣៦៦

ពោធិសាត់	៣,៦	៥,០	៣,៦	២,៨	១១១
រតនគិរី	៦,៦	៦,៦	៦,៦	៦,៤	៩៦
សៀមរាប	១២,០	១១,៥	៨,០	៧,០	៤៨២
ព្រះសីហនុ	៣,៤	៧,៦	១,៩	១,៦	៧៥
ស្ទឹងត្រែង	១២,៥	១៩,៥	៦,៦	៧,៧	៦៦
ស្វាយរៀង	៨,៣	៩,៥	៣,៧	៣,៨	២១៧
តាកែវ	៧,៤	៨,១	២,០	១,៦	៣៤៤
ឧត្តរមានជ័យ	៦,១	៥,៧	២,៣	១,៨	៧៧
កែប	៧,២	៦,៨	៥,២	៤,៣	១៨
ប៉ៃលិន	៩,៥	១៦,២	៣,៩	៣,៨	២៩
ត្បូងឃ្មុំ	៧,៣	៨,០	៥,៥	៤,៣	២៥២
ស្ថានភាពអាពាហ៍ពិពាហ៍					
មិនដែលរៀបការ	០,៩	២,៤	០,៣	០,៦	២៦៧
បច្ចុប្បន្នមានដៃគូរស្និទ្ធស្នាល	១,១	២,១	០,៣	០,៦	២១០
មានដៃគូស្និទ្ធស្នាល	(០,២)	៤,៣	(០,០)	០,៥	៥៦
បានរៀបការ	៩,១	១២,៨	៤,៦	៥,២	៥៥១៤
កំពុងរស់នៅជាមួយដៃគូ	៨,១	១១,៥	៤,៤	៤,៩	៥០៤២
លែងលះ/រស់នៅផ្សេងគ្នា/ ពោះម៉ាយ	១៩,៤	២៦,១	៧,៥	៨,៣	៤៧២
កម្រិតសិក្សាអប់រំ					
មិនបានចូលរៀន	១៦,៣	១៩,៦	៨,១	៨,២	៧៨៦
បឋមសិក្សា	៩,៦	១៣,០	៥,៥	៥,៥	២៥៣៦
មធ្យមសិក្សា	៦,១	៦,៤	២,៥	២,២	២១១៣
ខ្ពស់ជាងមធ្យមសិក្សា	១,៣	២,៤	០,៣	០,២	៣៤៥
សន្ទស្សន៍បញ្ជាក់ភាគទ្រព្យសម្បត្តិ					
ទាបបំផុត	១៤,៣	១៥,៤	៩,២	៨,៣	១០៥០
ទាប	៩,១	១០,៤	៥,២	៤,៨	១០២២
កណ្តាល	១១,១	១១,៤	៤,៥	៣,៨	១១២៥
ខ្ពស់	៦,៩	៩,០	៣,១	៣,០	១២៧៦
ខ្ពស់បំផុត	៣,៧	៦,២	១,២	១,៤	១៣០៧
សរុប	៨,៧	១០,២	៤,៤	៤,០	៥៧៨០

តារាង A៥ ៖ ធ្លាប់រងអំពើហិង្សាលើផ្លូវភេទក្នុងជីវិត និងរយៈពេល១២ខែកន្លងមកក្នុងចំណោមស្ត្រីធ្លាប់មានផែត្ត បែងចែកតាម លក្ខណៈសាវតា (អ.ប.ស.ក ឆ្នាំ២០២១- ២២)

ចរិតលក្ខណៈអង្កេត	ស្ត្រីធ្លាប់រងអំពើហិង្សាលើផ្លូវភេទពីដៃគូក្នុងជីវិត		ស្ត្រីធ្លាប់រងអំពើហិង្សាលើផ្លូវភេទពីដៃគូ អំឡុងពេល១២ខែកន្លងមក		ចំនួនសរុប
	ដៃគូបច្ចុប្បន្ន/ថ្មីបំផុត ^១	ដៃគូណាមួយ ^២	ដៃគូបច្ចុប្បន្ន/ថ្មីបំផុត ^១	ដៃគូណាមួយ ^២	
ក្រុមអាយុ					
១៥-១៩	០,៧	០,២	០,២	០,៧	១១២៧
២០-២៤	១,៤	១,៦	០,៥	០,៧	០១៤
២៥-២៩	១,៧	២,៤	១,០	១,២	១១៣០
៣០-៣៩	២,៧	៣,៥	១,៩	២,០	២៤៥៣
៤០-៤៩	៣,៩	៥,៣	២,៧	២,៩	១៦១៩
តំបន់					
ទីប្រជុំជន	២,២	៣,០	១,១	១,៥	៣១០១
ជនបទ	២,៩	៣,០	១,៧	២,២	៤២៤៣
រាជធានី ខេត្ត					
បន្ទាយមានជ័យ	៤,៦	៤,៨	៣,៣	៣,៩	២៨៤
បាត់ដំបង	៦,៣	៥,៣	២,៨	៣,៧	៤៩៩
បាត់ដំបង	១,១	២,៥	០,៧	០,៩	៤៣៥
កំពង់ចាម	១,៧	១,៩	១,៤	១,៧	២៦០
កំពង់ឆ្នាំង	២,៦	២,៣	១,៤	១,៧	៤៥៧
កំពង់ស្ពឺ	៥,០	៥,១	៣,៣	៤,១	៣០៥
កំពង់ធំ	៤,០	៣,៧	២,៥	៣,៣	២៩០
កំពត	២,០	២,៣	១,០	១,៤	៥៦៩
កណ្តាល	០,៤	១,២	១,២	០,៤	៥២
កោះកុង	២,៨	២,៣	២,៣	២,៨	១៦៧
ក្រចេះ	៣,៦	៣,៧	១,៨	២,២	៤២
មណ្ឌលគីរី	១,៣	៣,៦	០,៦	០,៨	១១៧៤
ភ្នំពេញ	៨,៥	៩,៨	៤,៣	៥,៣	១៣២
ព្រះវិហារ	១,៧	១,៣	១,១	១,៤	៤៧០
ព្រៃវែង	០,៧	០,៦	០,៦	០,៧	១៤២
ពោធិសាត់	០,៨	១,១	០,៦	០,៨	១១៤
រតនគិរី	២,៩	២,៤	១,៩	២,២	៥៨៣
សៀមរាប	១,៦	៣,៥	១,៣	១,៦	៩៣
ព្រះសីហនុ	៧,៥	៨,៤	៤,៤	៤,៩	៧៤
ស្ទឹងត្រែង	២,១	១,៧	០,៩	១,២	២៧៥
ស្វាយរៀង	១,២	១,១	០,៧	០,៩	៤៥១
តាកែវ	០,០	០,០	០,០	០,០	៩៦
ឧត្តរមានជ័យ	១,២	១,២	១,០	១,២	២២
កែប	១,៧	៥,៣	០,៧	០,៩	៣៧
ប៉ៃលិន	២,៣	២,២	១,១	១,៤	៣១៩
ត្បូងឃ្មុំ					

ស្ថានភាពអាពាហ៍ពិពាហ៍	០,០	០,៤	០,០	០,០	១៨៣០
មិនដែលរៀបការ	០,០	០,១	០,០	០,០	១៥៦៤
មិនដែលមានដៃគូស្និទ្ធស្នាល	(០,២)	២,៧	០,០	(០,០)	២៦៧
ធ្លាប់មានដៃគូស្និទ្ធស្នាល	២,៧	៣,៨	២,០	២,០	៥៥១៤
បានរៀបការ	២,៣	៣,៤	១,៩	១,៩	៥០៤២
កំពុងរស់នៅជាមួយដៃគូ	៧,៣	៧,៩	២,៧	២,៧	៤៧២
កម្រិតសិក្សាអប់រំ					
មិនបានចូលរៀន	៤,៨	៥,១	៣,៦	៣,៩	៨៤៩
បឋមសិក្សា	២,៨	៣,៨	១,៧	១,៩	២៨០៦
មធ្យមសិក្សា	១,៨	២,១	០,៩	១,៣	៣១៨១
ខ្ពស់ជាងមធ្យមសិក្សា	០,៦	០,៤	០,៤	០,៦	៥០៩
សន្ទស្សន៍បញ្ជាក់ភាគទ្រព្យសម្បត្តិ					
ទាបបំផុត	៤,៧	៤,៧	២,៩	៣,៥	១២៨០
ទាប	២,៧	៣,២	១,៧	២,១	១២៧៩
កណ្តាល	២,៩	២,៤	១,៤	១,៨	១៤៤២
ខ្ពស់	២,១	២,៨	១,១	១,៤	១៦៥៥
ខ្ពស់បំផុត	១,១	២,១	០,៧	០,៩	១៦៨៩
សរុប	២,៦	៣,០	១,៥	១,៩	៧៣៤៤

តារាង ៦ ៖ ធ្លាប់រងអំពើហិង្សាលើផ្លូវចិត្តក្នុងជីវិត និងរយៈពេល១២ខែកន្លងមកដោយដៃគូរស្មិតស្មាល ក្នុងចំណោមស្ត្រីធ្លាប់មានដៃគូ បែងចែកតាមលក្ខណៈអង្កេត (អ.ប.ស.ក ឆ្នាំ២០២១-២២)

ចរិតលក្ខណៈអង្កេត	ស្ត្រីធ្លាប់រងអំពើហិង្សាលើផ្លូវចិត្តក្នុងជីវិត		ស្ត្រីធ្លាប់រងអំពើហិង្សាលើផ្លូវចិត្តក្នុងដៃគូ អំឡុងពេល១២ខែកន្លងមក		សរុប
	ដៃគូបច្ចុប្បន្ន/ថ្មីបំផុត ^១	ដៃគូណាមួយ ^២	ដៃគូបច្ចុប្បន្ន/ថ្មីបំផុត ^១	ដៃគូណាមួយ ^២	
ក្រុមអាយុ					
១៥-១៩	១៣,០	១៣,០	១៣,០	៦,៨	២១៨
២០-២៤	១១,០	១១,០	១១,០	៨,៦	៧០៤
២៥-២៩	១៧,៥	១៧,៥	១៧,៥	១១,៤	១០០២
៣០-៣៩	១៨,៤	១៨,៤	១៨,៤	១១,៩	២៣១៣
៤០-៤៩	២៤,៣	២៤,៣	២៤,៣	១៥,៧	១៥៤៣
តំបន់					
ទីប្រជុំជន	១៦,០	១៦,០	១៦,០	៨,៩	២៣៧៨
ជនបទ	២០,៦	២០,៦	២០,៦	១៤,៦	៣៤០២
រាជធានី ខេត្ត					
បន្ទាយមានជ័យ	៣១,៣	៣១,៣	៣១,៣	១៩,៤	២៣៥
បាត់ដំបង	២៤,៩	២៤,៩	២៤,៩	១១,៦	៣៧៨
កំពង់ចាម	៧,៧	៧,៧	៧,៧	៦,១	៣៥២
កំពង់ឆ្នាំង	១៩,២	១៩,២	១៩,២	១៤,៩	២១៣
កំពង់ស្ពឺ	១៦,៦	១៦,៦	១៦,៦	១០,៣	៣៦២
កំពង់ធំ	៣២,៤	៣២,៤	៣២,៤	២៤,០	២៤២
កំពត	២០,៨	២០,៨	២០,៨	១៩,៨	២១៨
កណ្តាល	២៣,៩	២៣,៩	២៣,៩	១៥,៣	៤២៣
កោះកុង	៥,៤	៥,៤	៥,៤	៥,៤	៤១
ក្រចេះ	១៣,៧	១៣,៧	១៣,៧	១៣,៧	១៣៨
មណ្ឌលគីរី	៤២,៧	៤២,៧	៤២,៧	៣៣,០	៣៤
ភ្នំពេញ	១០,៣	១០,៣	១០,៣	៣,៩	៩០៤
ព្រះវិហារ	៣៨,១	៣៨,១	៣៨,១	២៧,០	១០៨
ព្រៃវែង	២៥,០	២៥,០	២៥,០	១៣,០	៣៦៦
ពោធិសាត់	១០,៨	១០,៨	១០,៨	១០,៨	១១១
រតនគិរី	២៤,៧	២៤,៧	២៤,៧	២៤,៤	៩៦
សៀមរាប	២១,៥	២១,៥	២១,៥	១៦,១	៤៨២
ព្រះសីហនុ	១០,៣	១០,៣	១០,៣	៧,៤	៧៥
ស្ទឹងត្រែង	២៩,៣	២៩,៣	២៩,៣	២២,៩	៦៦
ស្វាយរៀង	១០,៩	១០,៩	១០,៩	៨,៥	២១៧
តាកែវ	១៨,៤	១៨,៤	១៨,៤	១០,៩	៣៤៤
ឧត្តរមានជ័យ	១៥,១	១៥,១	១៥,១	៦,៧	៧៧
កែប	៨,០	៨,០	៨,០	៥,៩	១៨
ប៉ៃលិន	១១,៣	១១,៣	១១,៣	៦,៦	២៩
ត្បូងឃ្មុំ	១១,១	១១,១	១១,១	៧,២	២៥២

**ស្ថានភាព
អាពាហ៍ពិពាហ៍**

មិនដែលរៀបការ	៥,៧	៥,៧	៥,៧	១,៤	២៦៧
មិនដែលមានដៃគូរស្និទ្ធស្នាល	៧,២	៧,២	៧,២	១,៨	២១០
ធ្លាប់មានដៃគូរស្និទ្ធស្នាល	(០,២)	(០,២)	(០,២)	(០,០)	៥៦
បានរៀបការ	១៩,៣	១៩,៣	១៩,៣	១២,៨	៥៥១៤
កំពុងរស់នៅជាមួយដៃគូរ	១៧,៩	១៧,៩	១៧,៩	១២,៨	៥០៤២
លែងលះ/រស់នៅផ្សេងគ្នា					៤៧២
ពោះម៉ាយ	៣៤,៣	៣៤,៣	៣៤,៣	១២,៨	
កម្រិតការសិក្សាអប់រំ					
មិនបានចូលរៀន	២៧,៦	២៧,៦	២៧,៦	១៩,៣	៧៨៦
បឋមសិក្សា	២១,២	២១,២	២១,២	១៤,៣	២៥៣៦
មធ្យមសិក្សា	១៣,៩	១៣,៩	១៣,៩	៨,៨	២១១៣
ខ្ពស់ជាងមធ្យមសិក្សា	៨,៨	៨,៨	៨,៨	១,៩	៣៤៥
សន្ទស្សន៍បញ្ជាក់					
ទ្រព្យសម្បត្តិ					
ទាបបំផុត	២៦,៥	២៦,៥	២៦,៥	២០,៧	១០៥០
ទាប	១៩,៧	១៩,៧	១៩,៧	១៣,៥	១០២២
កណ្តាល	១៩,៥	១៩,៥	១៩,៥	១២,១	១១២៥
ខ្ពស់	១៦,៤	១៦,៤	១៦,៤	១១,១	១២៧៦
ខ្ពស់បំផុត	១៣,២	១៣,២	១៣,២	៥,៧	១៣០៧
ចំនួនសរុប	១៨,៧	១៨,៧	១៨,៧	១២,២	៥៧៨០

^១សម្រាប់ដៃគូបច្ចុប្បន្ន/ថ្មីបំផុតដែលបង្ហាញដើម្បីធ្វើការប្រៀបធៀប

^២សម្រាប់ដៃគូណាមួយដែលពាក់ព័ន្ធសូចនាកររបស់អង្គការសហប្រជាជាតិស្តីពីអំពើហិង្សាលើស្ត្រី

តារាង ៧ A ទម្រង់នៃគ្រប់គ្រងអាកប្បកិរិយា និងអំពើហិង្សាដៃគូស្និទ្ធស្នាល

ភាគរយស្ត្រីអាយុ១៥-៤៩ឆ្នាំ ធ្លាប់មានប្តីឬដៃគូស្និទ្ធស្នាល ធ្លាប់មានឥរិយាបថគ្រប់គ្រងនិងទម្រង់ផ្សេងៗ ធ្លាប់រងអំពើហិង្សាដៃគូស្និទ្ធស្នាល ឬ ក្នុងរយៈពេល១២ខែមុនអង្កេត ដែលប្រព្រឹត្តដោយប្តីឬដៃគូស្និទ្ធស្នាល កម្ពុជា DHS ២០២១ – ២២។

ប្រភេទអំពើហិង្សា	ធ្លាប់រងអំពើហិង្សា	ធ្លាប់រងអំពើ	ភាពញឹកញាប់ក្នុងរយៈពេល១២ខែកន្លងមក	
		ហិង្សាអំឡុង១២ ខែកន្លងមក	ញឹកញាប់	ម្តងម្កាល
ឥរិយាបថគ្រប់គ្រង				
ឥរិយាបថគ្រប់គ្រងណាមួយ	២៤,៤	១៧,៤	៤,៧	១២,៧
ប្រចំនួនឬខឹងប្រសិនបើនាងនិយាយជាមួយបុរសណាម្នាក់	២១,៧	១៥,២	៣,៥	១១,៧
ចោទនាងថាមិនស្មោះត្រង់	១១,២	៧,៥	២,៥	៥,០
មិនអនុញ្ញាតឱ្យនាងជួបមិត្តស្រីរបស់នាង	៤,៧	៣,៤	១,២	២,២
ព្យាយាមមិនឱ្យនាងមានទំនាក់ទំនងជាមួយគ្រួសាររបស់នាង	២,៦	១,៨	០,៨	១,១
ចង់ដឹងថានាងនៅកន្លែងណាគ្រប់ពេលវេលា	៤,១	២,៩	១,១	១,៨
អំពើហិង្សាលើរាងកាយ				
អំពើហិង្សាលើរាងកាយណាមួយ	៨,៧	៤,៤	១,៥	២,៩
រុញនាង អង្រួននាង ឬគប់អ្វីមួយលើនាង	៦,៣	៣,៣	១,០	២,៣
ទះកំផ្លៀងនាង	៥,៦	២,៤	០,៦	១,៨
មូលដៃនាង ឬចោចសក់នាង	៣,១	១,៦	០,៤	១,២
ដាល់នាងដោយកណ្តាប់ដៃ ឬវាយនាងជាមួយនឹងអ្វីមួយដែលធ្វើឱ្យនាងឈឺចាប់	២,៤	១,១	០,៣	០,៨
ទាត់នាង, អូសនាង ឬវាយនាង	២,២	១,២	០,៥	០,៧
ព្យាយាមច្របាច់ក ឬដុតនាងដោយចេតនា	០,៦	០,៣	០,២	០,១
វាយប្រហាននាងដោយកាំបិតកាំភ្លើង ឬអាវុធផ្សេងៗ	១,០	០,៦	០,៣	០,៣
អំពើហិង្សាផ្លូវភេទ				
អំពើហិង្សាផ្លូវភេទណាមួយ	២,៦	១,៩	០,៧	១,២
បង្ខំលើរាងកាយនាងដើម្បីរួមភេទនៅពេលដែលនាងមិនចង់	២,៤	១,៦	០,៦	១,១
បង្ខំលើរាងកាយនាងដើម្បីធ្វើសកម្មភាពផ្លូវភេទផ្សេងទៀតដែលនាងមិនចង់	០,៩	០,៦	០,២	០,៤
បង្ខំនាងដោយការគំរាមកំហែង ឬតាមមធ្យោបាយផ្សេងទៀតដើម្បីប្រព្រឹត្តអំពើផ្លូវភេទដែលនាងមិនចង់ធ្វើ	០,៦	០,៥	០,២	០,៣
អំពើហិង្សាផ្លូវចិត្ត				
អំពើហិង្សាផ្លូវចិត្តណាមួយ	១៨,៧	១២,២	៣,០	៩,២
និយាយឬធ្វើអ្វីមួយដើម្បីបង្កប់នាងនៅចំពោះមុខអ្នកដទៃ	៨,៤	៥,៧	១,៦	៤,១
គំរាមកំហែង ឬធ្វើបាបនាង ឬនរណាម្នាក់ដែលនាងយកចិត្តទុកដាក់	៦,១	៣,៩	១,៤	២,៥
ប្រមាថនាង ឬធ្វើឱ្យនាងមានអារម្មណ៍មិនល្អចំពោះខ្លួនឯង	១៦,១	១០,៤	២,៦	៧,៨
យ៉ាងហោចបីទម្រង់នៃការគ្រប់គ្រងអាកប្បកិរិយា	៤,៧	៣,៥	២,៤	១,១
ទម្រង់ណាមួយនៃអំពើហិង្សាលើរាងកាយ និង ឬផ្លូវភេទ	៩,៩	៥,៣	១,៨	៣,៥
ទម្រង់ណាមួយនៃអំពើហិង្សាផ្លូវចិត្ត និង ឬលើរាងកាយ និង ឬផ្លូវភេទ	២០,៧	១៣,២	៣,៣	៩,៩

អំពើហិង្សាពីដៃគូស្និទ្ធស្នាល ប្រព្រឹត្តដោយប្តីបច្ចុប្បន្ន ឬប្តីពីមុន

ប្តីដៃគូស្និទ្ធស្នាល

អំពើហិង្សាលើរាងកាយ	១០,២	៤,៤	na	Na
អំពើហិង្សាផ្លូវភេទ	៣,៤	១,៩	na	Na
អំពើហិង្សាផ្លូវចិត្ត	២០,១	១២,២	na	Na
ទម្រង់ណាមួយនៃអំពើហិង្សាលើរាងកាយ ឬផ្លូវភេទ	១១,៦	៥,៤	na	Na
ទម្រង់ណាមួយនៃអំពើហិង្សាផ្លូវចិត្តឬលើរាងកាយ ឬផ្លូវភេទ	២២,៤	១៣,២	na	Na
ចំនួនស្ត្រីដែលធ្លាប់រៀបការ ឬមិនធ្លាប់រៀបការ ដែលធ្លាប់មានដៃគូស្និទ្ធស្នាល	៥៧៨០	៥៧៨០	៥៧៨០	៥៧៨០

សម្គាល់៖ ពាក្យថា ប្តី រួមបញ្ចូលដៃគូដែលស្ត្រីរស់នៅដូចជារៀបការ។ ប្តី/ដៃគូស្និទ្ធស្នាល សំដៅលើប្តីបច្ចុប្បន្នរបស់ស្ត្រីដែលរៀបការ សម្រាប់ប្តីខ្ចីបំផុតសម្រាប់ស្ត្រីលែងលះ បែកគ្នា ឬស្ត្រីមេម៉ាយ ដៃគូស្និទ្ធស្នាលបច្ចុប្បន្នសម្រាប់ស្ត្រីដែលមិនធ្លាប់រៀបការដែលបច្ចុប្បន្នមានដៃគូស្និទ្ធស្នាល និងដៃគូស្និទ្ធស្នាលចុងក្រោយបំផុតដែលមិនធ្លាប់រៀបការ។ ស្ត្រីដែលបច្ចុប្បន្នមិនមានដៃគូស្និទ្ធស្នាល ប៉ុន្តែធ្លាប់មានពីមុនមក។

na = មិនអាចអនុវត្តបាន។

តារាង ៨ □ ឥរិយបថគ្រប់គ្រងរបស់ប្តី/ដៃគូស្និទ្ធស្នាល តាមចរិតលក្ខណៈអង្កេត

ភាគរយស្ត្រីអាយុ ១៥-៤៩ ឆ្នាំ ធ្លាប់មានប្តី ឬដៃគូស្និទ្ធស្នាល ដែលប្តី/ដៃគូស្និទ្ធស្នាល ធ្លាប់បានបង្ហាញពីប្រភេទជាក់លាក់នៃឥរិយបថគ្រប់គ្រង ចរិតលក្ខណៈអង្កេត កម្ពុជាDHS ២០២១-២២។

ចរិតលក្ខណៈអង្កេត	ភាគរយស្ត្រីមានប្តី/ដៃគូស្និទ្ធស្នាល៖								
	ប្រចំនួនប្តីខឹង ប្រសិនបើមាន និយាយ ជាមួយបុរស ណាម្នាក់	ចោទនាង ថាមិនស្មោះ ត្រង់	មិនអនុញ្ញាត ឱ្យនាងជួប មិត្តស្រីរបស់ នាង	ព្យាយាមមិន ឱ្យនាងមាន ទំនាក់ទំនងជា មួយគ្រួសារ របស់នាង	ចង់ដឹងថា នាងនៅ កន្លែងណា គ្រប់ពេល វេលា	មិនទុកចិត្ត នាងដោយ មិនអោយ ទុកលុយ	បង្ហាញ កម្រិតនៃ អាកប្បកិរិយា ជាក់លាក់ណា មួយ	មិនបង្ហាញ អាកប្បកិរិយា ជាក់លាក់ណា មួយឡើយ	ចំនួនស្ត្រី ដែលធ្លាប់ មានប្តី/ដៃគូ ស្និទ្ធស្នាល
ក្រុមអាយុ									
១៥-១៩	៣៧,២	១៩,៦	១០,៤	៣,០	៤,៦	០,០	៥,៩	៥៧,៤	២១៨
២០-២៤	២៤,៨	៨,៥	៤,៩	១,៩	២,៤	០,០	២,៦	៧២,០	៧០៤
២៥-២៩	២៣,៥	១២,៤	៥,៥	៣,១	៥,៣	០,០	៦,៣	៧៤,០	១០០២
៣០-៣៩	១៩,៤	១០,៦	៤,០	២,១	៣,៨	០,០	៤,៤	៧៨,៣	២៣១៣
៤០-៤៩	២០,៤	១១,២	៤,៤	៣,៤	៤,៣	០,០	៤,៩	៧៦,៦	១៥៤៣
សាសនា									
ព្រះពុទ្ធ	២១,៥	១១,១	៤,៦	២,៦	៣,៩	០,០	៤,៦	៧៥,៩	៥៦៣៥
អ៊ីស្លាម	២៥,៤	១២,៣	៣,៧	២,៩	៨,២	០,០	៥,៤	៦៩,៧	១០០
គ្រិស្ត	៤០,៥	៧,៨	១១,៧	១៥,៣	៣,៩	០,០	៥,៤	៥៨,២	៣២
គ្មានសាសនា	*	*	*	*	*	*	*	*	១៤
តំបន់									
ទីប្រជុំជន	២២,៥	១១,១	៤,០	២,២	៣,៩	០,០	៤,៦	៧៥,៤	២៣៧៨
ជនបទ	២១,២	១១,២	៥,២	៣,០	៤,១	០,០	៤,៨	៧៥,៧	៣៤០២
រាជធានី ខេត្ត									
បន្ទាយមានជ័យ	៣៦,៣	២២,១	៩,៥	៥,១	៦,៨	០,០	៨,៥	៥៧,១	២៣៥
បាត់ដំបង	២៦,៤	១៣,៤	៦,២	៣,៥	៦,១	០,០	៦,៦	៧០,៥	៣៧៨
កំពង់ចាម	២០,៣	១២,១	៤,៨	៣,៤	៤,៧	០,០	៥,៤	៧៥,៦	៣៥២
កំពង់ឆ្នាំង	៣៨,៦	១៧,៧	៦,២	១,៨	១១,៦	០,០	៩,៥	៦០,៤	២១៣
កំពង់ស្ពឺ	២១,៦	១០,៥	៦,៥	៥,០	៥,៤	០,០	៧,២	៧៦,៦	៣៦២
កំពង់ធំ	១៩,១	១៤,៩	៦,១	៣,១	៣,៣	០,០	៦,៦	៧៨,៦	២៤២
កំពត	២២,៥	១០,១	៦,៩	៥,១	៣,៣	០,០	៥,៤	៧៤,២	២១៨
កណ្តាល	២០,៣	១២,៤	៣,៧	០,៩	៣,៣	០,០	៣,៨	៧៧,១	៤២៣
កោះកុង	២៦,៩	៣,៨	០,៥	០,០	០,០	០,០	០,៥	៧៣,១	៤១
ក្រចេះ	២២,៤	១១,២	៦,៦	១,២	៣,៤	០,០	៥,២	៧៦,៤	១៣៨
មណ្ឌលគីរី	៣០,៦	១៧,៧	៣,៦	៣,៣	៨,៥	០,០	៧,៦	៦៤,៦	៣៤
ភ្នំពេញ	២០,៩	៩,៥	២,៦	១,៥	៣,៥	០,០	៤,០	៧៨,០	៩០៤
ព្រះវិហារ	២៨,៧	១៦,៩	៥,៨	៣,២	៥,១	០,០	៤,៥	៦៦,៨	១០៨
ព្រៃវែង	១៦,៣	៤,៩	២,៤	១,៧	១,៣	០,០	២,០	៨០,៤	៣៦៦
ពោធិសាត់	២០,០	៦,៧	២,៧	១២,៧	៤,៧	០,០	៣,៣	៦៩,១	១១១
រតនគិរី	១១,៧	៤,១	៣,០	០,៨	០,៣	០,០	១,៨	៨៦,៥	៩៦
សៀមរាប	១៧,៥	១២,៧	៧,៣	២,៦	៣,៧	០,០	៤,៣	៧៨,៤	៤៨២
ព្រះសីហនុ	១៩,៣	៦,៣	២,៦	២,១	៣,២	០,០	៣,៣	៧៨,៨	៧៥

ស្ទឹងត្រែង	២៧,២	១៨,០	១១,៧	៦,៧	៨,២	០,០	៩,៤	៦៧,៥	៦៦
ស្វាយរៀង	២០,១	៨,៨	២,១	១,៩	៣,៥	០,០	២,៧	៧៨,៥	២១៧
តាកែវ	១៥,២	៩,៩	៤,២	២,៣	៣,០	០,០	៣,៥	៨៣,៤	៣៤៤
ឧត្តរមានជ័យ	៣១,៥	៥,៤	១,១	០,០	២,១	០,០	១,៤	៦៧,២	៧៧
កែប	១៤,៦	៨,៣	២,៥	១,៤	១,៩	០,០	៣,១	៨៣,១	១៨
ប៉ៃលិន	១២,៦	៤,៨	៤,៥	១,២	១,៣	០,០	២,៩	៨៤,៧	២៩
ក្បុងឃុំ	១៩,៦	៧,៣	២,១	០,០	១,៧	០,០	១,៨	៧៨,៩	២៥២

ស្ថានភាព

អាពាហ៍ពិពាហ៍

មិនដែលរៀប

ការ	៤០,២	២១,៥	៤,០	១,០	១,៤	០,០	១,៨	៥៤,៩	២៦៧
បច្ចុប្បន្នមានដៃ									
គូស្និទ្ធស្នាល	៣៩,២	១៩,៤	៤,២	០,៧	១,៤	០,០	២,០	៥៨,២	២១០
មានដៃគូ									
ស្និទ្ធស្នាល	(៤៣,៨)	(២៩,៣)	(៣,២)	(២,២)	(១,២)	(០,០)	(១,២)	(៤២,៥)	៥៦
បានរៀបការ	២០,៨	១០,៧	៤,៧	២,៧	៤,២	០,០	៤,៨	៧៦,៦	៥៥១៤
កំពុងរស់នៅ									
ជាមួយដៃគូ	២០,០	៩,៧	៤,២	២,៤	៣,៨	០,០	៤,៣	៧៧,៦	៥០៤២
លែងលះ/រស់									
នៅផ្សេងគ្នា	២៩,៨	២០,៩	១០,៥	៦,១	៨,៦	០,០	១០,៩	៦៦,០	៤៧២

កម្រិតសិក្សាអប់រំ

មិនបានចូល

រៀន	២២,៤	១៦,២	៥,៨	៣,៨	៦,៩	០,០	៧,៣	៧៤,៤	៧៨៦
បឋមសិក្សា	២១,៩	១១,៥	៤,៧	៣,១	៤,១	០,០	៤,៩	៧៥,២	២៥៣៦
មធ្យមសិក្សា	២១,១	៨,៨	៤,៨	២,០	៣,១	០,០	៣,៧	៧៦,៤	២១១៣
ខ្ពស់ជាងមធ្យម									
សិក្សា	២៣,០	១១,៦	១,៧	០,៦	៣,២	០,០	៣,១	៧៦,១	៣៤៥

សន្ទស្សន៍បញ្ច

ភាគទ្រព្យសម្បត្តិ

ទាបបំផុត	២៤,៦	១៥,៦	៦,៧	៤,២	៥,៤	០,០	៧,៣	៧២,១	១០៥០
ទាប	២០,៨	១២,៨	៤,៣	២,៧	៤,៩	០,០	៤,៨	៧៥,៦	១០២២
កណ្តាល	២១,០	១០,០	៥,១	៣,១	៣,៨	០,០	៤,៧	៧៦,២	១១២៥
ខ្ពស់	២២,២	១០,៦	៤,១	១,៧	៣,៨	០,០	៣,៧	៧៥,៤	១២៧៦
ខ្ពស់បំផុត	២០,៣	៧,៨	៣,៧	១,៨	២,៨	០,០	៣,៥	៧៨,០	១៣០៧

ស្ត្រីខ្លាចប្តី/ដៃគូ

ស្និទ្ធស្នាល

ភាគច្រើនមាន

ការភ័យខ្លាច	៥២,៩	៤៤,៣	២៤,០	១៩,៤	២៥,៧	០,០	៣៤,២	៣៩,១	១០៨
ពេលខ្លះខ្លាច	២៤,៥	១២,៣	៥,៧	៣,៨	៥,១	០,០	៥,៦	៧២,២	២២៨៣
មិនដែលខ្លាច	១៨,៩	៩,៤	៣,៤	១,៣	២,៧	០,០	៣,២	៧៩,០	៣៣៨៩
ចំនួនសរុប	២១,៧	១១,២	៤,៧	២,៦	៤,១	០,០	៤,៧	៧៥,៦	៥៧៨០

សម្គាល់៖ ពាក្យថា ប្តី រួមបញ្ចូលដៃគូដែលស្ត្រីរស់នៅដូចជារៀបការ។ ប្តី/ដៃគូស្និទ្ធស្នាល សំដៅលើប្តីបច្ចុប្បន្នសម្រាប់ស្ត្រីដែលរៀបការហើយ ប្តីថ្មីបំផុតសម្រាប់ស្ត្រីលែងលះ បែកគ្នា ឬស្ត្រីមេម៉ាយ ដៃគូស្និទ្ធស្នាលបច្ចុប្បន្នសម្រាប់ស្ត្រីដែលមិនធ្លាប់រៀបការដែលបច្ចុប្បន្នមានដៃគូស្និទ្ធស្នាល និងដៃគូស្និទ្ធស្នាលចុងក្រោយបំផុតដែលមិនធ្លាប់រៀបការ។ ស្ត្រីដែលបច្ចុប្បន្នមិនមានដៃគូស្និទ្ធស្នាល ប៉ុន្តែធ្លាប់មានពីមុនមក។ តួលេខក្នុងរង្វង់ក្រចកគឺផ្អែកលើករណីគ្មានទម្ងន់ ២៥-៤៩។ សញ្ញាផ្កាយបង្ហាញថាតួលេខមួយគឺផ្អែកលើករណីដែលគ្មានមេគុណតិចជាង ២៥ ហើយត្រូវបានបង្ហាញ។

តារាង ៩ □ អំពើហិង្សារបស់ដៃគូស្និទ្ធស្នាលដោយប្តី/ដៃគូស្និទ្ធស្នាលតាមចរិតលក្ខណៈអង្កេត និងស្ថានភាពអំណាចរបស់ស្ត្រី

ភាគរយស្ត្រីអាយុ ១៥-៤៩ឆ្នាំ ធ្លាប់មានប្តី/ដៃគូស្និទ្ធស្នាល ធ្លាប់រងអំពើហិង្សាផ្លូវចិត្ត លើរាងកាយកាយ ឬផ្លូវភេទដែលប្រព្រឹត្តដោយប្តី/ដៃគូស្និទ្ធស្នាលបច្ចុប្បន្ន ឬចុងក្រោយរបស់គាត់ តាមចរិតលក្ខណៈប្តី/ដៃគូស្និទ្ធស្នាល និងស្ថានភាពអំណាចរបស់ស្ត្រី កម្ពុជា DHS២០២១-២២។

ចរិតលក្ខណៈអង្កេត	អំពើហិង្សាផ្លូវចិត្ត	អំពើហិង្សាលើរាងកាយ	អំពើហិង្សាផ្លូវភេទ	អំពើហិង្សាលើរាងកាយនិងផ្លូវភេទ	អំពើហិង្សាលើរាងកាយនិងផ្លូវចិត្ត	អំពើហិង្សាកាយឬផ្លូវភេទ	អំពើហិង្សាផ្លូវភេទ ឬផ្លូវចិត្ត	ចំនួនស្ត្រីដែលធ្លាប់មានប្តី/ដៃគូស្និទ្ធស្នាល
ប្តី/ដៃគូស្និទ្ធស្នាលប្រើប្រាស់អាកុល								
មិនដឹកស្រា	៧,៨	៤,០	១,៣	០,៦	០,៦	៤,៧	៩,២	១០១៨
ដឹកស្រា តែមិនដែលស្រវឹង	១៣,៦	៣,១	២,៦	០,០	០,០	៥,៧	១៤,២	១៧៩
ស្រវឹងពេលខ្លះ	១៥,០	៥,៦	១,២	០,៤	០,៤	៦,៣	១៦,៩	៣៦៥០
ស្រវឹងម្តងម្កាល	៤៦,០	២៧,៤	៩,៦	៦,៩	៦,៧	៣០,០	៤៩,៥	៩៣៣
ការសិក្សាអប់រំរបស់ប្តី^១								
មិនបានចូលរៀន	៣០,១	១៤,២	៤,៦	៣,៣	៣,៣	១៥,៥	៣២,៩	៤៥២
បឋមសិក្សា	២០,៣	១០,២	២,៦	១,៦	១,៥	១១,២	២២,៩	១៩៩២
មធ្យមសិក្សា	១៥,១	៥,៩	១,៥	០,៩	០,៩	៦,៥	១៦,៤	២១៤១
ខ្ពស់ជាងមធ្យមសិក្សា	៧,៣	៣,៤	១,៨	០,៦	០,៦	៤,៥	៨,២	៣៨២
មិនដឹង	១៥,១	៥,១	៥,៩	០,០	០,០	១១,០	២១,០	៧៤
ប្តីប្រពន្ធមានការសិក្សាអប់រំខុសគ្នា^១								
ប្តីមានការសិក្សាអប់រំល្អជាង	១៧,៥	៧,៧	១,៨	១,២	១,២	៨,៤	១៩,៣	២៤៩១
ប្រពន្ធមានការសិក្សាអប់រំល្អជាង	១៨,២	៨,៦	២,៦	១,៣	១,២	៩,៩	២០,៤	១៤៧៩
ទាំងពីរមានការសិក្សាអប់រំស្មើគ្នា	១៣,៨	៥,៩	២,០	១,២	១,២	៦,៧	១៥,៣	៧៦៣
ទាំងគ្មានការសិក្សាអប់រំ	៣៤,៤	១៨,៤	៥,៣	៤,១	៤,១	១៩,៦	៣៦,២	២២៨
មិនដឹង	១៨,៦	៥,៥	៦,២	០,៨	០,៨	១០,៩	២៤,០	៨១
ប្តីប្រពន្ធមានអាយុខុសគ្នា^១								
ប្រពន្ធថាស់ជាង	១៨,៥	៨,៤	២,១	១,១	១,១	៩,៤	២០,១	៨៩៥
ប្តីប្រពន្ធមានអាយុស្មើគ្នា	១៧,២	៨,៩	៣,៦	២,៧	២,៧	៩,៨	១៩,៦	៤៥២
ប្រពន្ធក្មេងជាង១-៤ឆ្នាំ	១៦,៨	៨,៣	២,២	១,២	១,២	៩,៣	១៩,២	២០២៣
ប្រពន្ធក្មេងជាង៥-៩ឆ្នាំ	១៩,៦	៧,៥	២,១	១,០	០,៩	៨,៦	២១,១	១១៧៧
ប្រពន្ធក្មេងជាង១០ឆ្នាំឡើងទៅ	១៧,៩	៧,៩	២,២	១,៨	១,៨	៨,៣	១៩,៦	៤៩៥
ចំនួនការសម្រេចចិត្តដែលនាងចូលរួម^២								
០	១៧,០	៦,៤	០,៧	០,០	០,០	៧,១	១៨,៧	២៣៤
១	២៤,៧	១៥,១	៣,៦	២,៧	២,៧	១៦,០	២៧,១	៣៨០
២	១៧,៤	៧,៦	២,៣	១,៣	១,៣	៨,៦	១៩,៣	៤៤២៧

តារាង ១០ A អំពើហិង្សាដោយស្រ្តីទៅលើប្តី / ដៃគូស្និទ្ធស្នាលតាមចរិតលក្ខណៈរបស់ស្រ្តី

ភាគរយស្រ្តីអាយុ ១៥-៤៩ឆ្នាំ ធ្លាប់មានប្តី ឬដៃគូស្និទ្ធស្នាលបានប្រព្រឹត្តអំពើហិង្សាលើរាងកាយចំពោះប្តី/ដៃគូស្និទ្ធស្នាលបច្ចុប្បន្ន ឬចុងក្រោយ នៅពេលប្តីមិនទាន់បានវាយដំ ឬធ្វើបាបនាងពីមុនមក និងក្នុងរយៈពេល ១២ខែកន្លងមក។ តាមបទពិសោធន៍ផ្ទាល់ខ្លួននៃអំពើហិង្សាដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាល និងចរិតលក្ខណៈអង្កេតកម្ពុជា DHS ២០២១-២២។

ចរិតលក្ខណៈអង្កេត	ភាគរយបានប្រព្រឹត្តអំពើហិង្សាលើរាងកាយទៅលើប្តី/ដៃគូស្និទ្ធស្នាល		ចំនួនស្រ្តី ធ្លាប់មានប្តី/ដៃគូស្និទ្ធស្នាល
	ធ្លាប់ ^១	រយៈពេល ១២ខែកន្លងមក	
ស្រ្តីធ្លាប់រងអំពើហិង្សាលើរាងកាយជាមួយដៃគូ			
ធ្លាប់ ^១	៣៨,៥	២១,៥	៥០៤
រយៈពេល ១២ខែកន្លងមក	៤១,៩	៣៥,៨	២៥៥
មិនធ្លាប់	៣,០	២,១	៥២៧៦
ក្រុមអាយុ			
១៥-១៩	៣,៣	៣,០	២១៨
២០-២៤	៤,៤	៣,៨	៧០៤
២៥-២៩	៦,០	៣,២	១០០២
៣០-៣៩	៥,៩	៤,០	២៣១៣
៤០-៤៩	៧,៥	៤,០	១៥៤៣
សាសនា			
ព្រះពុទ្ធ	៦,០	៣,៨	៥៦៣៥
អ៊ីស្លាម	២,៨	២,៨	១០០
គ្រិស្ត	១៧,៤	៥,៦	៣២
គ្មានសាសនា	*	*	១៤
តំបន់			
ទីប្រជុំជន	៦,៣	៣,៤	២៣៧៨
ជនបទ	៥,៩	៤,១	៣៤០២
រាជធានី ខេត្ត			
បន្ទាយមានជ័យ	៩,០	៧,០	២៣៥
បាត់ដំបង	១១,៤	៦,៤	៣៧៨
កំពង់ចាម	០,០	០,០	៣៥២
កំពង់ឆ្នាំង	៤,៥	២,៥	២១៣
កំពង់ស្ពឺ	៣,១	២,៥	៣៦២
កំពង់ធំ	៩,២	៦,០	២៤២
កំពត	៦,៩	៤,៧	២១៨
កណ្តាល	៣,៩	២,៧	៤២៣
កោះកុង	០,៤	០,៤	៤១
ក្រចេះ	១,២	០,៨	១៣៨
មណ្ឌលគីរី	១២,០	៩,៦	៣៤
ភ្នំពេញ	៨,៣	៣,៧	៩០៤
ព្រះវិហារ	១២,៤	៦,៤	១០៨

ព្រៃវែង	១,៧	០,៦	៣៦៦
ពោធិសាត់	១,៩	០,៤	១១១
រតនគិរី	៤,១	៤,១	៩៦
សៀមរាប	១២,១	៩,១	៤៨២
ព្រះសីហនុ	៣,២	២,៧	៧៥
ស្ទឹងត្រែង	១២,៩	៨,៨	៦៦
ស្វាយរៀង	៥,៦	៣,៤	២១៧
តាកែវ	៣,៤	២,៥	៣៤៤
ឧត្តរមានជ័យ	១,៥	០,៨	៧៧
កែប	២,២	១,៤	១៨
ប៉ៃលិន	៤,៣	០,៧	២៩
ត្បូងឃ្មុំ	៤,១	២,៩	២៥២
ស្ថានភាពអាពាហ៍ពិពាហ៍			
មិនដែលរៀបការ	៣,៧	៣,៧	២៦៧
បច្ចុប្បន្នមានដៃគូស្និទ្ធស្នាល	៤,៨	៤,៨	២១០
ធ្លាប់មានដៃគូស្និទ្ធស្នាល	(០,០)	(០,០)	៥៦
បានរៀបការ	៦,២	៣,៨	៥៥១៤
កំពុងរស់នៅជាមួយដៃគូ លែងលះ/រស់នៅផ្សេងគ្នា	៦,២	៣,៨	៥០៤២
ពោះម៉ាយ	៦,២	៣,៣	៤៧២
ការងារ			
ការងារទទួលបានសាច់ប្រាក់	៦,៣	៣,៧	៤២៤៤
ការងារទទួលបានមិនមែនសាច់ប្រាក់	៧,២	៥,៣	៣៨៥
គ្មានការងារធ្វើ	៤,៩	៣,៨	១១៥១
កម្រិតសិក្សាអប់រំ			
មិនបានចូលរៀន	១០,៤	៧,៣	៧៨៦
បឋមសិក្សា	៥,៨	៣,៧	២៥៣៦
មធ្យមសិក្សា	៤,៨	២,៨	២១១៣
ខ្ពស់ជាងមធ្យមសិក្សា	៦,២	២,៩	៣៤៥

ឧបសម្ព័ន្ធ B: តារាងព័ត៌មាន អំពីអំពើហិង្សាផ្សេងៗ

តារាង B1, ការងារអំពីអំពើហិង្សាលើរាងកាយ ដោយអ្នកប្រព្រឹត្តលក្ខណមួយ

ភាគរយស្ត្រីអាយុ ១៥-៤៩ ឆ្នាំ ធ្លាប់រងអំពើហិង្សាលើរាងកាយដោយជនស្មោះណាមួយចាប់តាំងពីអាយុ ១៥ ឆ្នាំ និងភាគរយធ្លាប់រងអំពើហិង្សាលើរាងកាយដោយអ្នកប្រព្រឹត្តលក្ខណមួយក្នុងរយៈពេល ១២ ខែមុនអង្កេត តាមចរិតលក្ខណៈអង្កេតកម្ពុជា DHS ២០២១-២២។

ចរិតលក្ខណៈអង្កេត	ភាគរយបានប្រព្រឹត្តអំពើហិង្សាលើរាងកាយតាំងពីអាយុ ១៥ ឆ្នាំ ¹	ចំនួនស្ត្រី
ក្រុមអាយុ		
១៥-១៩	៣,៦	១១២៧
២០-២៤	៤,៣	១០១៤
២៥-២៩	១០,១	១១៣០
៣០-៣៩	១១,៤	២៤៥៣
៤០-៤៩	១៦,៦	១៦១៩
សាសនា		
ព្រះពុទ្ធ	១០,២	៧១៤៦
អ៊ីស្លាម	២,៣	១៣៤
គ្រិស្ត	៣១,៦	៤៦
គ្មានសាសនា	*	១៩
តំបន់		
ទីប្រជុំជន	៨,៨	៣១០១
ជនបទ	១១,២	៤២៤៣
រាជធានី ខេត្ត		
បន្ទាយមានជ័យ	១៩,៤	២៨៤
បាត់ដំបង	១៨,២	៤៩៩
កំពង់ចាម	៦,០	៤៣៥
កំពង់ឆ្នាំង	៨,៧	២៦០
កំពង់ស្ពឺ	៨,៨	៤៥៧
កំពង់ធំ	១៣,៧	៣០៥
កំពត	៩,១	២៩០
កណ្តាល	៧,៥	៥៦៩
កោះកុង	៣,៥	៥២
ក្រចេះ	១១,៧	១៦៧
មណ្ឌលគីរី	២៤,១	៤២
ភ្នំពេញ	៨,៨	១១៧៤
ព្រះវិហារ	២១,០	១៣២
ព្រៃវែង	៧,៥	៤៧០
ពោធិសាត់	៥,០	១៤២
រតនគិរី	៦,៦	១១៤
សៀមរាប	១១,៥	៥៨៣
ព្រះសីហនុ	៧,៦	៩៣

ស្ទឹងត្រែង	១៩,៥	៧៤
ស្វាយរៀង	៩,៥	២៧៥
តាកែវ	៨,១	៤៥១
ឧត្តរមានជ័យ	៥,៧	៩៦
កែប	៦,៨	២២
ប៉ៃលិន	១៦,២	៣៧
ត្បូងឃ្មុំ	៨,០	៣១៩
ស្ថានភាពអាពាហ៍ពិពាហ៍		
មិនដែលរៀបការ	២,៤	១៨៣០
មិនដែលមានដៃគូស្និទ្ធស្នាល	២,១	១៥៦៤
ធ្លាប់មានដៃគូស្និទ្ធស្នាល	៤,៣	២៦៧
បានរៀបការ	១២,៨	៥៥១៤
កំពុងរស់នៅជាមួយដៃគូ	១១,៥	៥០៤២
លែងលះ/រស់នៅផ្សេងគ្នា/	២៦,១	៤៧២
កម្រិតសិក្សាអប់រំ		
មិនបានចូលរៀន	១៩,៦	៨៤៩
បឋមសិក្សា	១៣,០	២៨០៦
មធ្យមសិក្សា	៦,៤	៣១៨១
ខ្ពស់ជាងមធ្យមសិក្សា	២,៤	៥០៩
សន្ទស្សន៍បញ្ជាក់ភាគទ្រព្យសម្បត្តិ		
ទាបបំផុត	១៥,៤	១២៨០
ទាប	១០,៤	១២៧៩
កណ្តាល	១១,៤	១៤៤២
ខ្ពស់	៩,០	១៦៥៥
ខ្ពស់បំផុត	៦,២	១៦៨៩
ចំនួនសរុប	១០,២	៧៣៤៤

សម្គាល់៖ សញ្ញាផ្កាយបង្ហាញថាតួលេខមួយគឺផ្អែកលើការណែនាំដែលគ្មានមេគុណតិចជាង ២៥ ហើយត្រូវបានបង្រួប។

១, រួមបញ្ចូលអំពីហិរញ្ញវត្ថុលើកាយក្នុង១២ ខែកន្លងនេះ។ សម្រាប់ស្ត្រីដែលបានរៀបការ ឬរស់នៅជាមួយគ្នាមុនអាយុ១៥ឆ្នាំ ហើយបានរាយការណ៍អំពីអំពើហិង្សាដោយផ្លូវបឋមសិក្សា និងចំពោះស្ត្រីដែលមិនធ្លាប់រៀបការដែលមានដៃគូស្និទ្ធស្នាលមុនអាយុ១៥ ឆ្នាំ ហើយបានរាយការណ៍អំពីអំពើហិង្សាដោយដៃគូស្និទ្ធស្នាលតែប៉ុណ្ណោះ អំពើហិង្សាអាចកើតឡើងមុនអាយុ១៥ ឆ្នាំ។ ២, បានរួមបញ្ចូលចំនួនស្ត្រីក្នុង១២ ខែកន្លងនេះមិនត្រូវបានគេស្គាល់

តារាង ០២, ធ្លាប់រងអំពើហិង្សាផ្លូវភេទដោយដៃគូមិនស្ម័គ្រស្នាលណា

ភាគរយនៃស្ត្រីដែលមានអាយុពី ១៥-៤៩ ឆ្នាំ ដែលធ្លាប់បានរងអំពើហិង្សាផ្លូវភេទដោយនរណាម្នាក់ដែលមិនមែនជាប្តី ឬដៃគូស្ម័គ្រស្នាល និងភាគរយដែលធ្លាប់បានរងអំពើហិង្សាផ្លូវភេទដោយនរណាម្នាក់ដែលមិនមែនជាប្តី ឬដៃគូស្ម័គ្រស្នាលក្នុងរយៈពេល ១២ ខែកន្លងមកមុនការអង្កេត ចរិតលក្ខណៈអង្កេត អ.ប.ស កម្ពុជា ឆ្នាំ២០២១-២២

ចរិតលក្ខណៈអង្កេត	ស្ត្រីធ្លាប់រងអំពើហិង្សាលើផ្លូវភេទ	ចំនួនស្ត្រី
ក្រុមអាយុ		
១៥-១៩	០,១	១១២៧
២០-២៤	០,៧	១០១៤
២៥-២៩	០,២	១១៣០
៣០-៣៩	០,២	២៤៥៣
៤០-៤៩	០,៦	១៦១៩
សាសនា		
ព្រះពុទ្ធ	០,៤	៧១៤៦
អ៊ីស្លាម	០,០	១៣៤
គ្រិស្ត	០,០	៤៦
គ្មានសាសនា	*	១៩
តំបន់		
ទីប្រជុំជន	០,៦	៣១០១
ជនបទ	០,១	៤២៤៣
រាជធានី ខេត្ត		
បន្ទាយមានជ័យ	០,០	២៨៤
បាត់ដំបង	០,០	៤៩៩
កំពង់ចាម	០,០	៤៣៥
កំពង់ឆ្នាំង	០,០	២៦០
កំពង់ស្ពឺ	០,០	៤៥៧
កំពង់ធំ	០,៣	៣០៥
កំពត	០,៧	២៩០
កណ្តាល	០,៨	៥៦៩
កោះកុង	០,៩	៥២
ក្រចេះ	០,០	១៦៧
មណ្ឌលគីរី	០,០	៤២
ភ្នំពេញ	១,២	១១៧៤
ព្រះវិហារ	០,៩	១៣២
ព្រៃវែង	០,០	៤៧០
ពោធិសាត់	០,០	១៤២
រតនគិរី	០,២	១១៤
សៀមរាប	០,០	៥៨៣
ព្រះសីហនុ	០,២	៩៣
ស្ទឹងត្រែង	០,០	៧៤
ស្វាយរៀង	០,១	២៧៥

តាកែវ	0,0	៤៥១
ឧត្តរមានជ័យ	0,0	៩៦
កែប	0,0	២២
ប៉ៃលិន	៣,៣	៣៧
ក្បួងឃ្មុំ	0,0	៣១៩
ស្ថានភាពអាពាហ៍ពិពាហ៍		
មិនដែលរៀបការ	0,៤	១៨៣០
មិនដែលមានដៃគូស្និទ្ធស្នាល	0,១	១៥៦៤
ធ្លាប់មានដៃគូស្និទ្ធស្នាល	២,៦	២៦៧
បានរៀបការ	0,៣	៥៥១៤
កំពុងរស់នៅជាមួយដៃគូ	0,៣	៥០៤២
លែងលះ/រស់នៅផ្សេងគ្នា/ ពោះម៉ាយ	0,១	៤៧២
កម្រិតសិក្សាអប់រំ	0,៣	៨៤៩
មិនបានចូលរៀន	0,៦	២៨០៦
បឋមសិក្សា	0,២	៣១៨១
មធ្យមសិក្សា	0,0	៥០៩
ខ្ពស់ជាងមធ្យមសិក្សា		
សន្ទស្សន៍បញ្ជាក់ភាគទ្រព្យសម្បត្តិ	0,១	១២៨០
ទាបបំផុត	0,៤	១២៧៩
ទាប	0,១	១៤៤២
កណ្តាល	0,៣	១៦៥៥
ខ្ពស់	0,៧	១៦៨៩
ចំនួនសរុប	0,៣	៧៣៤៤

សម្គាល់៖ ពាក្យថា ថ្មី រួមបញ្ចូលដៃគូដែលស្រ្តីរស់នៅដូចរៀបការហើយ។

១, រួមបញ្ចូលការរងគ្រោះនៃអំពើហិង្សាក្នុង១២ ខែកន្លងមក

តារាង B ,៣ ការវេងគ្រោះនៃអំពើហិង្សាអំឡុងពេលមានផ្ទៃពោះ

ក្នុងចំណោមស្ត្រីអាយុ ១៥-៤៩ឆ្នាំធ្លាប់មានផ្ទៃពោះ ភាគរយធ្លាប់វេងអំពើហិង្សាលើរាងកាយអំឡុងពេលមានផ្ទៃពោះ តាមចរិតលក្ខណៈអង្កេត អ .ប.ស កម្ពុជាឆ្នាំ២០២១-២២

ចរិតលក្ខណៈអង្កេត	ភាគរយធ្លាប់វេងអំពើហិង្សាអំឡុងពេលមានផ្ទៃពោះ	ចំនួនស្ត្រីដែលធ្លាប់មានផ្ទៃពោះ
ក្រុមអាយុ		
១៥-១៩	០,០	១០៦
២០-២៤	០,៤	៥១៤
២៥-២៩	៣,០	៩០៤
៣០-៣៩	១,០	២២០៩
៤០-៤៩	១,៥	១៤៩១
សាសនា		
ព្រះពុទ្ធ	១,៤	៥,០៨៩
អ៊ីស្លាម	០,៣	៩៨
គ្រិស្ត	១១,២	២៨
គ្មានសាសនា	*	៩
តំបន់		
ទីប្រជុំជន	១,៦	២០៥១
ជនបទ	១,៣	៣១៧៣
រាជធានី ខេត្ត		
បន្ទាយមានជ័យ	២,៤	២០១
បាត់ដំបង	៣,២	៣៤៤
កំពង់ចាម	០,៨	៣២៩
កំពង់ឆ្នាំង	១,២	២០៣
កំពង់ស្ពឺ	០,៩	៣៥១
កំពង់ធំ	២,៣	២២៨
កំពត	២,២	២០២
កណ្តាល	០,៤	៣៧៣
កោះកុង	០,០	៣៧
ក្រចេះ	០,៨	១២៩
មណ្ឌលគីរី	៣,៩	៣២
ភ្នំពេញ	៣,១	៧១៣
ព្រះវិហារ	២,៤	១០១

ព្រៃវែង	០,៤	៣៤៩
ពោធិសាត់	០,០	១០៣
រតនគិរី	០,៣	៩២
សៀមរាប	០,៣	៤៣៧
ព្រះសីហនុ	០,៨	៧០
ស្ទឹងត្រែង	៣,០	៥៩
ស្វាយរៀង	១,៤	២០៣
តាកែវ	០,៣	៣១១
ឧត្តរមានជ័យ	០,៤	៧៦
កែប	០,៤	១៧
ប៉ៃលិន	៣,១	២៧
ត្បូងឃ្មុំ	០,៥	២៣៥

ស្ថានភាពអាពាហ៍ពិពាហ៍

មិនដែលរៀបការ	*	១៧
មិនដែលមានដៃគូស្និទ្ធស្នាល	*	១៣
ធ្លាប់មានដៃគូស្និទ្ធស្នាល	*	៤
បានរៀបការ	១,៤	៥២០៧
កំពុងរស់នៅជាមួយដៃគូ	១,០	៤,៧៩២
លែងលះ/រស់នៅផ្សេងគ្នា/ពោះម៉ាយ	៥,៨	៤១៤

ចំនួនកុមារនៅរស់

០	០,០	១៤៣
១-២	១,៣	៣,២៧១
៣-៤	១,១	១,៥៣៣
៥+	៤,៧	២៧៦

កម្រិតសិក្សាអប់រំ

មិនបានចូលរៀន	៣,២	៧៥៧
បឋមសិក្សា	០,៩	២,៣៩៥
មធ្យមសិក្សា	១,៥	១,៨៤៤
ខ្ពស់ជាងមធ្យមសិក្សា	០,០	២២៨

សន្ទស្សន៍បញ្ជាក់ភាគទ្រព្យសម្បត្តិ

ទាបបំផុត	១,៦	៩៩៤
ទាប	១,៧	៩៤៤
កណ្តាល	១,៣	១០៤៧
ខ្ពស់	០,៧	១១៥២
ខ្ពស់បំផុត	១,៧	១០៨៦

ចំនួនសរុប

1,4 5224

សម្គាល់៖ សញ្ញាផ្កាយបង្ហាញថា គូលេខមួយគឺផ្អែកលើការណែនាំដែលគ្មានមេគុណតិចជាង២៥ និងត្រូវបានបង្កប់។

តារាង B ៤ ការស្វែងរកជំនួយដើម្បីបញ្ឈប់អំពើហិង្សា

ភាគរយស្ត្រីអាយុ១៥-៤៩ ឆ្នាំ ធ្លាប់រងអំពើហិង្សាលើរាងកាយ ឬផ្លូវភេទ តាមការស្វែងរកជំនួយ ប្រភេទនៃអំពើហិង្សា និងចរិតលក្ខណៈអង្កេត អ.ប.ស កម្ពុជា២០២១-២២។

ប្រភេទអំពើហិង្សា/ចរិតលក្ខណៈអង្កេត	បានស្វែងរកជំនួយដើម្បីបញ្ឈប់អំពើហិង្សា	មិនបានស្វែងរកជំនួយតែបានប្រាប់អ្នកណាម្នាក់	មិនបានស្វែងរកជំនួយមិនបានប្រាប់អ្នកណាម្នាក់	មិនដឹង	ចំនួនសរុប	ចំនួនស្ត្រី ធ្លាប់រងអំពើហិង្សាលើរាងកាយ ឬផ្លូវភេទ
ប្រភេទទទួលរងអំពើហិង្សា						
តែលើរាងកាយ	២៦,៤	១៧,២	៥៦,៣	០,០	១០០	៦០៩
តែផ្លូវភេទ	២៥,៣	១២,១	៦២,៦	០,០	១០០	៧៩
ទាំងពីរលើរាងកាយនិងផ្លូវភេទ	៥៣,៧	១៣,៤	៣២,៩	០,០	១០០	១៣៩
ក្រុមអាយុ						
១៥-១៩	៩,៥	៩,២	៨១,៣	០,០	១០០	៤២
២០-២៤	៤១,៣	៦,៩	៥១,៨	០,០	១០០	៥៤
២៥-២៩	៣៤,៨	៩,៧	៥៥,៦	០,០	១០០	១២៧
៣០-៣៩	៣២,៣	១៥,៩	៥១,៧	០,០	១០០	៣១៦
៤០-៤៩	២៨,៨	២១,៩	៤៩,៣	០,០	១០០	២៨៨
តំបន់						
ទីប្រជុំជន	៣៦,៣	១៤,៦	៤៩,១	០,០	១០០	៣០៥
ជនបទ	២៧,៧	១៧,០	៥៥,៣	០,០	១០០	៥២២
ស្ថានភាពអាពាហ៍ពិពាហ៍						
មិនដែលរៀបការ	(១៥,២)	(១១,៥)	(៧៣,៣)	(០,០)	១០០	៤៩
មិនដែលមានដៃគូរស្និទ្ធស្នាល	(៨,៥)	(១៦,៨)	(៧៤,៧)	(០,០)	១០០	៣៣
ធ្លាប់មានដៃគូរស្និទ្ធស្នាល	*	*	*	*	១០០	១៥
បានរៀបការ	៣១,៩	១៦,៤	៥១,៧	០,០	១០០	៧៧៨
កំពុងរស់នៅជាមួយដៃគូ	៣១,៦	១៧,៦	៥០,៨	០,០	១០០	៦៤០
លែងលះ/រស់នៅផ្សេងគ្នា/រោះម៉ាយ	៣៣,១	១១,០	៥៥,៩	០,០	១០០	១៣៩
ការងារ						
ការងារទទួលបានសាច់ប្រាក់	៣២,៦	១៥,៥	៥១,៩	០,០	១០០	៦០៦
ការងារទទួលបានមិនមែនសាច់ប្រាក់	៣០,៧	២២,៤	៤៦,៩	០,០	១០០	៦៣
គ្មានការងារធ្វើ	២៤,៥	១៥,៩	៥៩,៦	០,០	១០០	១៥៩
កម្រិតការសិក្សាអប់រំ						
មិនបានចូលរៀន	៣១,៣	១៧,១	៥១,៦	០,០	១០០	១៧១

បឋមសិក្សា	២៨,១	១៥,៨	៥៦,១	០,០	១០០	៤០៩
មធ្យមសិក្សា	៣៦,៥	១៥,៥	៤៨,០	០,០	១០០	២៣៣
ខ្ពស់ជាងមធ្យមសិក្សា	*	*	*	*	១០០	១៥
សន្ទស្សន៍បញ្ជាក់កម្រិតសម្បត្តិ						
ទាបបំផុត	៣១,៤	១១,៨	៥៦,៧	០,០	១០០	២១៤
ទាប	២៩,០	១៦,២	៥៤,៧	០,០	១០០	១៥៥
កណ្តាល	២៤,៩	២០,២	៥៤,៩	០,០	១០០	១៧៦
ខ្ពស់	៣២,២	១៣,៥	៥៤,២	០,០	១០០	១៦៤
ខ្ពស់បំផុត	៣៩,៥	២១,២	៣៩,៣	០,០	១០០	១១៧
ចំនួនសរុប	៣០,៩	១៦,១	៥៣,០	០,០	១០០	៨២៧

សម្គាល់៖ តួលេខក្នុងវង់ក្រចកគឺផ្អែកលើករណីគ្មានទម្ងន់ ២៥-៤៩។ សញ្ញាផ្កាយបង្ហាញថាតួលេខមួយគឺផ្អែកលើករណីដែលគ្មានមេគុណតិចជាង ២៥ ហើយត្រូវបានបង្ហាញ។